5499

உ

சிவமயம்.

அருணகிரிநாத[ர்]

அருளிச்செய்த

கந்தரந்தாதிமூல[மும்]

அவர்காலத்திற்முனே யதற்கு

வில்லிபுத்தூரார்செய்தவுரையு[ம்]

MADURA TAMIL SANGAM MADURA

இக்காலத்திற் பிரதிகடோறும்மிகவும் பிழைபுற்று

வழங்குவதைநோக்கி

திரிச்சி கலெக்ட்டர் ஆபீஸ் போர்மன்

வே. சிங்காரவேலு முதலியாரவர்களாலும்

மாஜிஜெயில் ரைட்டர்முத்துக்காமாக்ஷிபிள்ளையவர்கள்

குமாரர் திரிச்சி சிவில் கோர்ட்டு கிளர்க்கு

இராஜா-ஹரிஹரபுத்திரபிள்ளை யவர்களாலும்

பரிசோதிக்கப் பெற்று

திரிச்சி புக்ஷாப்பு

தி. சபாபதிபிள்ளையவர்களால்

தமது ஸ்ரீமட்டுவார்குழலாம்பாள் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப் பெற்றன.

1910வரு

உ

சிவமயம்.

M. KUMARAM
No.

கந்தரந்தா

மூலமும்-உரையும்.

காப்பு.

வாரணத்தானை யயனைவிண்ணோரை மலர்க்கரத்து ...
வாரணத்தானை மகத்துவென்றோன்மைந் தனைத்துவச ... *
வாரணத்தானைத் துணைநயந்தானை வயலருணை ... ... *
வாரணத்தானைத் திறைகொண்டயானையை வாழ்த்துவனே ... *

(இதன்பதப்பொருள்.)

வாரணத்தானை- அயிராவதத்தையுடையவிந்திரனையும்—அயனை- பிரமாவையும்—விண்ணோரை- தேவர்களையும்—மலர்க்கரத்து- தாமரைமலர்போன்றகையில்—வாரணத்தானை- சங்கையுடைய விஷ்ணுவையும்—மகத்து-(தக்கனது) வேள்வியில்—வென்றோன்- (வீரபத்திரமுகூர்த்தங்கொண்டு) செயித்தவனாகிய பரமசிவனது—மைந்தனை- புதல்வனும்—துவசவாரணத்தானை-கோழிக்கொடியையுடைய குமாரக்கடவுளை—துணைநயந்தானை -- தம்பியாகவிரும்பியவனும்—வயல்சூழ்-பழனஞ்சூழ்ந்த— அருணை - அருணாசலத்தில்—வாரணத்தானை- கயமுகாசுரனை — திறைகொண்ட - வெற்றிகொண்ட — யானையை- யானைமுகனுமாகிய கணபதியை வாழ்த்துவன்—(யான்) வணங்குகிறேன் என்றவாறு. யான் - தோன்றாவெழுவாய். வாழ்த்துவன்- பயனிலை. ஏகாரம்-ஈற்றசை.

(கருத்துரை.)

தக்கனதுவேள்வியில் இந்திரன்-பிரமா-விஷ்ணு-விண்ணோரிவர்களை வீரபத்திரமுகூர்த்தங்கொண்டு வென்ற பரமசிவன் மைந்தனும், குமாரக் கடவுளுக்குத்துணைவனும், கயமுகாசுரனை வென்றோனுமாகிய அருணகிரியில் வீற்றிருக்கும் யானைமுகவிநாயகனை யான் வணங்குகின்றேன்-என்பதாம் (க)

கந்தரந்தாதி·

(இதுவு மது.)

லையுமை மைந்தாசரணம் பாருயிர்சேர் ... ... *
லையுமை மைந்தாசரண மருணைவெற்பாள் ... *
லையுமை மைந்தாசரணந் தனமுமொப்பில் ... *
லையுமை மைந்தாசரணஞ் சரணுனக்கே ... ... *

உண்-(கன்றுகள்) உண்ணும்—ஆ-பசுக்களையுடைய—மு லத்திற்கு—உ-இறைவனாகிய விஷ்ணுவினது—மை-மேக ம்—மைந்து-வலிமையையும்—ஆசு-(உவர்ப்பாகிய) குற்றத் டயதாய்—அரண்-காவலாயிருக்கிற—அப்பார்-சமுத்திரத் அசுரரது—உயிர்சேர்--ஆவியைமாய்த்து—-உள்-தேவர்கள் திருந்த—நாம்-அச்சத்தை—உலையும்-கெடுத்தருளும்---ஐ-சுவா ப—மை - ஆட்டுவாகனத்தை—தா-ஏறும்—சர் - (உஷ்ணத்தையு டைய) அக்கினி—அண்-சேர்ந்திருக்கும்—நம்--நாமடைக்கலம்புகுத ற்கிடமாகிய—அருணைவெற்பாள்-அருணகிரியில்வாழுமம்மையாகிய-- உண்-மிகுதியாக—ஆம்-பெருகும்—முலையும்-கற்புடைமைக்கும்--ஐ- அழகிய—மை-அஞ்சனந்தீட்டிய—தா-குழையையெட்டுகின்ற—சர்- அம்புபோன்ற கண்ணினது—நந்தனமும்-கிருபைக்கும்—ஒப்பில்- இணையில்லாத—உண்ணுமுலையுமை-உண்ணுமுலையென்னும் பெயரை யுடைய பார்வதியினது—மைந்தா-புதல்வனே—சரணஞ்சரணுனக்கு -உன்னிடத்தே யான் சரணம்புகுந்தேன் சரணம்புகுந்தேன்-(எ-று) யான்-தோன்றுவெழுவாய்.சரணஞ்சரணம்-பயனிலை. ஏ-அசை.

(கருத்து) திருமானிறம் போறகறுத்து உவர்ப்பையுடையதாயும் வலியவரா ணுயுமிருக்கிற சமுத்திரத்திருந்த அசுரரைத் தேவரச்சந்தீரும்படி வதைத்த வனே-அக்கினிசொரூபமாகிய அருணகிரியிலமர்ந்தருளி கற்பிலும் கடாக்ஷத் திலுந்தனக்கொப்பில்லாத உண்ணுமுலையம்மைபுதல்வனே யானுன்னடைக் கலம்புகுந்தேன்-என்பதாம்.

(உ)

நூல்.

திருவாவினன்குடி பங்காளரெண்முது சீருரைச ... ... *
திருவாவினன்குடி வானூர்பரங்குன்று சீரலைவாய் ... ... *
திருவாவினன்குடி யேரகங்குன்றுதொறூடல்சென்ற ... *
திருவாவினன்குடி கொண்டதண்கார்வரைசெப்புமினே ... *

(இ-ள்) திரு-மகாலக்ஷிமிக்கு—ஆவி-உயிராகிய(திருமாலும்)—நன்குடி-நற்றேவியை—பங்காளர்-பாகத்திலுடைய பரமசிவனும்—எண்—மதிக்கத்தக்க—முது-பழமையாகிய—சீர்-சிறப்புப் பொருந்திய—உரை-(வேதாகமப்பொருளை) சொல்லிய—சதிர்-சதுர்ப்பாட்டையுடைய—உவாவினன்-இளையோனாகிய (கந்தசுவாமிக்கு)—குடி-உறைவிடமாகிய—வான்-ஆகாசத்தை—ஆர்-அளாவிய—பரங்குன்று-திருப்பரங்குன்றையும்—சீரலைவாய்-திருச்செந்திற்பதியையும்—திரு-செல்வநிறைந்த—ஆவினன்குடி-பழனியையும்—ஏரகம்-சுவாமிமலையையும்—குன்றுதோறூடல்-(அக்கடவுள்) திருவிளையாட்டியற்றும் பலகுன்றங்களையும்—சென்று-நடந்து—அதிர்-முழங்கும்—உவா-யானைகளின்—இனன்-கூட்டங்கள்—குடிகொண்ட—நீங்காதுறைகின்றதும்—தண்கார்-குளிர்ந்தமேகந்தவழ்வதுமாகிய—வரை-பழமுதிர்சோலையையும்—செப்புமின்-துதிசெய்யுங்கள்—(எ-று) நீவிர்-தோன்றுவெழுவாய்-செப்புமின்-பயனிலை-ஏ-அசை.

(கருத்து) பார்வதிசமேதரான பரமசிவனும், லக்ஷ்மிசமேதரான திருமாலும், புகழ்கின்ற கீர்த்தியும் வல்லமையுமுடைய குமாரக்கடவுளுக் குறைவிடமாகிய திருப்பரங்குன்றம்—திருச்செந்தூர்—பழனி-திருவேரகம்-குன்றுதோறூடல்-பழமுதிர்சோலைமலை-இவ்வாறுதலங்களையுந்துதியுங்களென்பதாம்

செப்புங்கவசங் கரபாலகதெய்வ வாவியம்பு ... ... *
செப்புங்கவசங் கரிமருகாவெனச் சின்னமுன்னே... ... *
செப்புங்கவசம் பெறுவார்கணுந்தெய்வ யானைதனச் ... *
செப்புங்கவசம் புனைபுயன்பாதமென் சென்னியதே ... *

(இ-ள்) செ—ரிஷபத்தையுடைய—புங்கவ-தேவராகிய—சங்கரபாலக—சங்கரன்பாலனே—தெய்வ-தெய்வீகமாகிய—வாவி-சரவணப் பொய்கையின்—அம்பு-ஜலத்தில்—செ-உற்பவித்த—புங்கவ—உயர்ந்தோனே—சங்கு-சங்கையுடைய—அரி-விஷ்ணுவுக்கு—மருகா-மரு

கனே—என-என்று—சின்னம் - திருச்சின்னமானது—முனே - முத லில்தானே—செப்பு-சொல்லியார்க்கின்ற--உங்கு—உவ்விடத்திலேயே (கேட்டு)—-அவசம்பெறுவார்-மயக்கம்அடையும்(பவனி)மாதரது— கணும்-விழிப்பார்வையையும்—தெய்வயானே-தெய்வானேயினது—தன ச்செப்பும்-கொங்கையாகிய கலசத்தையும்---கவசம்புனே-சட்டையாக வணிந்த—புயன் -தோளேயுடையவனுகிய முருகக்கடவுளின்—பாதம்- திருவடி—என்சென்னியது-என்றலேமீதுற்றது. (எ-று) பாதம் - எழு வாய்-சென்னியது-பயனிலே-ஏ-அசை.

(கருத்து) பரமசிவன் மைந்தனே-சரவணேற்பவனே-திருமால்மருகனே- என்று சின்னம் ஆர்ப்பதைக்கேட்டு மயங்கும் பெண்களின் பார்வையையுந் தெய்வயானேயின்கொங்கையையும் கவசமாகத்தரித்த குமாரக்கடவுள்திருவடி என்றலேயின் கண்ணது-என்பதாம். (உ)

சென்னியமோகந் தவிராமுதோகண் டிகிரிவெண்ணெய்ச் ... *
சென்னியமோகம் படவூதெனத்தொனி செய்தபஞ்ச ... *
சென்னியமோகந் தரம்புனத்தேன்புணர் தேவத்தெய்வச் ... *.
சென்னியமோகம் பணிபணியேரகத் தேமொழிக்கே ... *

(இ-ள்) சென்னி-சிரசின்கண்ணே—அம்- (கங்கா) சலத்தின்—ஓக ம்-ஆரவாரம்—தவிரா-நீங்காத (பரமசிவன்)—அமுதோ-உண்டநஞ்சு தானே—கண்-விழியானது—திகிரி-சக்கரத்தையேந்தி—வெண்ணெ ய்-நவநீதமுண்ட—சென்னிய- கீதமிசைக்கின்றதிருமாலே—மோகம் பட-(தேவரும்)மயல்கொள்ளும்படி—ஊதென--ஊதென்றுசொல்ல- தொனிசெய்த-முழக்கின--பஞ்சசென்னியமோ-பாஞ்சசன்னியமென் னுஞ் சங்கந்தானே—கந்தரம்-கழுத்தானது—புனத்தேன்-(தினேப்பு னத்தின்கண்) மதுரபாஷணியாகிய- வள்ளிநாயகியை— புணர்-தழுவு ம்—தேவை-குமாரக்கடவுளே —தெய்வச்சென்னி- தெய்வத்தன்மை யையுடையசோழராஜன்—அமோகம்-அதிகவாசையுற்று— பணி- வ ணங்கிய—பணி-கட்டுவித்த-ஏரக-சுவாமிமலேச்சார்பில்வாழும்—தே மொழிக்கு- இனியமொழியையுடையபெண்ணுக்கு—(எ-று) கண்-கந் தரம்-இரண்டும் எழுவாய்-அமுது-பஞ்சசன்னியம்-இரண்டும் பயனிலே ஏ-அசை.

(கருத்து) தெய்வச்சோழனுனவன் கந்தக்கடவுளே வழிபட்ட சுவாமிமலேயி னில்வாழும் பெண்ணினுடைய கண் பரமசிவனுண்ட நஞ்சோ அவள் கழுத்து திருமால் முழக்கின சங்கமோ-எ-ம். (ந)

தேமொழியத்தம் பெறவோந்தனக்கன்று சேணுலகத் ... *
தேமொழியத்தம் சினங்காட்டவுணரைச்சேமகரத்... ... *
தேமொழியத்தம் புயமவர்சூடிகை சிந்தவென்ற ... ... *
தேமொழியத்தம் பதிணுலுலகுமந் தித்ததொன்றே ... *

(இ-ள்) தேமொழி--இனிய மொழியை யுடையவளாகிய பார்வதியின்—அத்தம்-பாதியாகிய (பரமசிவன்)—பெற-உபதேசம் பெற்றுக்கொள்ள—ஓம் தனக்கு-பிரணவத்திற்கு—அன்று— பூர்வத்தில்—சேணுலக-தேவலோகத்தின்--தேம்-நன்மையெல்லாம்— ஒழிய-அற்றுப்போகும்படி—-தம்-தங்கள் —சினம்-கோபத்தை—காட்டு-காட்டிய—அவுணரை - அசுரரை—சேமகரா-ஆண்சுறாமீனுக்கு—தேம்-இடமாகிய சமுத்திரத்தில்—மொழி-கணுக்களையுடைய-—அத்தம்-கரங்களும்--புயம்-தோள்களும்—அவர் -அவர்களுடைய—சூடிகை-கிரீடங்களும்—சிந்த- சிதற—வென்ற-சங்கரித்துச்செயித்த—தே-குமாரக்கடவுளானவர்—மொழி - உரைத்தருளிய—அத்தம்-பொருள்—பதிணுலுலகும்-ஈரேழுலோகத்திலும்—அந்தித்தது- பொருந்திநின்றது— ஒன்று-ஒரேதன்மையாக—(எ-று) அத்தம்-எழுவாய்-அந்தித்தது-பயனிலை - ஏ-அசை.

(கருத்துரை) விண்ணுலகநன்மையை யொழித்துவந்த அசுரரைச்சமுத்திரத்தில் சங்கரித்துவென்ற குமாரக்கடவுள் பரமசிவனுக்கு உபதேசித்த பிரணவப்பொருளானது பதிணுலுலகத்தினுமொரேதன்மையாய்ப் பொருந்தினது-என்பதாம். (ச)

தித்தவித்தார மணித்தரைத்தேவர் வணங்கமுன்போ ... *
தித்தவித்தாரகை மைந்தர்செந்தூர்க்கந்தர்சிந்தூரவா ... *
தித்தவித்தார முடையாரருள்வெள்ளந் தேக்கியன்பு ... *
தித்தவித்தாரந் தனிவீடுறத் துக்கச் செவ்வனலே ... *

(இ-ள்) தித்தவித்தாரம் - தித்தவென்னுந் தாளவிரிவினால்—மன்-நிலைபெற்ற—நித்தரை-நடனமிடும்பரமசிவனுக்கு—தேவர்-அமரர்கள்—வணங்க—வந்திக்கும்படியாக —முன் --முற்காலத்தில்—போதித்த-உபதேசித்தவராகிய--வி-விசேஷமான-- தாரகை - கார்த்திகைப்பெண்களின்—மைந்தர்-புதல்வரும்-செந்தூர்க்கந்தர்-செந்திற்பதிவாழ்கந்தவேளும்—சிந்தூரம்-திலதத்தை— ஆதித்த-சூரியனைப்போலுடைய—வி- நல்ல—தாரமுடையார்- (வள்ளிதெய்வானையென்னுந்) தேவிகளையுடையவருமாகிய குமாரக்கடவுள்— அருள்வெள்ளம்-தமதுகிருபாநதி

யை—தேக்கி-என்னுள்ளத்துநிறைத்து—அன்பு-பத்தியை- உதித்து-தோற்றுவித்து—அவித்தார் - தணித்தார்—அம்-அழகிய—தனி-ஒப்பற்ற—வீடு-மோட்சம்—உற—அடையும்படி—துக்கம்—இடும்பையை (விளைக்கின்ற)—செ—செனனமாகிய—அனல்—அக்கினியை—என்று. மைந்தர்முதலிய-எழுவாய்-அவித்தார்-பயனிலை-எ-அசை.

(கருத்துரை) முற்காலத்திற்பரமசிவனுக்குபதேசித்தவரும்—கார்த்திகேயரும் வள்ளிதெய்வானைபாகருமாகிய செந்தூர்க்கந்தரென்னுள் கருணைவெள்ளத்தை நிறைத்து யான்கதியடையும் பொருட்டாகக் கொடியாக்கினிபோன்ற துன்பத்தை விளைக்குமென்பிறப்பை யொழித்தார்-என்பதாம். (ரு)

செவ்வந்திநீலப் புயமுருகாபத்தர் சித்தமெய்யிற் ... ... *
செவ்வந்திநீலத்தை யுற்றருள்வாய்திங்கட் சேய்புனைந்த ... *
செவ்வந்திநீலத் தொருபாகர்போன்ற தினிச்சிந்தியார் ... *
செவ்வந்திநீலத்தி னீடுமுற்றாத திமிரமுமே. ... ... *

(இ-ள்) செவ்வந்தி-செவ்வந்தியென்னும்பூமாலையையும்—நீலம்-கருங்குவளைமாலையையும் (புனைந்திடும்)—புயம்-புயங்களையுடைய-முருகா-முருகக்கடவுளே-பத்தர்-அன்பரது—சித்தமெய்யில்-இருதயவுண்மைநிலையில்—செவ்வு-செம்மையாக—அந்தி-பொருந்தியிருக்கின்ற—நீ—நீ—லத்தையுற்று-கிருபைகூர்ந்து—அருள்வாய்—அம்மாலையை எனக்குத்தந்தருளவேண்டும்—திங்கட்சேய்-குழவித்திங்களை—புனைந்த-அணிந்த—செவ்வந்தி-சிவந்தமாலைக்காலமானது— நீலத்தொருபாகர்-நீலநிறத்தையுடையபார்வதிபங்கரை—போன்றது-தோன்றிவிளங்குகின்றது—இனி-இனிமேல்—சிந்தியார்—(உன்னை) தியானியாதவர்கள் (அடையும்)—செ-செனனமாகிய—வந்தி - வருத்தத்தை (விளைக்கும்)—நீலத்தின்-அஞ்ஞானவிருளைப்போல— நீடும்-நீடித்து நிற்கும்—முற்றாத-தொலையாத— திமிரமும்-இருட்டும்—(என்று) நீ-எழுவாய்-அருள்வாய்—பயனிலை.எ-அசை.

(கருத்து) செவ்வந்திநீலோத்பலமாலிகையணியுமுருகாபரமசிவனைப்போல இளம்பிறையுஞ் செவ்வானமுந் தோன்றிய மாலைக்காலமும் உன்னைநினையாரடையுஞ் செனனவிருளைப்போல இருட்டும் வந்தது-அன்பரது சித்தத்தில் வீற்றிருக்கின்ற நீ கருணையுற்றம்மாலையையெனக்கருள வேண்டும்-என்பதாம்

திமிரத்திமிரக் கதரங்ககோப செவ்வேலகைவேல் ... ... *
திமிரத்திமிரக் கருலாந்தகவரைத் தேன்பெருகுந் ... ... *
திமிரத்திமிரத் தனையாவியாளு மென்சேவகனே ... ... *
திமிரத்திமிரக் கனலாயசந்தன சீதளமே... ... ... *

பதப்பொருள்.

திமிர—இருணிறத்ததும்
திமி—திமிங்கலமீனை
ரக்க—இரட்சிப்பதுமாகிய
தரங்கம்—சமுத்திரத்தை
கோப—கோபித்தவனே
செவ்—சிவந்த
வேல—வேலாயுதத்தையுடையானே
கைவேல்—கையின்வேலாயுதமும்
திமிர—திமிராகும்படி
திமி—குற்றுகின்ற
ரக்கருலாந்தக—அசுரர்குலத்துக்கு யமனே
வரைத்தேன்பெருகு—மலையினின்றுவீழுந்தேனூற்பெருகிய
உந்திமிர்—கானயாற்றையுடைய
புனத்தில் வாழும்வள்ளிநாயகி
அத்திமிர்—அயிராவதத்தால் வளர்க்கப்பட்ட தெய்வானைநாயகி
அத்தனை—அவ்வளவு
ஆவி—(என்) பிராணனை
ஆளும்—ஆண்டுகொள்ளுங்கள்
என்—என்றிங்கிதம்பேசும்
சேவகனே—வீரனே
திமிரத்திமிர-பூசப்பூச
அனலாய — அக்கினிபோலிருக்கின்றன
சந்தனசீதளம்-(யான் திமிர்ந்திருக்கின்ற) சந்தனமுதலியகுளிர்ந்த வஸ்துக்களும் (ஆதலால் வந்து தழுவியருளவேண்டும்) —எ-று.

தரங்ககோபமுதலியன-எழுவாய், என்னைத்தழுவவேண்டும் என்னும் பயனிலையைக் குறிப்பாய் காட்டி நின்றன. ஏ-அசை.

(கருத்துரை) திமிங்கலமீனையுடைய விருண்ட சமுத்திரத்தைக் கோபித்தவனே, வேலவனே, அசுரர்குலாந்தகனே, வள்ளி தெய்வயானை யென்னு நாயகிமார் தழுவும்படி இதம்பேசும் வீரனே, யான்பூசுஞ்சந்தனமுதலிய குளிர்ந்தவஸ்துக்களிப்போதுன் விரகதாபத்தாலெனக்கு வெப்பத்தை விளைக்கின்றன—என்பதாம் ஆதலால் என்னைத்தழுவவேண்டுமென்பது குறிப்பு. (எ)

சீதனங் கோடு புயங்கைகொண் டார்தந் திருமருக ... *
சீதனங் கோடு முடியாளர் சேய்தனக் கேதுளதோ ... *
சீதனங் கோடு ணிதருமென் பார்தொழுந் தேவிபெறுஞ் ... *
சீதனங் கோடு கொடிவேன் மயூரஞ் சிலையாசே ... *

பதப்பொருள்.

சீ—மகாலக்ஷிமியினது
தனம்—கொங்கையையும்
கோடு—சங்கத்தையும்
புயம்—திருத்தோளிலும்
கை—திருக்கரத்திலும்
கொண்டார்தம்—தரித்த விஷ்ணுவினது
திருமருக—சிறந்தமருகனும்
சீதன்—சந்திரனை
அம்—அழகிய
கோடு—கோணல்வடிவாக (தரித்த)
முடியாளர்—பரமசிவன்
சேய்தனக்கு—மைந்தனுமாகிய குமாரக்கடவுளுக்கு
ஏதுளதோ—உள்ளதென்னெனில்

ஈ—இகழத்தக்க
தனம்—திரவியம்
கோள்—குற்றத்தையும்
துனி—துன்பத்தையும்
தரு—கொடுக்கத்தக்கது
என்பார்-என்றுநீக்கியவன்பர்கள்
தொழும்—வணங்குகின்ற
தேவி—வள்ளிநாயகியால்
பெறுஞ்சீதனம்-கிடைத்தவரிசையாகிய
கோடு—கொம்பிேனாடு
கொடி—கோழிக்கொடியும்
வேல்—வேலாயுதமும்
மயூரம்—மயில்வாகனமும்
சிலை-குறிஞ்சிநிலமாகியமலைகளின்
அரசு-ஆளுகையுமாம்—எ-று.

ஏதுளது-எழுவாய்-இவைகளுடைமையாம்-பயனிலை—ஏ-அசை.

(கருத்துரை) திருமாலுக்கு மருகோனும் பரமசிவனுக்கு மைந்தனுமான குமாரக்கடவுளுக்கு வள்ளிநாயகி சீதனத்தாற்பெற்ற கொம்புடன் கோழிக்கொடியும் வேலாயுதமும் மயில்வாகனமும்மலைகளின் ஆளுகையும் உடைமைகளாம்-என்பதாம். (அ)

சிலைமத னம்படு மாறெழுஞ் சேய்மயி லுச்சிட்டவெச் ... *
சிலைமத னம்படு சிந்துவை யிந்துவைச் செய்வதென்யான் *
சிலைமத னம்படு காட்டுவர் கேளிருஞ் செங்கழுநீர்ச் ... *
சிலைமத னம்படு தாமரை வாவி திரள்சங்கமே ... *

பதப்பொருள்.

சிலை—கருப்புவில்லையுடைய
மதன்—மன்மதனது
அம்பு—புஷ்பபாணம்
அடுமாறெழும்—கொல்லும்படி வருகின்றன
சேய்மயில்—குமாரக்கடவுளின் மயிலினது
உச்சிட்ட-எச்சிலாகியபாம்பினது
எச்சிலை-எச்சிலாகிய தென்றற் காற்றையும்
மதனம்படு—கடையப்பட்ட
சிந்துவை—சமுத்திரத்தையும்
இந்துவை—சந்திரனையும்
செய்வதென்யான்—நானென்ன செய்துகடப்பேன்
சிலை—ஆர்ப்பரிப்போடு
மதம்—ஆங்காரத்தை
நம்படு—நம்மிடத்திலே
காட்டுவர்-அலர்தூற்றிக்காட்டாநின்றார்கள்
கேளிரும்—சுற்றத்தாரனைவரும்
செங்கழுநீர்-குவளைமலர்நிறைந்த
சிலை—திருத்தணிமலையின்கண்
மது—தேனும்
அனம்—அன்னபட்சியும்
படு—உண்டாகிய
தாமரை—தாமரைகளையுடைய
வாவி—பொய்கையில் (வாழும்)
திரள்—கூட்டமாகிய
சங்கமே-சங்கினங்களே—(எ-று)

யாம்-எழுவாய், செய்வதென்-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) குமாரக்கடவுளினது தணிகையங்கிரித்தாமரைத் தடாகத்தில் வாழுஞ்சங்கினங்களே, என்மேல் மன்மதன் பாணப்பிரயோகஞ் செய்யாநிற்கின்ருன்-தென்றலும் சந்திரனும் கடன்முழக்கமும்வருத்துகின்றன-சுற்றத்தாரது கோபதாபமும் உண்டாயிருக்கின்றன-இவற்றை என்ன செய்து கடப்பேன்-என்பதாம். (கூ)

திரளக் கரக்கரை வென்கண்ட வேலன் றிசைமுகன்மால்... *
திரளக் கரக்கரை யாம்பாட நாடுதல் செய்யசங்க ... *
திரளக் கரக்கரை காண்பான் கைந்நீத்திசை வார்பனிக்க *
திரளக் கரக்கரை வானீட்டு மைந்தர்புந் திக்கொக்குமே ... *

பதப்பொருள்.

திர=உறுதியான
ளக்க=லட்சமான
ரக்கரை=அசுரர்களை
வென்கண்டவேலன்=புறங்காட்டச்செய்தவேலாயுதனை
திசைமுகன்=பிரமாவுக்கும்
மால்=மாயோனுக்கும்
திரள்=அநேக
அக்கர்=கண்ணையுடைய இந்திரனுக்கும்
அக்கர்=உருத்திராட்சமாலையையுடைய பரமசிவனுக்கும்
ஐ=சுவாமியாகிய குமாரக்கடவுளை
யான்பாடநாடுதல்=நான்பாடும்படிகருதுகின்றது
செய்ய=அழகிய
சங்கு=சங்குகள்
அதிர்=முழங்கும்
அளக்கர்=சமுத்திரத்தை
அக்கரைகாண்பான்=கரைகாணும்படி
கைந்நீத்திசைவார்=கையினால் நீந்திப்போவாரது(புத்திக்கும்)
பனிக்கதிர்=தண்கதிரையுடைய சந்திரனை
அள=பிடித்துக்கொள்ளும்படி
கரக்கரை=கையளவை
வானீட்டுமைந்தர்=ஆகாசத்திலேநீட்டுஞ்சிறுவர்களது
புத்திக்கு=புத்திக்கும்
ஒக்கும்=ஒப்பாகும்—எ-று.

நாடுதல்-எழுவாய், ஒக்கும்-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) அசுரர்களைச்செயித்தவரும், பிரமன் முதலியோருக்குச் சுவாமியுமாகிய குமாரக்கடவுளை யான் பாடக்கருதுதல் கையினாற்கடலைநீந்தவும், கையைநீட்டிச்சந்திரனைப்பிடிக்கவும், நினைப்போர்புத்திக் கொப்பாயிருக்கின்றது-என்பதாம். (ய)

திக்கத் திக்கோடு படிபுடைச் சூதத் தெரிபடபத் ... *
திக்கத் திக்கோடு கடடக் கடறடி சேப்படைச்சத் ... *
திக்கத் திக்கோடு துறைத்திறத் தற்ற குறக்குறச்சத் ... *
திக்கத் திக்கோடு பறித்துக் கொடாதி சிறைபிறப்பே ... *

பதப்பொருள்.

திக்க = திகைக்கும்படி [ந்த
திக்கோடு = திசைதோறும் படர்
படி = பூமியின்கண்
புடை = நீக்கியருள்வாய்
சூத = மாமரமாய்நின்றசூரனை
தெறி = தெரித்த
படபத்தி = ஆயிரம்பணாமகுடத்தையுடைய ஆதிசேடனது
கத்து = தலையிலே
இக்கோடு = இந்தச்சங்குகள்
உகள = உளரும்படியாழ்ந்த
தடக்கடல் = பெரிய சமுத்திரத்தின்கண்ணே
தடி = கொன்ற
சேப்படைச்சத்தி = சிவந்தவேற்படையை யுடையவனே
கத்தி = கதறி
கோடு = மாறுபட்ட
துறைத்திறத்து = பரசமயவழியில்
அற்ற = மறைந்து நிற்பவனே
குற = குறச்சாதியிற்பிறந்த
குறச்சத்திக்கு = வள்ளிநாயகிக்கு
அத்திக்கோடு = ஆனைக்கொம்பை
பறித்து = பிடுங்கி
கொடு = கொடுத்த
ஆதி = முதல்வனே
சிறை = பஞ்சேந்திரியங்களால் கட்டுண்டிருக்கிற
பிறப்பு = (எனது) செனனத்தை
எ-று.

நீ-தோன்றுவெழுவாய், புடை-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) சமுத்திரத்தின்கண் மாவுருக்கொண்டு நின்றசூரனைவென்ற வேலாயுதனே, மாறுபாடுடைய பரசமயவழிக்கெட்டாதவனே, வள்ளியம்மைக்கு யானைக்கோட்டைப் பிடுங்கி விளையாடக்கொடுத்த முதல்வனே பூமியின் கண்ணென்பிறப்பை யொழித்துவிடு—என்பதாம். (௰க)

சிறைவா வாமையி லேறிச் சிகரி தகரவந்து ... *
சிறைவா வாமையில் கூப்பிடத் தானவர் சேனைகொண்ட *
சிறைவா வாமையில் வாங்கிதன் றேங்கழல் பாங்கழலாச் *
சிறைவா வாமையி னெஞ்சுட னேநின்று தேங்குவதே ... *

பதப்பொருள்.

சிறை = தோகையையும்
வா = வரப்பிரசாதத்தையுமுடைய
வாமயிலேறி = தாவுமயிலேறி
சிகரி = கிரவுஞ்சகிரி
தகர = பொடியாகும்படி
வந்து = எழுந்தருளி
சிறை = கரையினால்
வா = சூழப்பட்டும்
ஆமை = ஆமைக்கு
இல் = இருப்பிடமுமாகிய (கடல்)
கூப்பிட = இரங்க
தானவர்சேனை = இராக்ஷதசேனைகள்
கொண்ட = கொண்டுபோன

சிறைவர-தேவர்சிறைமீளும்படி
ஆம்=தகுந்த
ஐயில்வாங்கிதன்=வேலெடுத்த குமாரக்கடவுளது
தேங்கழல்= இனியபாததாமரையை
யாம்=நான்
தழலா=அணுகாமற்பிரிந்ததனுல்

சிறு=சிறிய
ஐவர்=பஞ்சேந்திரியங்களின்
அவா=ஆசையாகிய
மையில்=இருளில்
நெஞ்சு=என்னிருதயம்
உடனேநின்று= அவ்விருளோடு நின்று
தேங்குவது=திகைக்கின்றது

நெஞ்சு-எழுவாய், தேங்குவது-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) கிரவுஞ்சகிரி பொடிபடவும், சமுத்திரமுறையிடவும், அசுரரினின்றுதேவர் சிறைமீளவும், வேற்படையெடுத்து மயின்மீதெழுந்தருளிய குமாரக்கடவுளினது பாததாமரையைநண்ணுதுபிரிந்ததனுல் என்னிருதயத்தில் ஐம்புலவாசைகளாறும் அகலாது நிறைந்திருக்கின்றது-என்பதாம். (௰உ)

தேங்கா வனமும் மதகரி வேந்துடன் சேர்ந்தவிண்ணோர் *
தேங்கா வனமுனை யவ்வேற் பணியெனுஞ் சேயிடமேல் *
தேங்கா வனமுந் தளர்நடை யாயஞ்சல் செண்பகப்பூந் ... *
தேங்கா வனமுங் கழுநீரி லஞ்சியுஞ் செந்திலுமே ... *

பதப்பொருள்.

தேங்கு=நிறைவாகிய
ஆவன=பசுநிரைமேய்த்த திருமாலையும்
மும்மத=மும்மதம்பொழியும்
கரி=அயிராவதத்தையுடைய
வேந்துடன்=இந்திரனோடு
சேர்ந்த=கூடிய
விண்ணோர்=தேவர்களையும்
தே= அத்தேவர்கட்கிடமாகிய (அமராபதியையும்)
காவல்=காப்பது
தம்=நமது
முனை=கூர்மையையுடைய
அவ்வேல்=அவ்வேலாயுதத்தின்
பணி=தொழில்
எனும்=என்று கட்டளையிட்ட

சேயிடம்=குமாரக்கடவுளின் வாசஸ்தலம்
மேல்=முன்னேயிருக்கின்றன
தேங்கா=திகைத்து
அனமும்=அன்னப்பட்சியும்
தளர்நடையாய்=தோற்கின்ற நடையவளே
அஞ்சல்=பயப்படாதே(அவை)
செண்பக=செண்பக விருட்சத்தால்
பூம்=பொலிந்த
தேங்காவனமும்=இனியபூஞ்சோலையும்
கழுநீரிலஞ்சியும்=செங்கழுநீர் மடுவும்
செந்திலும்-திருச்செந்தூருமாம்

நீ-தோன்றாவெழுவாய், அஞ்சல்-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) அன்னமுந் தோற்குநடையையுடையவளே விஷ்ணுமுதலிய தேவர்களையும் அமராபதியையுங் காக்கும்படி வேலையனுப்பிய குமாரக்கடவுளினது திருச்செந்திற் பதியும் பூங்காவனமும் செங்கழுநீர்ச்சுனையும் அணித்தாயிருக்கின்றன பயப்படாதே-என்பதாம். (யஙு)

செந்தில கத்தலர் வாணுதல் வேடிச் சிமுகபங்க ... *
செந்தில கத்தலர் துண்டமென் ணுநின்ற சேயசங்க ... *
செந்தில கத்தல ராசிதந் தானைச் சிறையிட்டவேற் ... *
செந்தில கத்தலர் தூற்றிடுங் கேடு திவாகருளே ... *

பதப்பொருள்.

செய்=சிவந்த
திலகத்து=பொட்டினால்
அலர்=பரந்த
வாள்=ஒளிபொருந்திய
நுதல்=நெற்றியையுடைய
வேடிச்சி=வள்ளிநாயகியினது
முகப்=வதனம்
பங்கசெய்=தாமரையாகும்
திலகத்து=எள்ளினது
அலர்=பூ
துண்டம்=மூக்காகும்
என்ணுநின்ற-என்னுநலம்புனைந்துரைக்கும்
சேய=குமாரக்கடவுளே
சங்க=கூட்டமாகிய
செந்து=சீவராசிகட்கு
இலக=இருப்பிடமான
தலராசிதந்தானை= அண்டங்களைப்படைத்த பிரமனை
சிறையிட்டவேல்=சிறைப்படுத்திய வேலாயுதத்தையுடைய
செந்தில்=செந்திற்பதியோனே
அகத்து=அகங்காரத்தினால்
அலர்தூற்றிடும் = அலர்தூற்றுகின்ற
கேள்=சுற்றத்தாரும்
துதி= (யாவரும்)துதிக்கத்தக்க
வாகு=(உனது) புயத்தை
அருள்-கிருபைசெய்ய வேண்டும் எ-று

நீ-தோன்றுமெழுவாய், அருள்-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) வள்ளிநாயகியினது முகத்தைத்தாமரையென்றும் மூக்கை எட்பூவென்றும் வியக்குங் குமாரக்கடவுளே - பிரமனைச்சிறையிட்ட செந்திநாயகனே--சுற்றத்தார் மிகவும் அலர்தூற்றுகின்றார்கள்- (அதுநீங்க) உனது திருப்புயந் தந்தருளவேண்டும்—என்பதாம். (யச)

திவாகர கன்ன கொடைப்பாரியென்றுழ றீனவல்லீர் ... *
திவாகர கன்ன புரைக்குழை வல்லி செருக்குரவந் ... *
திவாகர கன்ன சுகவா சகதிறல் வேல்கொடென்புந் ... *
திவாகர கன்ன மறலி யிடாதுயிர்ச் சேவனுக்கே ... ... *

பதப்பொருள்.

திவா = பகலிலே
காகன்ன = கன்னனைப்போற் கொடுக்குங்கரத்தோனே
கொடைப்பாரீ = வள்ளலைப்போற் கொடுக்குங்கொடையோனே
என்று = (புல்லரிடஞ்சென்றுசொல்லி)
உழல் = வருந்தச்செய்யும்
தீன = வறுமையாகிய
அல் = இருளை
ஈர் = நீக்கும்
திவாகா = ஞானசூரியனே
கன்னபுரக்குழை = கன்னப்புரக்குழையென்னும் பணியணிந்த
வல்லி = வள்ளிநாயகி
செருக்கு = களிப்புறத்தழுவும்
உர = மார்பையுடையோனே
அந்தி = மாலையின்செவ்வானம் போலும்
வாகு = அழகையுடைய
அா = பரமசிவனது
கன்ன = திருச்செவிக்கு
சுகவாசக = இனியவசனமுபதேசித்தவனே
திறல் = வலிமையையுடைய
வேல்கொடு = வேலாயுதத்தைக் கொண்டு
என் = எனது
புந்தி = இருதயத்தில்
வா = வரக்கடவாய்
கா = ஒளித்துநின்று
கன்னமறலியிடாது = இயமனைவன்கொள்ளைகொள்ளாமல்
உயிர்-என்னுயிரை
சேவனுக்கு = காப்பாற்றும்பொருட்டாக-எ-று.

நீ-தோன்றாவெழுவாய், வா-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) வறுமையினால் பிறரிடத்துச்சென்று கொடையிற்கன்னனே, வள்ளலே, யென்று புகழ்ந்திறப்பதையொழிக்கும் ஞானசூரியனே, வள்ளிநாயகி தழுவுமார்பனே, பரமசிவனுக் குபதேசித்தவனே, என்னுயிரை யமன் கைப்பற்றிக்கொள்ளாதபடி யென்னைவந்துகாத்தருள்-என்பதாம். (௰௫)

சேவற் கொடியும் பனிசாந் தகனுந் திருக்காத்துச் ... *
சேவற் கொடியுங் கொடியகண் டாய்தினை சூழ்புனத்துச் ... *
சேவற் கொடியுந் திவளத் தவளுந் தந்திக்களபச் ... *
சேவற் கொடியு முடையாய் பிரியினுஞ் சேரினுமே ... *

பதப்பொருள்.

சேவற்கு = இடபவாகனத்தையுடைய பரமசிவனால்
ஒடியும்புல் = பல்லுதிர்க்கப்பட்ட
நிசாந்தகனும் = இருட்கூற்றாகிய ஆதித்தனும்
திருக்காத்து = (உனது) அழகிய கையினிடத்திலிருக்கின்ற
சேவற்கொடியும் = கொடியாகிய சேவலும்

கொடியகண்டாய்=பொல்லாதவைகளாயிருக்கின்றன
தினைசூழ்புனத்து= தினைநிறைந்தபுனத்தை
சேவல்=காப்பவளும்
கொடி=நீண்ட
உந்தி=கான்யாற்றின்
வளத்தவளும் = வளப்பத்தையுடையவளுமாகிய(வள்ளியம்மையையும்)
தந்தி=அயிராவதம்வளர்த்த
களப=சந்தனமணிந்த
சே=சிவந்த
வல்=சொக்கட்டான்காய்போன்ற கொங்கையையும்
கொடியும்=கொடிபோன்றவிடையையுமுடைய (தெய்வானையையும்)
உடையாய்=இருபாகத்தும்வைத்திருக்கின்ற கந்தசுவாமியே
பிரியினும்=உன்னைப்பிரிந்த (பகல்) காலத்தும்
சேரினும்=உன்னையடைந்த (இராக்)காலத்தும் —எ-று

நிசாந்தகனும் - சேவிற் கொடியும் - எழுவாய், கொடிய-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை)வள்ளிநாயகியையுந் தெய்வயானைநாயகியையுமுடையகந்தனே உன்னைத் தழுவிய காலத்திரவு நீடியாமல் கோழிகூவியும் - உன்னைபிரிந்த காலத்து மாலைவிரைந்து வாராமல் பகல் நீடித்தும் கொடுமைசெய்வனவாயிருகின்றன-என்பதாம். (௰௬)

சேரிக் குவடு மொழிவிழி யாடனச் செவ்விகுறச் ... *
சேரிக் குவடு விளைத்ததன் றேநன்று தெண்டிரைநீர் ... *
சேரிக் குவடு கடைநாளி லுஞ்சிதை வற்றசெவ்வேள் ... *
சேரிக் குவடு புடைசூழ் புனத்திற் றினைவிளைவே ... *

பதப்பொருள்.

சேர்=இசைந்த
இக்கு=கரும்பையும்
வடு=மாவடுவையும் (ஒத்த)
மொழிவிழியாள்=மொழியையும் விழியையுமுடைய வள்ளிநாயகியின்
தனச்செவ்வி=கொங்கையின் தன்மை
குறச்சேரிக்கு=குறவர் குடியிருப்புக்கு
வடு=(காந்தருவமணம் நடந்தல் தன்னும்) குற்றமாகியசொல்லை
விளைத்தது=உண்டாக்கினது
அன்றே=அக்காலத்திற்றானே
நன்று=நன்றாயிருந்தது
தெண்டிரைநீர்=கடலனைத்தும்
சேரி=ஒருமித்து
கு=உலகத்தை
அடு=அழிக்கின்ற
கடைநாளினும்=உகாந்தகாலத்தினும்
சிதைவற்ற=அழிவில்லாத
செவ்வேள்=குமாரக்கடவுளது
சேரி=(தென்சேரி வட) சேரியாகிய
குவடு=மலையின்

புடை=பக்கத்தில்	தினை = தினை
சூழ்=சூழ்ந்த	விளைவு=விளைவானது—எ-று.
புனத்தில்= தினைப்புனத்தில்	

வடு-விளைவு-எழுவாய், விளைந்தது-நன்று-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) குமாரக்கடவுளாளுகைக்குள்ளடங்கிய மலைப்பக்கத்திற்றினை நன்ருய்விளைந்தது, உடனே அன்னல்போன்மொழியும் மாவடுப்போல் விழியுமுடைய வள்ளிநாயகியின்யௌவனத்தால் குறவர் குடிக்கு வடுவிளைந்தது - என்பதாம். (௰எ)

தினைவேத்தி யன்புசெய் வேந்தன்பதாம்புயத் திற்பத்திபுந் *
தினைவேத் தியமுகந் தேற்றினர் மாற்றினர் பாற்றினந்தீத் *
தினைவேத் தியர்நெறி செல்லாத விந்தியத் தித்தினைத் ... *
தினைவேத்தி யங்குயிர் கூற்ருரி லூசிடுஞ் சீயுடம்பே ... *

பதப்பொருள்.

தினை = தினைப்புனத்துக்கு	ஐ= அழகிய
ஏத்தி=இறைவியாகிய வள்ளி நாயகி	வேத்தியர்=அறிஞோர்
அன்புசெய்=இச்சை கொள்ளும்	நெறி=(விதித்த) நல்வழியில்
வேந்தன்=குமாரக்கடவுளது	செல்லாத=ஒழுகாததும்
பதாம்புயத்தில்=திருவடித்தாமரையில்	இந்திய=பஞ்சேந்திரிய வசத்ததும்
பத்தி=அன்பையும்	தித்தினைத்தின்= உணவுவகைகளிஞல்
புந்தி=அறிவையும்	நைவு=கழிவாகிய (மலசலாதிகளை)
நைவேத்தியம்=நைவேத்தியமாக	ஏத்து=ஏந்திக்கொண்டதும்
உகந்து=விரும்பி	இயங்குயிர்=(உண்ணின்று) இயங்கும் பிராணனை
ஏற்றினர்=(சமர்ப்பித்து) வணங்கினவடியார்கள்	கூற்று=யமனுனவன்
மாற்றினர்=(உண்மையாய்) ஒழித்துவிட்டார்கள்	ஆரில்=உண்டுவிட்டால்
பாற்றினம்=பருந்துக் கூட்டங்களும்	ஊசிடும்=நாறிப்போகத்தக்கதுமாகிய
தீ=நெருப்பும்	சீ=இகழ்ச்சிக்கிடமான
தின்=பட்சிக்கத்தக்கதும்	உடம்பு=-தேகத்தை—எ-று.

ஏற்றினர்-எழுவாய், மாற்றினர்-பயனிலை, ஏ-அசை,

(கருத்துரை) வள்ளிநாயகி விரும்பிய கந்தசுவாமியினது திருவடித்தாமரையில் அன்பையும் அறிவையும் செலுத்தினவர்கள் பருந்துக்குந் தீக்கும் இரையாய்

நெறியொழி யைம்புலனுகர்ச்சியையுடைய மலபாண்டமும் பிராணன்விட்டுப் பிரிந்தா னுறிப்போவதுமாகிய உடலையொழித்துவிடுவார்கள்-என்பதாம்(௰அ)

சீயனம் போதி யெனவாய் புதைத்துச் செவிதரத்தோல் *
சீயனம் போதி யமலையிற் றுதை சிறுமுனிவன் ... *
சீயனம் போதி கடைந்தான் மருகன்செப் பத்திகைத்தார் *
சீயனம் போதி லரனு திருக்கென் செயக்கற்றதே ... *

பதப்பொருள்.

சீயன்=பார்வதிபாகரான் சிவன்
நம்=நம்மை
போதி=உபதேசி
என=என்று
வாய்புதைத்து=வாய்மூடி
செவிதர=கேட்கவும்
தோல்=யானையும்
சீய=சிங்கமும்
நம்பு=தஞ்சமாயுறைகின்றதும்
ஓதிய=கல்விக்குறைவிடமுமான
மலையிற்றுதை=பொதியமலைக்கு முதல்வரான
சிறுமுனிவன்-அகத்தியமுனிக்கு
சீயன்=பாட்டனுகிய
அம்போதிகடைந்தான்=பாற் கடலைக்கடைந்த விஷ்ணுவினது
மருகன்=மருமகனுனகுமாரக் கடவுள்
செப்ப=உபதேசிக்க
திகைத்தார்=(பிரணவப்பொருள்தெரியாமல்) தியக்கமுற்றிருந்தார்
சீ=இகழத்தக்க
அனம்போதில்=அன்னவாகனத்தின்மேற்செல்லும்
அரன்=பிரமன்
ஆதி=முதன்மையாகிய
ருக்கு=வேதத்தை
என்=என்ன
செய=செய்யும்படி
கற்றது=கற்றுக்கொண்டது
ஏ-று.

அரன்-எழுவாய், கற்றது-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை)பார்வதிபாகரான பரமசிவன் வாய்மூடிக்கேட்கவும்,திருமான் மருகனுன குமாரக்கடவுள் பிரணவப்பொருளைச் சொல்லத்திகைத்து நின்ற பிரமா ஆதிவேதத்தை ஏன்கற்றுன்—என்பதாம். (௰௯)

செயதுங்க பத்திரி போற்றும் பகீர திகரசெவ்வேற் ... *
செயதுங்க பத்திரி சூடுங் குறத்தி திறத்ததண்டஞ் ... *
செயதுங்க பத்திரி புத்திரி பாதத்தர் செல்வதென்பாற் ... *
செயதுங்க பத்திரி யத்திரி யாதிரென் சிந்தையிலே ... *

பதப்பொருள்.

செய—சிறந்த
துங்கபத்திரிபோற்றும்—துங்கபத்திரி யென்னும் நதிவணங்குகின்ற
பகீரதிகர—சங்காதேவியின் கையி லிருப்பவனே
செவ்வேல்—சிவந்தவேலாயுதத்தையுடைய
செய—செயம்பொருந்திய குமாரக்கடவுளே
துங்கபத்திரி—சுரப்புன்னையிலையை
சூடும்—புனைகின்ற
குறத்திதிறத்த—வள்ளிபங்காளனே
தண்டம்—தண்டாயுதமும்
செய—வெற்றியும்
துங்க—பெருமையும்
பத்தி—ஒழுக்கமுமுடைய
ரிபு—மாறுபட்ட (காலன்)
திரி—கெடும்படி (உதைத்த)
பாதத்தர்—திருவடியையுடைய பரமசிவன்
செல்வ—புதல்வனே
தென்பால்—தென்திசையில்
செய்—போகச்செய்வதாகிய
அதுங்கு—யாவருமொதுங்கும்
அபத்து—தீநெறியினால்
இரிய—எனது சிந்தைமுறிந்தோட
திரியாது—உழலாமல்
இரு—நீதங்கியருளவேண்டும்
என்சிந்தையில்—என் மனதின் கண்ணே—எ-று.

நீ-தோன்றாஎழுவாய், இரு-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) காங்கேயனே! வேலாயுதனே! வள்ளிநாயகனே! பரமசிவனது மைந்தனே! யான் இயமதண்டனையை விளைக்கு மவநெறியிற் சிக்காவண்ணம் நீ என் சிந்தையில் வீற்றிருக்கவேண்டும். (௨௰)

சிந்தா குலவ ரிசைப்பெரு மூருநஞ் சீருமென்றோர் ... *
சிந்தா குலவ ரிடத்தணு காதரு டீமதலை ... ... *
சிந்தா குலவரி மாயூர வீர செகமளப்பச் ... ... *
சிந்தா குலவ ரிமருக சூரனைச் செற்றவனே ... ... *

பதப்பொருள்.

சிந்தா—ஒருக்காலும் அழியமாட்டா
குலவரிசைப்பெரும்—நமது வமிசபாரம்பரைநாமமும்
ஊரும்—நமது நகரமும்
நஞ்சீரும்—நமது சிறப்பும்
என்றோர்—என்றெண்ணுகின்ற
சிந்தாகுலவரிடத்து—வருந்து மனத்தையுடைய அஞ்ஞானிகள்பால்
அணுகாதருள்—சேராதிருக்க வனுக்கிரகிக்கவேண்டும்
தீமதலை—அக்கினியிற்பிறந்த கோழியை
சிந்தா—கொடியாகக்கொண்டவனே
குலவு—பிரகாசிக்கின்ற
அரி—பச்சைநிறம்பொருந்திய
மாயூரவீர—மயிலேறுஞ்சேவகனே
செகம்—பூமியை
அளப்ப—அளக்கும்படி
சிந்தாகு—வாமனமாகி
உலவு—உலாவின
அரி—விஷ்ணுவின்
மருக—மருகனே
சூரனை—சூரனை
செற்றவனே—செயித்தவனே-எ-று.

நீ தோன்றாஎழுவாய், அணுகாதருள்-பயனிலை, ஏ-அசை.

கந்தரந்தாதி.

(கருத்துரை) கோழிக்கொடியோனே! பச்சைமயில்வீரனே! வாமனுவதாரங்கொண்ட மான்மருகோனே! சூரசங்காரனே! லௌகீகவாழ்வை நித்தியமாய் நம்பி மனம் வருந்துவோர்பாற் சேராதிருக்கவெனக்கருள்செய்—எ-ம்.

செற்றை வரும்பழ னஞ்சோலை யிஞ்சி திகழ்வரைமேற் ... *
செற்றை வரும்பழ னிக்கந்த தேற்றிடு நூற்றுவரைச் ... *
செற்றை வரும்பழ நாடாள நாடிகண் சேய்விடுத்த ... *
செற்றை வரும்பழ மாங்கூடு வேமத்தி னத்தில்வந்தே ... *

பதப்பொருள்.

செற்றை—செற்றையென்னு மீனினம்
வரும்—உலாவுகின்ற
பழனம்—வயலும்
சோலை—பொழிலும்
இஞ்சி—மதிலும்
திகழ்—விளங்காநின்ற
வரைமேல்—பருவதத்தின்மேல்
செல்—மேகம்
தைவரும்—தவழுகின்ற
பழனிக்கந்த—பழனிமலைக்கந்தனே
தேற்றிடு—அபயந்தந்தருள்வாய்
நூற்றுவரை—துரியோதனன் முதலிய நூருபேரையும்
செற்று—கொன்று
ஐவரும்—பாண்டவர்கள்
பழநாடு—பழையராச்சியத்தை
ஆள—ஆளும்படி
நாடி—கருதிய கிருஷ்ணமூர்த்தியினது
கண்—விழியாகிய (ஆதித்தன்)
சேய்—மைந்தனுகிய காலன்
விடுத்த—அனுப்பிய
செற்றைவரும்—தூதர்கூட்டம்வரும்
பழமாங்கூடு—வார்த்திகத்தையடைகின்ற வில்வுடலானது
வேம்—பிராணனீங்கித் தகிக்கப்படுகின்ற
அத்தினத்தில் வந்து—அன்னளிலெழுந்தருளிவந்து-எ-று.

நீ-தோன்றுவெழுவாய், தேற்றிடு-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) பழனிமலையாதிபனே! விஷ்ணுவின் விழியாகியசூரியனது மைந்தனுகிய காலன்விடுத்த தூதர்கூட்டம் வரும் புழுக்குரம்பையாகிய என்னுடலழியுங்கால் நீ யெழுந்தருளிவந்து அபயந்தருள்—எ-ம். (உஉ)

தினகா ரக்கா தங்கெடுத் தார்குரு தேசிகர்செந் ... ... *
தினகா ரக்கா மாறுடை யார்தெய்வ வாரணத்தந் ... *
தினகா ரக்கா சத்தியின் ருகிலத் தேவர்நண்ப ... ... *
தினகா ரக்கா தந்தீர்வ ரீர்வர் செகமெங்குமே ... ... *

பதப்பொருள்.

தினகரர்—பகன்பூடாவென்னு மிரண்டாதித்தர்களுடைய
அக்க—கண்ணையும்
ரதம்—பல்லையும்
கெடுத்தார்—அழித்த பரமசிவனுக்கு
குருதேசிகர்—போதகாசிரியரும்
செந்தினகரார்—செந்திற்பதியினரும்
அக்கரமாறுடையார்—சடாக்ஷரப்பொருளானவரும்
தெய்வ—தெய்வீகமாகிய
ஆரண—வேதம்பூசித்த

தந்தி— பாம்புபோன்ற பிரகாரத்தை யுடைய
நகர்— திருச்செங்கோட்டுமலையையு டையவருமாகிய (கந்தசுவாமி) யினது
அர—அரத்தாற்கூர்மையிட்ட
கர—திருக்கையிற்றரித்த
சத்தி—வேலாயுதமானது
இன்றாகில்—இல்லாவிட்டால்
அத்தேவர்நண்பதி—அத்தேவர்கள் பொருந்திய பொன்னகரமும்
ந—இல்லாமற்போவதுமன்றி
கர—வஞ்சகநிறைந்த
ரக்கர்—அசுரரும்
அதந்தீர்வர்—இறப்புமொழிவார்கள்
ஈர்வர்செகமெங்கும் —உலகமுழுவதையும் நிர்மூலமாக்கியும் விடுவார்கள்—எ-று.

அரக்கர்-எழுவாய், அதந்தீர்வர்-ஈர்வர்-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) பரமசிவனுக்குக்குருவாய்ச் செந்தூரில்வாழும் சடாக்ஷரப்பொருளாகிய திருச்செங்கோட்டு மலையையுடைய கந்தசுவாமியினது திருக்கை வேலெழுந்தருளாவிடில் அமராபதியழிந்துபோவதுமன்றி அசுரரும் ஸ்திரமாயிருந்து உலகமுழுவதையு நாசஞ்செய்துவிடுவார்கள்—எ-ம். (௨௩)

செகம்புர வார்கிளை யெல்லா மருண்டு திரண்டுகொண்ட ... *
செகம்புர வாதிங்ஙன் செய்வதென் ஞேமயல் செய்யவன்பு *
செகம்புர வாச மெனத்துயில் வார்செப்ப பங்கபங்க ... *
செகம்புர வாமுரல் செந்தூர வென்னத் தெளிதருமே ... *

பதப்பொருள்.

செகம்—உலகத்திலும்,
புர—ஊளரிலுமுள்ள
வார்—ஒழுங்கான
கிளையெல்லாம்-சுற்றத்தாரெல்லாரும்
மருண்டு—மயங்கி
திரண்டுகொண்டு—கூடிக்கொண்டு
அசெ—ஆட்டினுடைய
கம்—தலையை
புரவாது—காப்பாற்றாமல்
இங்ஙன்—இவ்விடத்தில்
செய்வதென்ஞே—வெறியாடற் செய்ய நினைப்பதென்னவிபரீதம்
மயல்—(கைக்கிளையாக மயங்கிய விம்மாதின்) விரகதாபம்
செய்ய—சிவந்த
வன்—வலிய
புசெகம்—ஆதிசேடனை
புரவாசமென—ஆதியான விடமாய்க் கொண்டு
துயில்வார்—திருக்கண் வளர்கின்ற திருமால்
செப்பு—புகழ்கின்ற
அபங்க—பங்கமிலாதவனே
பங்கசெ—தாமரைத்தடாகத்தில்
கம்பு—சங்கினங்கள்
ஊரவா—ஊரக்க
முரல்—சப்திக்கின்ற
செந்தூர—திருச்செந்திற்பதியோனே
என்ன—என்றுசொல்லில்
தெளிதரும்—(அக்ஷணமே) தீர்ந்து விடுவது நிச்சயம்—எ-று.

மயல்-எழுவாய், தெளிந்திடும்-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) பந்துக்களெல்லாரும் மயங்கி வீணுயாட்டைப் பலியிடுவதாலிவள் மையல்தணியுமோ? (தணியாது) திருமால்புகழத்தக்க மாசற்றவனே! செந்தூரானே! என்று சொல்லிற் றணிந்திடும்—எ-ம். (௨௪)

தெளிதரு முத்தமிழ் வேதத்திற் றெய்வப் பலகையின்கீழ் ... *
தெளிதரு முத்தமி ழாநித்தர் சேவித்து நின்றதென்னாள் ... *
தெளிதரு முத்தமிழ் தேய்நகை வாசகச் செல்விதினைத் ... *
தெளிதரு முத்தமிழ் செவ்வே ளிருப்பச் செவிகுனித்தே ... *

பதப்பொருள்.

தெளிதரு—ஆராயப்படுகின்ற
முத்தமிழ்—இயல், இசை, நாடகம் எனும் முத்தமிழிலும்
வேதத்தில்—வேதத்திலும்
தெய்வப்பலகையின்கீழ்—தெய்வத் தன்மையான சங்கப்பலகையிலும்
தெளி—மாசற்ற
தரு—குற்றாலின்கீழும்
முத்து—முந்தியிருந்தருளுகின்ற
அமிழாநித்தர்—அழிவில்லாத நித்தியராகிய பரமசிவன்
சேவித்துநின்றதென்—பணிந்து நின்ற காரணமென்ன
நாள்—நக்ஷத்திரம் (போல)
தெளிதரு—பிரகாசிக்கும்
முத்து—முத்தையும்
அமிழ்து—தேவாமுதத்தையும்
ஏய்—ஒத்த
நகை—பல்லையும்
வாசக—சொல்லையுமுடைய
செல்வி—மங்கையாகிய
தினை—தினையை
தெளி—கொழிக்கின்ற வள்ளி நாயகியார்
தருமுத்து—கொடுக்குமுத்தத்தினால்
அமிழ்—ஆநந்தத்திலாழ்ந்தவராகிய
செவ்வேள்—முருகவேளானவர்
இருப்ப—எழுந்தருளி யுபதேசிக்க
செவிகுனித்து—செவியைத்தாழ்த்திக்கொண்டு—எ-று.

நித்தர்-எழுவாய், சேவித்துநின்றதென்-பயனிலை, ஏ—அசை.

(கருத்துரை) வள்ளிநாயகியின் முத்தத்தால்மகிழும் குமாரவேளிருந் துபதேசிக்க முத்தமிழிலும் வேதத்திலும் சங்கப்பலகையிலும் குற்றாலின்கீழு முதல்வராயிருக்கிற நித்தியரான பரமசிவன்பணிவோடுநின்றுகேட்டதென்ன காரணம்—எ-று. (உ௫)

செவிக்குன்ற வாரண நல்கிசை பூட்டவன் சிந்தையம்பு ... *
செவிக்குன்ற வாரண மஞ்சலென் றாண்டது நீண்டகன்மச் *
செவிக்குன்ற வாரண வேலா யுதஞ்செற்ற துற்றனகட் ... *
செவிக்குன்ற வாரண வள்ளிபொற் றாண்மற்றென் றேடுவதே*

பதப்பொருள்.

செவிக்கு—என்காதுக்கு
உன்—உனது
தவா—தவிராத
ரண—உரிமையை
நல்கு—கொடுக்கும்
இசை—கீர்த்தியை
பூட்ட—அணிய
வன்—வலிய
சிந்தை—(என்) இருதயமாகிய
அம்புசெ—தாமரையிலிருக்கும்
வி—பட்சியாகியவான்மா
குன்ற—வருந்துகையில்
வாரணம்—நின்கோழிக்கொடியெழுந்தருளி
அஞ்சலென்று-பயப்படாதேயென்று
ஆண்டது—அடிமைகொண்டது
நீண்டகன்ம—பெரிதானமுன் செய்வினையாலாகும்

செ—செனனத்துக்கு வித்தாகிய
இக்குன்று—இம்மலைபோன்ற
அவா—ஆசையை
ரண—அமர்புரியும்
வேலாயுதம்—அயிலானது
செற்றது—கொன்றுவிட்டது
உற்றன—என்சென்னிமேலே
வீற்றிருந்தன
கட்செவி—பாம்புபோன்ற
குன்ற—திருச்செங்கோடு மலையை
யுடைய கந்தசுவாமியே
வாரண—தெய்வானை
வள்ளி—வள்ளியாகிய நாயகிமா
ருடைய
பொற்றாள்—பொன்னடிகள்
மற்றென்றேடுவது—இனிநான் சம்
பாதிக்கவேண்டியது வேறென்ன
விருக்கின்றது—எ-று.

யான்-தோன்றாவெழுவாய், தேடுவதென்-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) நாகமலையில்வாழுங் கந்தசுவாமியே! உன்றிருப்புகழையான் கேட்டறிந்தமாத்திரத்தில் நினது கோழிக்கொடி யென்னுத்துமாவை அபய ங்கொடுத்தாண்டு கொண்டது, உன்வேலாயுதம் பிறப்புக்கிடமான பேராசை யை யொழித்துவிட்டது, உன்றேவிமாரது திருவடியுங்கிடைத்த தினியான் தேடவேண்டியதென்ன விருக்கின்றது—எ-ம். (உசு)

தேடிக் கொடும்படை கைக்கூற் றடாதுளஞ் சேவின்மைமீன் *
தேடிக் கொடும்படை கோமான் சிறைபட வேறுளபுத் ... *
தேடிக் கொடும்படை யாவெகு நாட்டன் சிறைகளையுந் ... *
தேடிக்கொடும்படை மின்கேள் வனற்றுணை சிக்கெனவே ... *

பதப்பொருள்.

தேடிக்கொள்—இப்பொழுதே
சம்பாதித்துக்கொள்வாயாக
தும்பு—பாசத்தை
அடை—பொருந்திய
கை—கையையுடைய
கூற்று—இயமன்
அடாது—அழிக்காதபடி
உளம்—நெஞ்சமே
சே—இடபம்
வில்—தனுசு
மை—மேஷம்
மீன்—மீனம்
தேள்—விருச்சிகமென்னுமிராசி
களையும்
திக்கொடும்—திக்குகளையும்
படை—சிருட்டித்த
கோமான்—பிரமதேவனை
சிறைபட்—சிறைப்படுத்தி
வேறுளபுத்தேள்—மற்றைத்தேவரது
தி—பத்தியில்
கொடும்பு—திருகுதலை
அடையா—சேராத
வெகுநாட்டன்—ஆயிரங்கண்ணை
யுடைய விந்திரனது
சிறை—சிறையை
களை—ஒழித்தவரும்
உந்து—நீரிலும் (நெருப்பிலும்) சம
ணர்செலுத்திய
ஏடு—(ஏடு) களையும்
இக்கொடும்—அவர்கள் செய்த கொடு
மைகளையும்
படு—தாழ்த்திவிட்ட
ஐ—சுவாமியாகிய
மின்கேள்வன்—தெய்வயானைநாயகனது
நற்றுணை—நல்லவனுக்கிரகத்தை
சிக்கெனவே—உறுதியாக—எ-று.

நீ-தோன்றாவெழுவாய், தேடிக்கொள்-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) நெஞ்சமே! பாசதரனாகிய யமனுன்னை நலிவு செய்யாதபடி பிரமாவைச் சிறைப்படுத்தி இந்திரனைச் சிறைதவிர்த்துச்சமணரிட்ட ஏட்டையும் வாதையுஞ் செயித்த குமாரக்கடவுளது திணையை உறுதியாகச் சம்பாதித்துக்கொள்—எ-ம். (உஎ)

சிக்குறத் தத்தை வழங்கா திழந்து தியங்குவர்தே ... *
சிக்குறத் தத்தை வடிவே லெனார்சில ரன்பர்செந்தாள் ... *
சிக்குறத் தத்தை கடிந்தேனல் காக்குஞ் சிறுமிகுறிஞ் ... *
சிக்குறத் தத்தை யனகிலெப் போதுந் திகழ்புயனே ... *

பதப்பொருள்.

சி—இகழ்தற்கிடமாகிய
குறு—குறைவுபடத்தக்க
அத்தத்தை—பொருளை
வழங்காது—நல்வழியிற்செலுத்தாமல்
இழந்து—பலவழியாயிழந்து
தியங்குவர்—வருந்துவார்கள்
தேசு—(தங்களுடைய) கீர்த்தியும்
இக்குற—மங்கிப்போகும்படியாய்
தத்து—பொங்கமுற்ற
ஐ—அழகிய
வடிவேலனார்சிலர்—கூரிய வேலாயுதமென்று துதியாத சிலபேர்கள்
அன்பர்—அவ்வேலைத்துதிக்குமடியார்கள்
செந்தாள்—உனது செவ்வியதிருவடியை
சிக்குற—அகலாதுறையக்கண்டும்
தத்தைகடிந்து—கிளியோட்டி
ஏனல்காக்கும்—திணைப்புனங்காக்கும்
சிறுமி—சிறுமியாகிய
குறிஞ்சிக்குறத்து—மலைநிலத்துக் குறவரிடம் வளர்ந்த
அத்தையல்—அந்தவள்ளிநாயகியினது
நகில்—கொங்கைச்சுவட்டால்
எப்போதும்—சதாகாலமும்
திகழ்புயனே—பிரகாசிக்கின்ற புயத்தையுடையகுமாரக்கடவுளே—எ-று.

சிலர்-எழுவாய், தியங்குவர்-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) வள்ளிநாயகியினதுகொங்கைச்சுவடு திகழும்புயத்தோனே! அன்புற்றவர்களுனதுதிருவடியிலகலாதுறைதலைக்கண்டும்சிலருனதுவேலாயுதத்தைத் துதியாமல் அநித்தியமான கைப்பொருளையுமிழந்து வறுமையால் வருந்துகின்றார்கள்—எ-ம். (உஅ)

திகழு மலங்கற் கழல்பணி வார்சொற் படிசெய்பவோ ... *
திகழு மலங்கற் பகவூர் செருத்தணி செப்பிவெண்பூ ... *
திகழு மலங்கற் பருளுமென் னுவமண் சேணையுபா ... *
திகழு மலங்கற் குறாத்தோ னலதில்லை தெய்வங்களே ... *

பதப்பொருள்

திகழும்—விளங்காநின்ற
அலங்கல்—மாலையையணிந்த
கழல்—தனது திருவடியை
பணிவார்—வணங்குவோர்
சொற்படிசெய்ய—திருவாக்கின்படி நடக்க
ஓதி—தமிழ்வேதமென்னுந் தேவாரத்தை மொழிந்தருளினவரும்
கழுமலம்—தானவதாரஞ்செய்த சீகாழியையும்
கற்பகவூர்—தான் காத்தருளிய கற்பகத்தருவையுடைய அமராபதியையும்
செருத்தணி—தானுறையுந் திருத்தணியையும்
செப்பி—துதிசெய்து
வெண்பூதி—திருவெண்ணீறானது
கழும்—போக்கடிக்கும்
மலம்—மும்மலத்தையும்
கற்பு—பரம்பொருளிதே யென்று நம்புங் கற்புடைமையை
அருளும்—கொடுத்தருளும்
என்னு—என்று நினையாத
அமண்—சமணர்
சேனை—கூட்டங்களை
உபாதி—வருத்தமான
கழு—கழுவிலேற்றி
மலங்கற்கு — கலக்கமுற்றழியும் படிக்கு
உரைத்தோனலது—வாதுமொழிந்த சம்பந்தப்பிள்ளையுமாகிய குமாரக் கடவுளையன்றி
இல்லைதெய்வங்களே — பிரத்தியக்ஷமானதெய்வங்கள்வேறில்லை-எ-று.

தெய்வங்கள்-எழுவாய், இல்லை-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை.) தன்னடித்தொண்டர்க்கு நன்னெறியாகத் தேவாரத்தை மொழிந்தருளினவரும் திவ்வியஸ்தலங்களைத் துதியாமலும் திருநீற்றுமகத்துவத்தைக் கைக்கொள்ளாமலுமிருந்த சமணர்கள் கழுவேறும்படி வாதினால் வென்றவருமாகிய சம்பந்தாவதாரங் கொண்ட குமாரக்கடவுளேயன்றி வேறு தெய்வமில்லை—எ-ம். (உக)

தெய்வ மணம்புணர் தீகால் வெளிசெய்த தேவரைந்த ... *
தெய்வ மணம்புண ராரிக்கு மருக செச்சையந்தார் ... *
தெய்வ மணம்புண ருங்குழ லாளைத் தினைப்புனத்தே ... *
தெய்வ மணம்புணர் கந்தனென் னிருங்க டைதறவே ... *

பதப்பொருள்.

தெய்வ—தேவர்களையும்
மண்—பூமியையும்
அம்பு—சலத்தையும்
உணர்—அறிவையும்
தீ—நெருப்பையும்
கால்—காற்றையும்
வெளி—ஆகாசத்தையும்
செய்த—படைத்த
தே—பிரமாவானவன்
வரைந்தது—பொறித்த லிபியை
எய்வ—(குமாரக்கடவுளின துநாமகீர்த்தனமானது) செயிக்குமாதலால்
மண்—மாசற்ற
அம்—அழகிய
புள்—கருடவாகனத்தையுடைய
நராரிக்கு—நரசிங்க அவதாரமெடுத்த திருமாற்கு
மருக—மருகோனே

செச்சையந்தார்—அழகிய வெட்சிமாலையையணிந்த
தெய்வ—கடவுளே
மணம்புணரும்—வாசனையையணிந்த
குழலாளை—கூந்தலையுடைய(வள்ளி) நாயகியை
தினைப்புனத்தே—தினைப்புனத்திலே
தெய்வமணம்புணர்—காந்தருவமணமாகப்புணர்ந்த
கந்தன்—குமாரக்கடவுளே
என்னீர்—என்றுதோத்திரம்பண்ணுங்கள்
உங்கள்—உங்களுடைய
தீது—வினை
அற—ஒழியும்படி—எ-று.

நீர்-தோன்றாவெழுவாய், என்னீர்-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) திருமான்மருகோனே! வெட்சிமாலையை யணிந்தோனே! வள்ளிநாயகியை தினைப்புனத்தின் மணந்த கந்தசுவாமியே! என்று துதித்தாலுநு பஞ்சபூதமுதலானவற்றைப் படைத்த பிரமாவின் விதியையு நீக்குமாதலாலுங்கள் தீவினையறும்பொருட்டு அப்படித் துதியுங்கள்—எ-ம். (ரு௰)

தீதா வசவ னுபவிக்க மண்ணிலும் விண்ணிலுஞ்செந் ... *
தீதா வசவ னியாயஞ்செய் வேதிய ரேதியங்காத் ... *
தீதா வசவ னிமலர்செல் வாசாக் கிரவசத்த .. ... *
தீதா வசவன் புறப்பா ரொனுமுத்தி சித்திக்கவே ... *

பதப்பொருள்.

தீதா—பொல்லாங்காகிய
வசவு—இகட்சிச்சொல்லை
அனுபவிக்க—அனுபவித்தற்கிடமாய்
மண்ணிலும்—பூலோகத்திலும்
விண்ணிலும்—தேவலோகத்திலும் புகழையும் போகத்தையும் (பெறநினைத்து)
செந்தீ—சிவந்தவக்கினிபகவான்
தாவு—ஏறுகின்ற
அச—ஆட்டை
அனியாயஞ்செய் — சீவகாருணியமில்லாமல் வதைத்து யாகஞ்செய்கின்ற
வேதியரே—மறையோரே
தியங்கா—இனியப்படித் திகைக்காத
தீ—நல்லறிவை
தா—சந்தருள்வாயென்றும்
வசவ—இடபவாகனத்தையுடைய
நிமலர்—பரமசிவனது
செல்வா—மைந்தனே
சாக்கிரவசத்து—ஆன்மா சாக்கிரவவத்தையி லறிவோடிருக்கிற காலத்திலும்
அதீதா—துரியாதீதவவத்தையிற் கருவிகரணங்களொடுங்கி
வச—வசமாகுங்காலத்திலும்
அன்புறப்பாரெனும்—உனக்கெங்களிடத்தி லன்புண்டாகிக் கடாக்ஷிக்கவேண்டுமென்றுந்துதியுங்கள்
முத்தி—மோக்ஷமானது
சித்திக்க—உங்களுக்குக்கிடைக்கும்படி—எ-று.

நீங்கள்-தோன்றாவெழுவாய், துதியுங்கள்-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துறை) இம்மையிற் புகழையும், மறுமையிற் போகத்தையும் பெறநினைத்து பழிக்கஞ்சாமல் சீவனைக்கொன்று வேள்விசெய்கின்ற மறையோரே! முத்திவேண்டுமானல் பரமசிவனது மைந்தனே! சாக்கிரவவத்தையிலும் துரியாதீதத்திலும் எங்களுக்கு நல்லறிவுண்டாக அன்புவைத்தருளென்று துதியுங்கள். (ருக

சித்திக்கத் தத்துவ ருத்திர பாலக செச்சைகுறிஞ் ... *
சித்திக்கத் தத்துவ ரத்தியின் மாவென்ற சேவகவிச் ... *
சித்திக்கத் தத்துவர் வாய்மொழி மாதர்க் கெனுந்திணைவா *
சித்திக்கத் தத்துவ ருத்தப் படாதுநற் சேதனமே ... *

பதப்பொருள்.

சித்திக்க—அடியேனுக்குக் கிடைக்க வருளவேண்டும்
தத்துவ—தத்துவசொரூபியே
ருத்திரபாலக—சிவனது மைந்தனே
செச்சை—வெட்சிமாலையணிந்த
குறிஞ்சித்திக்க—குறிஞ்சிநிலத்திசைக்கிறைவனே
தத்து—அலைமோதுகின்ற
உவர்—உவர்ப்பையுடைய
அத்தியில்—சமுத்திரத்தின்கண்
மா—மாவுருக்கொண்டசூரனை
வென்ற—செயித்த
சேவக—வீரனே
இச்சித்து—விரும்பி
இக்கத்து—கரும்பும்
அத்துவர்—அந்தச் சிவந்தபவளமும்
வாய்—வாயும்
மொழி—மொழியுமாகும்
மாதர்க்கு—மடவார்க்கு
எனுந்திணை—என்றுநலம்புனைந்துரைக்குங் காமநூலை
வாசித்து—ஒழியாமற்படித்து
இக்கத்தத்து—இதற்கினமான வெகுளியினுல்
வருத்தப்படாது — துன்பமடையாது
நற்சேதனம்—நல்லஞானவறிவு—ஏ-று.

நீ-தோன்றுவெழுவாய், சித்திக்க வருளவேண்டும்-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) தத்துவசொரூபியே! சிவனது புத்திரனே! குறிஞ்சிநிலத்திறைவனே! சமுத்திரத்தின்கண்சூரனைவதைத்தவனே! மாதரது சொல்லைக் கரும்பென்றும், வாயைப் பவளமென்றும், நலம்பாராட்டும்காமநூலின் வாஞ்சையையும், வெகுளியையும் விட்டு உன்னையறியும் நல்லறிவை எனக்குக் கிருபைசெய்யவேண்டும்—எ-ம். (௩௨)

சேதனந் தந்துறை யென்றுமை செப்புங் குருந்துறைகாற் *
சேதனந் தந்துறை யல்லிமன் வாவிச்செந் தூர்கருத ... *
சேதனந் தந்துறை யென்றறி யார்திற நீங்கிநெஞ்சே ... *
சேதனந் தந்துறை மற்றுமுற் றுடித் திரிகைவிட்டே ... *

பதப்பொருள்.

சே—அழகிய
தனந்தந்து—திருமுலைப்பாலூட்டி
உறு—பெருமபேறுயுற்ற
ஐயென்று—ஐயனே யென்று
உமைசெப்பும்—பார்வதியருமையாய் மொழியும்,
குருந்து—பாலகனுகியகுமாரக்கடவுள்
உறை—அமர்ந்தருளிய
காற்சேது—சிவந்தகாலையுடைய
அனம்—அன்னங்களும்
தந்துறை—நூலோடுகூடிய
அல்லி—ஆம்பல்களும்
மன்—அகலாதிருக்கின்ற
வாவி—தடாகங்கள் சூழ்ந்த
செந்தூர்—திருச்செந்திற்பதியை
கருது—நீ சிந்தைசெய்

அசேதனம்—அறிவின்மையான
தம்—தங்கள் தங்கள்
துறையென்று — சமயக்கோட்பா டென்று
அறியார்திறநீங்கி — தெளியாமலுழலும் பரசமயவாதிகளின்கூட்டத்தை நீங்கி
நெஞ்சே—மனதே
சேது—சேதுமுதலிய
அனந்தந்துறைமற்றும்— மற்றனேக கடல்நதிகளையும்
உற்றாடித்திரிகைவிட்டு — போய்ப் போய்த் தானஞ்செய் தலைவதை விடுத்து—எ-று.

நீ-தோன்றாவெழுவாய், கருது-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) நெஞ்சமே! பரசமயவாதிகளோடிணங்காமல் சேதுமுதலிய தீர்த்தங்களாடக் கருதுமனதைவிட்டுப் பார்வதி திருமுலைப்பாலுண்ட குமாரக்கடவுள் வாசஞ்செய்கின்ற திருச்செந்தூரையே நாடுக—எ-ம். (ருரு)

திரிகையி லாயிர வெல்லாழி மண்விண் டருசிரபாத் ... *
திரிகையி லாயிர வானந்த நாடகி சேரிமகோத் ... *
திரிகையி லாயிர மிக்குமைந் தாசெந்தி லாயொருகால் ... *
திரிகையி லாயிரக் கோடிசுற் றோடுந் திருத்துளமே ... *

பதப்பொருள்.

திரிகையிலாய்—மாறுபடாத நித்தியனே
இரவு—இராத்திரியையும்
எல்—பகலையும்
ஆழி—கடலையும்
மண்—பூமியையும்
விண்—ஆகாசத்தையும்
தரு—மூவரின் முதல்வனாயிருந்து சிருஷ்டித்தவரும்
சிரபாத்திரி — பிரம கபாலத்தைப் பலிக்கலமாகக்கொண்டவரும்
கையிலாயி—கயிலாசத்தையுடையவரும்
ரவு—ஆரவாரத்தையுடைய
ஆனந்தநாடகி—ஆனந்தநடனஞ் செய்கின்ற பரமசிவனுக்கும்
சேர்—அவர்பாலிருக்கின்ற
இமகோத்திரி—இமயமலையின்
கையில்--இடத்திலுற்பவித்துவளர்ந்த
ஆயி—பார்வதிக்கும்
ரமிக்கும்—மகிழ்வை விளைக்கும்
மைந்தா—புதல்வனே
செந்திலாய்—திருச்செந்திற்பதியோனே
ஒருகால்—ஒருதரம்
திரிகையில்—குலாலன்சக்கரஞ்சுற்றி வருவதற்குள்
ஆயிரக்கோடி சுற்றோடும்—ஆயிரங் கோடிதரம் சுற்றிவருவதாகிய
திருத்துளம்—(என்னுடைய) மனதைத்திருத்தியருளவேண்டும்-எ-று.

நீ-தோன்றாவெழுவாய், திருத்து-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) நித்தியமானவனே! சராசரங்களைப்படைத்தும், பிரமகபாலமேந்தியும், ஆனந்தநடனஞ்செய்து கயிலாசத்திலுறைகின்ற பரமசிவனுக்கும், இமயமலையின் குமாரியாகிய பார்வதிக்கு மைந்தனே! திருச்செந்திற்பதியோனே! என்னுள்ளமானது குலாலன் சக்கர மொருதரம் சுற்றுவதற்குள் அனேக கோடிதரம் சுற்றிவருகின்றது, அதை யடக்கியருளவேண்டும்-எ-ம்.

திருத்துள வாரிகல் போதுடன் சேண்மழை தூங்குஞ்சங்க *
திருத்துள் வாரிதி கண்டுயி லாசெயன் மாண்டசிந்தை ... *
திருத்துள வாரன்னை செந்தூரை யன்னள்செம் மேனியென்பு
திருத்துள வார்சடை யீசர்மைந் தாவினிச் செச்சைநல்கே *

பதப்பொருள்.

திருத்துளவார் — திருத்துழாய் மாலையை யணிந்த விஷ்ணுவினது
இகல் — கரியநிறத்தைப்பகைக்கின்ற
போதுடன் — மாலைக்காலத்தோடு
சேண் — ஆகாசத்தினின்றும்
மழைதூங்கும் — மழைபெய்கிறது
சங்கது — சங்கினங்களை
இருத்துள — உடையதாயிடமகன்ற
வாரிதி — சமுத்திரம்
கண்டுயிலா — ஓயாமல் முழங்குகின்றது
செயன்மாண்டசிந்தை — இந்த விரகதாபத்தினால் மெய்மறந்து கிடக்கின்ற வென்மனதை
திருத்து — ஆற்றுதற்கு
உள — உரியவர்
ஆர் — யார்
அன்னை — தாயும்
செந்தூரையன்னள் — பகையாகிய செந்திற்பதியை யொத்திருக்கின்றாள்
செம் — சிவந்த
மேனி - திருமேனியில்
என்பு — எலும்பையும்
உதிருத்துள — உதிரத்தக்க திருநீற்றுப்பொடியையுமுடைய
வார் — நீண்ட
சடை — சடாபாரத்தையுமுடைய
ஈசர் — பரமசிவனது
மைந்தா — புதல்வனே
இனி — இனிமேல் சகிக்கப்படாதாதலால்
செச்சை — உனது வெட்சிமாலையை
நல்கு — எனக்களித்தருள வேண்டியது — எ-று.

நீ-தோன்றாவெழுவாய், நல்கு-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) திருமேனியில் நீறும் எலும்புமணிந்த நீண்ட சடாபாரத்தையுமுடைய பரமசிவனது மைந்தனே! கார்காலமும் மாலைப்போதும் ஒத்திருக்கின்றன, சமுத்திரமு முழங்குகின்றது, என்னைத் தேற்றுபவரியாவர்? அன்னையும் பகையாயிருக்கின்றனள், ஆதலாலினிச் சகிக்கமுடியாது, உனது வெட்சிமாலையைத் தந்தருள வேண்டும் — எ-ம். (நரு)

செச்சைய வாவி கலயில்வல் வாயிடைச் சேடனிற்கச் ... *
செச்சைய வாவி பருகுஞ் சிகாவல செங்கைவெந்தீ ... *
செச்சைய வாவி விடுகெனுஞ் செல்வநின் றுள ணுகச் ... *
செச்சைய வாவி னுயிர்வாழ் வினியலஞ் சீர்ப்பினுமே ... *

பதப்பொருள்.

செச்சைய — வெட்சிமாலையையுடையோனே
வாவு — தாவுதலையும்
இகல் — பகையையும்
அயில் — கூர்மைபொருந்திய
வல் — வலிய
வாயிடை — வாயினிடத்தில்
சேடன் — பாம்பு

நிற்க—இருக்க
செ—சிவந்த
சைய—மலையின்கண்
ஆவி—அதனுயிரை
பருகும்—உண்ணுகின்ற
சிகாவல—மயில்வாகனனே
செம்—சிவந்த
கை—கரத்தினிலேந்தி
வெம்—வெவ்விய
தீ—அனற்பொறியை
செச்சைய—ஆட்டுவாகனத்தையுடைய வக்கினிதேவனே
வாவி—சரவணப் பொய்கையில்
விடுகெனும்—(பரமசிவன்) கொண்டு போய்விடுகென வதிலுற்பவித்த
செல்வ—பாலகனே
நின்றாள்—உன்னுடைய திருவடிகளை
அணுகச்செ—நாங்களடையக் கிருபைசெய்
சை—இகழ்தற்கிடமான
அவாவின்—ஐம்புலவாசையால்
உயிர்வாழ்வு—உயிரோடுவாழ்வதை
இனியலம்—இனியுடையே மல்லேம்
சீர்ப்பினும்— செல்வமதிகரிக்கினும் எ-று.

நீ-தோன்றுவெழுவாய், அணுகச்செ-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) வெட்சிமாலை யுடையவனே! பாம்பினுயிரையுண்ணுமயில் வாகனனே! பாமசிவனிடத்தி லனற்பொறியாய்த் தோன்றி வக்கினிதேவனாற் சரவணப்பொய்கையில் விடப்பட்டதில் வளர்ந்த பாலகனே! இனி நாங்கள் மிகுந்த செல்வமடையினு மவ்வாசையிலழுந்தி யுடலை யோம்போம், நின்றிருவடியிற் சேர்த்துக்கொள்—எ-ம். (நசு)

சீர்க்கை வனப்பு மலர்வேங்கை யானவன் செஞ்சிலையோர் *
சீர்க்கை வனப்பு னிதத்தவ வேடன் றினைவளைக்குஞ் ... *
சீர்க்கை வனப்பு னமதுருக் காட்டிய சேய்தமிழ்நூற் ... *
சீர்க்கை வனப்பு னிமிர்சடை யோன்மகன் சிற்றடிக்கே ... *

பதப்பொருள்.

சீர்க்கை—மணந்திருந்துதல்
வனப்பு—அழகாகும்
மலர்—புஷ்பங்களையுடைய
வேங்கையானவன்—வேங்கை மரமாய் நின்றவனும்
செஞ்சிலையோர்—அழகிய வில்லையுடைய குறவர்கள்
சீர்—சங்கேதகப்பட்டதன்மையை
கை—கோபித்து
வன—வனத்தில்
புனித—பரிசுத்தமான
தவவேடன் — தவவேடங்கொண்டவனும்
தினைவளைக்கும்—தினைப்புனத்தைக் காக்கின்ற
சீர்க்கு—சிறந்தவள்ளிநாயகிக்கு
ஐவனப்புனமது—மலைநெல்விளைகின்றப்புனத்தின்கண்
உருக்காட்டியசேய்—தன்னிசருபத்தைக்காட்டிய குமானும்
தமிழ்நூற்சீர்க்கு—இயற்றமிழ் நூலுக்குறிய முப்பது சீருக்கும்
ஐ—புலவனுகிய தேவனும்
வன—கங்கையையும்
புல்—அறுகையுமணிந்த
நிமிர்—நீண்ட
சடையோன்—சடாபாரத்தையுடைய பரமசிவனது
மகன்—மைந்தனுமாகிய முருகக்கடவுளினது
சிற்றடிக்கு—சிறியதிருவடித்தாமரைகளை யடைதற்கே—எ-று.

சீர்க்கை-எழுவாய், வனப்பு-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) தினைப்புனத்தில் முன் சந்தேகித்த சந்தேகம் குறவர்நீங்கு ம்படி வேங்கைமரமாய் நின்றவனும் தவவேடங்கொண்டு வள்ளிநாயகிக்குத் தன் னிசரூபத்தைக்காண்பித்தவனும், இயற்றமிழ்ப் புலமையையுடைய பரம சிவனது மைந்தனுமாகிய குமாரக்கடவுளினது திருவடியை யடைதலே யழ காகும்—எ-ம். (௩எ)

சிற்றம் பலத்தை யான்புநெய் நூற்றிரி சிந்தையிடுஞ் ... *
சிற்றம் பலத்தை வரஞான தீபமிட் டார்க்குப்பரி ... *
சிற்றம் பலத்தை யருளுஞ்செந் தூரர் பகைக்குலமாஞ் ... *
சிற்றம் பலத்தை பதவரந் தோளிலிந் தீவரமே ... *

பதப்பொருள்.

சிற்றம்பலத்து—ஞானவெளியாகிய
ஐயர்—சுவாமியும்
அன்பு—பக்தியென்னும்
நெய்—நெய்யைவார்த்து
நூல்—ஆகமநூலென்னும்
திரி—திரியை
சிந்தை—இருதயமாகிய
இடும்—தீபமேற்றுகின்ற
சில்—தகழியிலிட்டு
தம்ப—ஆன்மாவுக்குப் பற்றுக்கோ டாகிய
லத்தைவர—கிருபையுண்டாகும் பொருட்டு
ஞானதீபம்—மெய்ஞ்ஞான தீபத்தை
இட்டார்க்கு—ஏற்றினவடியார்களு க்கு
பரிசில்—ஈவாக
தம்பலத்தை—தமது சாயுச்சிய மென்னும்பலனை
அருளும்—கிருபைசெய்கின்ற
செந்தூரர்—திருச்செந்திலுயகருமாகி ய கந்தசுவாமியினது
பகைக்குலமாம்—சத்துருக்களாகிய வசுரகுலத்தைவேரறுத்த
சிற்று—சிறிய
அம்பல—பாணமல்ல
தைப்பது—என்னிருதயத்தில் தை த்து வருத்துவது
அவர்—அக்கடவுளது
அம்—அழகிய
தோளில்—புயத்திலணிந்த
இந்தீவரம்—நீலோற்பலமாகிய பாண மே—எ-று.

இந்தீவரம்—எழுவாய், தைப்பது-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) இருதயத்தை தகழியாக்கி அன்பாகிய நெய்யைவார்த்து ஆகம மாகிய திரியையிட்டு ஞானத்தை விளக்காயேற்றின வடியார்களுக்குச் சிதா காசமான சாயுச்சியபதவியை யருளுகின்ற திருச்செந்திலுயகர் சத்துருசங்கா ரஞ்செய்த பாணமிருக்க அவர்புயத்திலணிந்த நீலோற்பலமாலையே மன்மதன் பாணத்திலொன்றாக வென்னகத்திற்றைக்கின்றது—எ-ம். (௩அ)

தீவர கந்தரி தாம்பகி ரருற வானசெம்பொன் ... *
தீவர கந்தரி யாரொரந்த போதினிற் செச்சையவிந் ... *
தீவர கந்தரி சிந்துரை பாக சிவகரண ... ... *
தீவர கந்த ரிபூதி ருனதடி சேமநட்பே ... ... *

பதப்பொருள்.

தீ—தீய்ந்துபோன
வரகு—வரகென்னுந்தானியத்தில்
அந்து—வண்டுகளால்
அரி—அரிக்கப்பட்டபதரையும்
தாம்பகிரார்—தாம்பங்கிட்டுக்கொடாார்கள்
உறவான—உறவினராய்
செம்பொன்றீவர்—சிவந்த பொன் விளையுந் தீவிலிருப்பவரும்
அகந்தரியா—பாவத்தைத் தரித்து மனம் பொறுக்கக்கூடாமல்
நொந்தபோதினில்—வருந்துங் காலத்தில்
செச்சைய—வெட்சி மாலையையுடையோன
இந்தீவர — செங்கழுநீர் மாலையையுடையோனே
கந்தரி—மலைக்குகையிலிருந்த வள்ளி நாயகியையும்
சிந்துரை—அயிராவதத்தினிடம்வளர்ந்த தெய்வானைநாயகியையும்
பாக— இருபக்கத்திலுமுடையவனே
சிவகரண—சிவகரணம் புரிகின்ற
தீ—புத்தியை
வர—வரமாகக்கொடுக்கின்ற
கந்த—குமாரக்கடவுளே
ரிபு—சத்துருக்களை
தீர்—சம்மாரஞ்செய்யத்தக்க
உனதடி—உனது திருவடித்தாமரையே
சேமநட்பு—பொக்கிஷமும் உயிர்த்துணையுமாம்—எ-று.

அடி-எழுவாய், சேமநட்பு-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) வெட்சி மாலையையும், செங்கழுநீர் மாலையையு மணிகின்றவனே! வள்ளிதெய்வானைபாகனே! சிவகரணவறிவினர்களுக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்கின்றவனே! எனக்குறவென்பவர்கள் பொன்விளையுந் தீவிலிருப்பவராயினும், வறுமையால் வருந்துங்காலத்தில் அந்து அரித்துத்தீய்ந்த வரகையாவது தரவல்லரோ? ஆதலினுனது திருவடியே பொக்கிஷமும் உறவுமாம்—எ—ம். (நகூ)

சேமர விக்கம் படையாக வீசுப தேசமுன்னூர் ... *
சேமர விக்கம் பலந்தரு வாய்செரு வாயவெஞ்சூர்ச் ... *
சேமர விக்கந் திரித்தாய் வருத்திய வன்றிறென்றல் ... *
சேமர விக்கம் புயவாளி விண்டிறை தெண்டிறையே ... *

பதப்பொருள்.

சேம—சிவந்த
ரவிக்கு—சூரியனுக்கு
அம்—சலத்தை
படையாக—அசுராதுதடையை விலக்குமாயுதமாக
வீசு—இறைக்கின்ற
உபதேசம்—உபதேசத்தையும்
முன்னூல்—முப்புரி நூலையும்
சேமர்—காப்போராகிய வேதியர் செலுத்தும்
அவிக்கு—அவிர்ப்பாகத்திற்கு
அம்—அழகிய
பலம்—நற்பயனை
தருவாய்—அளிப்போனே
செருவாய—போரினையுடைய
வெஞ்சூர்—கொடிய சூரனாகிய
சே—வயிரம் பொருந்திய
மா—மாமரத்தினால்
விக்கம்—தேவர்கட்குண்டான விக்கினத்தை

திரித்தாய்—ஒழித்தவனே
வருத்திய—என்னைத்துன்பப்படுத்துகின்றன
அன்றில் – காமசின்னமாகியவன்றிற்பட்சியும்
தென்றல்—அவனது தேராகியதென்றலும்
சே—கழுத்தின் மணியொலியைச் செய்தலினலிடபமும்
மாவிக்கு—கருப்புவில்லும்
அம்புயவாளி—தாமரைப் பூவாகிய வம்பும்
விண்டு—ஆர்ப்பரித்து
இரை—முழங்குகின்ற
தெண்டிரை—தெளிந்த திரையையுடைய கடலும் (ஆகிய விவ்வாறும்)—எ-று.

அன்றில் முதலிய வாறும்-எழுவாய், வருத்தியன-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) ஆதித்தனுக்கம்பாகச் சந்தியாவந்தனஞ் செய்யுமுந்நூலாளராகிய மறையவரது வேள்விக்குத் தக்கப்பலனளிப்போனே! மாமரமாய்நின்ற சூரனை வென்றவனே! இடபமணியோடு காமனது சின்னங்களாகிய அன்றிலும் தென்றலும் கரும்பும் தாமரைப்பூவும் கடலும் என்னை வருத்துகின்றன—எ-ம். (௩௰)

தெண்டன் புரந்தர வக்குன்றில் வாழ்கந்த சிந்துவிலுத் ... *
தெண்டன் புரந்தர லோகஞ் செறாதுசெற் றோய்களைவாய்... *
தெண்டன் புரந்தர நற்கேள் சிறுவ ரழச்செய்தெம்மைத் ... *
தெண்டன் புரந்தர வின்படி நூக்கிய தீநரகே ... ... *

பதப்பொருள்.

தெண்டன்—வணங்குகிறேன்
புரந்து—குறைவறக்காப்பாற்றி
அரவக்குன்றில்—திருச்செங்கோட்டு மலையில்
வாழ்—வாழாநின்ற
கந்த—குமாரக்கடவுளே
சிந்துவில்—சமுத்திரத்தின்கண்
உத்தெண்டன் — வலிமையுடைய சூரனை
புரந்தரலோகம்—இந்திரலோகத்தை
செறாது—அழிக்காதபடி
செற்றோய்—வதைத்தவனே
களைவாய்—ஒழித்தருளவேண்டும்
தெண்டன்-தெண்டாயுதத்தையுடைய காலன்
புரந்தர் - தொன்றுதொட்டுவருகின்ற
அம்—அழகிய
நற்கேள்—நற்சுற்றத்தாரும்
சிறுவர்—பிள்ளைகளும்
அழச்செய்து-சூழ்ந்துமுறையிடும்படி
எம்மை—எம்முயிரைப்பிரித்து
தெள்—தெளிந்த
தென்புரம்—தனதுலோகத்திற் கொண்டுபோய்
தரவின்படி—தனதுகட்டளையின்படி
நூக்கிய தீநரகு—தள்ளுதற்கிடமாகிய கொடிய நரகாக்கினையை—எ-று.

நீ-தோன்றாவெழுவாய், களைவாய்-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) திருச்செங்கோட்டு மலைக்கந்தனே! தேவலோகமழிந்து போகாதபடி சூரனை வென்றோனே! உன்னை வணங்குகிறேன், இயமன் வ

தென் சுற்றத்தாரும் பிள்ளைகளும் சூழ்ந்தழும்படி யென்னைத் தன்னுடைய லோகத்திற் கொண்டுபோய் நரகாக்கினை செய்யாமற் காத்தருளவேண்டும்—எ-ம். (௩௧)

தீனந் தினத்து தரச்செல்வர் பாற்சென் றெனக்கென்பதோர் ✻
தீனந் தினத்து முதரா னலஞ்சுடச் சேர்ந்துசுடுந் ... ✻
தீனந் தினத்து ணிகளைசெங் கோட்டினன் செந்திலந்நீர் ... ✻
தீனந் தினத்து தவத்துப் பிரசதஞ் செய்யவற்றே ... ✻

பதப்பொருள்.

தீ—புத்தி
நந்து—கெட்ட
இனத்து—கூட்டத்தாருக்குள்
உதர—உதாரத்துவம்பேசும்
செல்வர்பால் — அயிசுவரியவான்களிடம்
சென்று—போய்
எனக்கென்பது—எனக்குதவிசெய்கவென்றிரக்கும்படிசெய்கின்றதாகிய
ஓர்—ஒப்பற்ற
தீனம்—வறுமைநோயானது
தினத்தும்—நாடோறும்
உதரானலம் — வயிற்றுப்பசியாக்கினி
சுட—தகிக்கும்போது
சேர்ந்து—(அதனுடன்) சேர்ந்து
சுடும்—தகிக்கின்றது
தீ—இக்கொடிதான
நம—நமது
தினத்துணி—நித்தியத்துன்பத்தை
களை—நீக்குகின்ற
செங்கோட்டினன்—திருச்செங்கோட்டு முருகக்கடவுளது
செந்தில்—திருச்செந்திற்பதியின்
அம்—அழகிய
நீர்—சலமானது
தீன்—இனிய
நந்தின்—சங்கினிறம்போல
அத்து—சிவப்பை
உதவ—கொடுக்கின்ற
துப்பு—பவளம்போன்றவதரத்தில்
இரசதம்—வெண்மைநிறத்தை
செய்யவற்றே—செய்யவல்லதோ-எ-று.

நீர்-எழுவாய், தரவல்லதோ-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) திருச்செங்கோட்டு முருகக்கடவுளது திருச்செந்திற்பதியின் தீர்த்தம் நாம் நாடோறுமிரத்தலாலுண்டாகுந் துன்பத்தை யொழிக்க வல்லதாயினும் பவளம்போலும் சிவந்தவிதழைச் சங்குபோலும் வெண்மையாக்க வல்லதோ—எ-ம். (௩௨)

செய்யசெந் தாமரை யில்லாத மாதுடன் செந்தினைசூழ் ... ✻
செய்யசெந் தாமரை மானூர் சிலம்பிற் கலந்துறையுஞ் ... ✻
செய்யசெந் தாமரை யென்னுங் குமார சிறுசதங்கைச் ... ✻
செய்யசெந் தாமரை சேர்வதென் றோவினை சேய்தொலைத்தே.✻

பதப்பொருள்.

செய்ய—தினைவிளைநிலத்தையுடைய
செம்—ஒழுங்கான
தாமரை — சிறுகுடியென்னுநகரத்தாருக்கு
இல்லாது—தெரியாமல்
அமாதுடன்—அப்புனங்காத்திருந்த வள்ளியம்மையை
செந்தினைசூழ்செய் — செந்தினைக் கொல்லைப்பயிரை சூழ்ந்துகொண்டிருந்த
அசெம்—காட்டாடும்
தா—தாவுகின்ற
மரை—கடம்பையும்
மான்—மானும்
ஆர்—நிறைந்த
சிலம்பில்—மலையின் கண்ணே
கலந்துறையுஞ்செய்ய — காந்தருவ மணம்புணர்ந்துறையுங் குமாரக் கடவுளே
செம்—அழகிய
தாமர்—கொன்றைமாலையையுடைய பரமசிவன்
ஐயென்னுங்குமார—ஐயனேயென்று சொல்லப்பட்ட குமாரக்கடவுளே
சிறு—சிறிய
சதங்கை—சதங்கையணிந்த
செய்ய—அழகிய
செந்தாமரை—உனது சிவந்த திருவடித்தாமரையை
சேர்வதென்று—யானடையுங்காலமென்றைக்கு
வினை—இருவினைகளையும்
சேய்—தூரத்தில்
தொலைத்து—ஒழித்துவிட்டே

யான்-தோன்றாவெழுவாய், என்று-பயனிலை, ஓ-ஏ-அசை.

(கருத்துரை) மலையிற்குடியிருக்குங் குறவரறியாமற் றினைப்புனத்தில் வள்ளியம்மையை மணம்புணர்ந்தவனே! கொன்றைமாலையையுடைய பரமசிவனாலையனேயென்று துதிக்கப்பட்டக் குமாரக்கடவுளே! இருவினைப்பாரப் பைக்கடந் துன்றிருவடியை யானடையுங்கால மென்றைக்கு—எ-ம். (௩௩)

சேதாம் பலதுறை வேறும் பணிகங்கை செல்வநந்தன் ... *
சேதாம் பலதுறை யாதசிற் றாயன் றிருமறுக ... *
சேதாம் பலதுறை செவ்வாய்க் குறத்தி திறத்தமுதச் ... *
சேதாம் பலதுறை யிதென் றெனக்குபதேசநல்கே ... *

பதப்பொருள்.

சேதாம்—சேதுவென்னுந்தீர்த்தமுதலாகிய
பலதுறைவேறும்—மற்றைப்பலதீர்த்தங்களும்
பணி—வழிபடத்தக்க
கங்கை—பகீரதியின்
செல்வ—மைந்தனே
நந்தன்சே—நந்தகோபன்பாலகனாகிய
தாம்பலது—நவநீதக்கள்வராய்க்கட்டுண்ட கயிற்றாலன்றி
உறையாத—மற்றொன்றானுங்கட்டுண்ணப்படாத
சிற்றாயன்—சிற்றிடையனான கிருஷ்ணமூர்த்தியினது
திருமருக—சிறந்தமருகோனே
சேதாம்பலது—சிவந்தவாம்பற் பூநிறத்தைப்போலும்
உறை—உற்ற
செவ்வாய்—சிவந்த வாயையுடைய

(கருத்துரை) நமர்காள்! நீங்களிவ்ஷ்ணுத்திரயங்களையும் சத்தமுஞ்சோதிடமுமாகிய நூல்களைப் பிதற்றுதலையுமொழித்து, இராவணனையும்வாலியையுஞ் சங்கரித்த திருமான் மருகோனே! மேருவில்லினாற் றிரிபுரதகனஞ்செய்த பரமசிவனது மைந்தனே! என்று துதிப்பீர்களானால் யுகாந்தகாலத்திலுமழியாம னித்தியராயிருப்பீர்கள்--எ ம். (௪௭)

சேயவன் புந்தி வனவாச மாதுடன் சேர்ந்த செந்திற் ... *
சேயவன் புந்தி கனிசா சராந்தக சேந்தவென்னிற் ... *
சேயவன் புந்தி பனிப்பானு வெள்ளிபொன் செங்கதிரோன் *
சேயவன் புந்தி தடுமாற வேதருஞ் சேதமின்றே ... *

பதப்பொருள்.

சேய—அழகினையுடைய
அன்பு—இச்சையோடு
உந்தி—கான்யாற்றின்
வன—காட்டில்
வாச—வாசஞ்செய்த
மாதுடன்—வள்ளிநாயகியுடன்
சேர்ந்த—கூடியிருந்த
செந்தில்—திருச்செந்தூரில் வாழாநின்ற
சேய—குமாரக்கடவுளே
வன்பு—வலிமையில்
உந்து—உயர்ந்த
இகல்—மாறுபாட்டையுடைய
நிசாசராந்தக—அசுரர்குலத்திற் கியமனே
சேந்த—கந்தனே
என்னில்—என்று துதிப்பீராகில்
சேயவன்—செவ்வாய்
புந்தி—புதன்
பனிப்பானு—சந்திரன்
வெள்ளி—சுக்கிரன்
பொன்—வியாழம்
செங்கதிரோன்—ஆதித்தன்
சேயவன்—அவ்வாதித்தன் மைந்தன் சனியாகியவிக்கிரகங்களின் வக்கிரோதையத்தால்
புந்திதடுமாறவேதரும்—புத்தியைச் சலனப்படுத்துகின்ற
சேதமின்று—கேடில்லை-எ-று.

சேதம்-எழுவாய், இன்று-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) கான்யாரோடும் புனத்திலிருந்த வள்ளிநாயகி பேரிலன்பு கூர்ந்த செந்திநாயகனே! அசுரர்குலாந்தகனே! சேந்தனே! என்று துதிக்கின்றவர்களுக்கு நவக்கிரகங்களின் வக்கிரோதை யத்தாலாகுந் தீமையில்லை—எ-ம். (௪௮)

சேதக மொன்று மனுதியுந் தாதையுந் தேடரியார் ... *
சேதக மொன்றுஞ் சதங்கையங் கிண்கிணி செச்சையந்தாள் *
சேதக மொன்றும் வகைபணி யாயினித் தீயவினைச் ... *
சேதக மொன்று மறியா துழலுயிர்ச் சித்திரமே ... *

பதப்பொருள்.

சேதகமொன்று—ஒருதலை பின்னமான
மன்—நிலைபெற்ற
ஆதியும்—பிரம்மாவும்
தாதையும்—அப்பிரமாவின்றாதையாகிய மகாவிஷ்ணுவும்

தேடரியார்—தேடுதற்கரிதான பரமசிவனது
சே—மைந்தனே
தகமொன்றும்—தகுதியாய் முழங்குகின்ற
சதங்கை—சதங்கையையும்
அம்—அழகிய
கிண்கிணி—கிண்கிணியையும்
செச்சை—வெட்சிமாலையையுமுடைய
அம்—சிரேஷ்டமாகிய
தாள்—திருவடித்தாமரையில்
சேது—சிவந்த
அகம்—என்னிருதயமானது
ஒன்றும்வகை—கூடும்வண்ணம்
பணியாய்—அருள்செய்யவேண்டும்
இனி—இனிமேல்
தீய—கொடிய
வினை—இருவினையாகிய
சேதகம்—சேற்றினுள்ளே
ஒன்றுமறியாது—ஒருநெறியுமறியாமல்
உழல்—கிடந்துழலுகின்ற
உயிர்—ஆவியின் வாழ்க்கை
சித்திரம்—பொய்யாயிருக்கின்றது—எ-று.

நீ-தோன்றாவெழுவாய், பணியாய்-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) நான்முகனுந் திருமாலு மறியவொண்ணாத பரமசிவனது மைந்தனே! இருவினைச்சேற்றிலமுந்தி வருந்துமென்னுயிர்வாழ்க்கைநித்தியமல்லவாதலா லுன்றிருவடியை யென்மனம் பற்றும்வகையருள்-எ-ம். (சகூ)

சித்திர மிக்கன வில்வாழ் வெனத்தெளி யுந்தவவா ... *
சித்திர மிக்க னெறிக்கழிந் தேற்கினிச் செச்சைநல்வி ... *
சித்திர மிக்க தனக்குறத் தோகை திறத்தமுத்தி ... *
சித்திர மிக்க வருளாய் பிறவிச் சிகையறவே ... ... *

பதப்பொருள்.

சித்திரம்—பொய்யாகிய
இக்கனவு—இப்போதுகாணுங்கனாப்போலாகும்
இல்வாழ்வு—பாசபந்தங்களாற்சிக்கியமனைவாழ்க்கையானது
எனத்தெளியும்—என்னுநிச்சயத்தைக்கொடுக்கின்ற
தவவாசி—தபோபலத்தின்
திரம்—உறுதியைநாடாமல்
இக்கன்—கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனது
நெறிக்கு—காமநூல்வழியில்
அழிந்தேற்கு—கெட்டவெனக்கு
இனி—இனிமேலாவது
செச்சை-வெட்சிமாலையைப்புனையும்
நல்—திவ்வியமான
விசித்திர—அழகனே
மிக்க—பெருத்த
தன—கொங்கையையுடைய
குறத்தோகைதிறத்த—குறவர்வளர்த்தவள்ளிநாயகனே
முத்திசித்தி—மோட்சப்பேறுனது
ரமிக்க—குறைதீர்ந்து திருப்தியாகும்படி
அருளாய்—நீகிருபைசெய்ய வேண்டும்
பிறவிச்சிகை—எனது சனனமரணபந்தங்கள்
அற—அறும்பொருட்டு—எ-று.

நீ-தோன்றாவெழுவாய், அருள்வாய்-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) வெட்சிமாலையோனே! வள்ளிநாயகனே! ஆத்மாவுக்குறுதியான தவத்தை நாடாமல் சிற்றின்ப விஷயத்திலாழ்ந்துபொய்யுங் கனவும்போன்ற மனைவாழ்க்கையிலிருக்கின்ற வெனக்கினியாகிலு முத்தியெய்தும் பொருட்டும் சனனமரண மறும்பொருட்டும் அதை நாடக் கிருபை செய்ய வேண்டும்—எ-ம். (ருய)

சிகைத்தோகை மாமயில்வீரா சிலம்புஞ் சிலம்பம்புரா ... *
சிகைத்தோகை மாமயில் வாங்கிப் பொருது திசைமுகன்வா *
சிகைத்தோகை மாமயில் வானில்வைத் தோய்வெஞ்செருமகள்வா
சிகைத்தோகை மாமயில் செவ்விநற்கீரர் சொற்றித்தித்ததே *

பதப்பொருள்.

சிகை—கொண்டையையும்
தோகை—தூவியையுமுடைய
மா—பெரிய
மயில்வீரா—மயிலேறும் வீரனே
சிலம்பும்—கிரவுஞ்சகிரியையும்
சிலம்பு—முழங்குகின்ற
அம்புராசி—சமுத்திரத்தின்கண்
கை—ஒழுங்காக
தோகை—துவசத்தையுடைய
மா—மாமரமாய்நின்ற சூரனையும்
மய்—இருளுக்கு
இல்—இடமாகிய மாயையையும்
வாங்கி—விலக்கி
பொருது—போர்செய்து வென்று
திசைமுகன்—நான்முகப்பிரமன்
வாசி—பிரவணப்பொருளறியாமல் வாசித்த குற்றத்திற்கு
கைத்து—கோபித்து
ஓகை—மகிழ்ச்சியை
மாமய்—அழகுக்கு
இல்—இருப்பிடமாகிய
வானில்—தேவருலகத்தில்
வைத்தோய்—விளைத்தவனே
வெஞ்செரு—வெவ்விய போரிற்சிறந்த
மகள்வாசி—பாண்டியனது குதிரை முகத்தையுடைய பெண்ணுக்கு
கைத்தோ—அக்குதிரை முகத்தைத் தீர்த்தவனே
கைமா—அயிராவதம் வளர்த்த
மயில்—தெய்வானையினது
செவ்வி—கல்விப் புதுமையினும்
நற்கீரர்சொல்—நற்கீரர் சொல்லிய திருமுருகாற்றுப்படை
தித்தித்தது—(உனக்கு) இனிமையாயிற்று—எ-று.

சொல்-எழுவாய், இத்தித்தது-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) மயில்வீரனே! மாவாய்நின்ற சூரனையும் கிரவுஞ்சகிரியையும் மாயையையுமறச்செற்று அமராபதியை யீடேற்றினவனே! பிரமாவைக் கோபித்தவனே! தெய்வானையின் கலவியின்பத்தினும் நற்கீரர் துதித்தபாடல் குதிரை முகத்தையுடைய பெண்ணுக்கு அம்முகத்தைமாற்றினவுனக்கு இனிமையாயிற்று. (௫௪)

—

தித்திக்குந் தொந்திக்கு நித்தம் புரியுஞ் சிவன் செவிபத் ... *
தித்திக்குந் தொந்திக் கறமொழி பாலக தேனலைத்துத் ... *
தித்திக்குந் தொந்திக் கிளையாய் வினையுயிர்க் குஞ்சிதைதோல்
தித்திக்குந் தொந்திப் பனவேது செய்வினைத் தீவிலங்கே ... *

பதப்பொருள்

தித்திக்கும்—தித்தியென்னுந் தாளத்துக்கும்
தொந்திக்கும் — தொந்தியென்னுந் தாளத்திற்கு மேற்க
நித்தம்புரியும்—நடனஞ்செய்கின்ற
சிவன்—பரமசிவனது
செவிபத்திக்கு—இருசெவிகளின் புலனிடத்து
உந்து—நுழையும்படி
ஓம்—பிரணவப்பொருளை

திக்கற—மயக்கநீங்க
மொழி—உபதேசித்த
பாலக—பாலனே
தேனலத்து—பலகாரநைவேத்தியத்
தாற்றெனழுகி
தித்திக்கும்—இனிப்புற்றிருக்கின்ற
தொந்திக்கு—வயிற்றையுடைய கண
பதிக்கு
இளையாய்—இளையோனே
விளை—கருப்பையிலுருவான
உயிர்க்கும்—சீவனுக்கும்
சிதை—அழிந்துபோகின்ற
தோற்றித்திக்கும்—தோற்பையாகிய
உடம்புக்கும்
தொந்திப்பனவேது—சம்பந்தப்பட்டு
ப்பிறப்புண்டாவதற்குக்காரணம்
செய்—யான்முன்னியற்றிய
வினை—இருவினையினது
தீ—கொடிய
விலங்கே—தளைதானோ—எ-று.

நீ-எனுந்தோன்றாவெழுவாய், சொல்லென்னும் - பயனிலையைக் குறிப்பாகக் காட்டிநின்றது.

(கருத்துரை) தித்தித்தொந்தியென்று நடனஞ்செய்யும் பரமசிவனது திருச்செவியிற் பிரணவப்பொருளை மயக்கற வுபதேசித்த பாலகனே ! தொந்திவிநாயகருக்கிளையோனே ! உடலுமுயிருஞ் சம்பந்தப்பட்டுப் பிறவியுண்டாவதற்குமுன் செய்தவினைப்பாசந்தான் காரணமோ ? நீ சொல்-எ-ம். (ருஉ)

தீவிலங் கங்கை தரித்தார் குமார திமிரமுந்நீர் ... *
தீவிலங் கங்கை வருமான் மருக தெரிவற்றவான் ... *
தீவிலங் கங்கை வரவா விரைக்குத் திரிந்துழலுந் ... *
தீவிலங் கங்கை யமன்றொடா ராமற் றிதம்பெறவே ... *

பதப்பொருள்.

தீ—கரத்திலக்கினியையும்
விலம்—புயத்தில் வில்வத்தையும்
கங்கை—சென்னியிற்கங்கையையும்
தரித்தார்—தரித்த பரமசிவனது
குமார—மைந்தனே
திமிர—இருணிறமான
முந்நீர்—சமுத்திரமும்
தீ—வறண்டுபோகத்தக்க
வில்—வில்லின்
அங்கம்—வித்தையில்
கைவரு—வல்லவரான
மான்மருக — திருமான்மருகோனே
தெரிவற்ற—அறிதற்கரிய
வான்—பெரிய
தீவில்—தீவுகளிலும்
அங்கங்கு—மற்றும்பலவிடங்களிலும்
ஐவர்—பஞ்சேந்திரியங்களால்
அவாவு—இச்சிக்கத்தக்க
இரைக்கு—உணவின்பொருட்டு
திரிந்துழலும்—அலைந்துதிரிகின்ற
தீ—புத்தியினது
விலங்கம்—பலத்தொடர்ச்சியை
கை—ஒழிக்கவேண்டும்
யமன்றொடாமல்—இயமன்றொடர்ந்து பற்றாமல்
திதம்பெற—உனது திருவடியிலின் புற்றுறுதிப்படும்பொருட்டு-எ-று.

நீ-தோன்றாவெழுவாய், கை-பயனிலை, எ-அசை.

(ரு௩)

(கருத்துரை) கங்கையும் வில்வமுஞ்சூடி யனலேந்திய பரமசிவனது மைந்தனே! கடலும் வறளும்படி விற்போர்செய்யுந் திருமான்மருகோனே! என்னை நமன் பிடித்துக்கொள்ளாமல் யானுன்னடியை யுறுதியாய்ப்பற்றும்படி யைம்புலன்களி னிச்சையை யொழித்தருள்—எ-ம். (ருங)

திதத்தத்தத் தித்தத் திதிதாதை தாததுத் தித்தத்திதா... *
திதத்தத்தத் தித்த திதித்தித்த தேதுத்து தித்தித்ததா ... *
திதத்தத்தத் தித்தத்தை தாததி தேதுதை தாததத்து ... *
திதத்தத்தத் தித்தித்தி தீதீ திதிதுதி தீதொத்ததே ... *

பதப்பொருள்.

திதத்தத்தத்தித்த-திதத்தத்தத்தித்த வென்னுந் தாளமானங்களை
திதி—திருநடனத்தாற்காக்கின்ற
தாதை—பரமசிவனும்
தாத—பிரமனும்
துத்தி—படப்பொறியினையுடைய
தத்தி—பாம்பினுடைய
தா—இடத்தையும்
தித—நிலைபெற்று
தத்து—ததும்புகின்ற
அத்தி-சமுத்திரத்தையும்பாயலாகக் கொண்டு
ததி—தயிரானது
தித்தித்ததே—தித்திக்கின்றதென்று
து—உண்டகண்ணனும்
துதித்து-துதிசெய்துவணங்குகின்ற
இதத்து—பேரின்பசொரூபியான
ஆதி—முதல்வனே
தத்தத்து—தந்தத்தையுடைய
அத்தி—அயிராவதத்தால்வளர்க்கப்பட்ட
தத்தை-கிளிபோன்ற தெய்வானைக்கு
தாத—தொண்டனே
திதே—தீமையே
துதை—நெருங்கிய
தாது—சப்ததாதுகளானிறைந்ததும்
அதத்து—மரணத்தோடும்
உதி—சனனத்தோடும்
தத்து—பலதத்துகளோடும்
அத்து—இசைவுற்றதுமான
அத்தி—எலும்புகளைமூடிய
தித்தி—பையாகிய விவ்வுடல்
தீ—அக்கினியினால்
தீ—தகிக்கப்படுகின்ற
திதி—அந்நாளிலே
துதி—உன்னைத்துதிக்கும்
தீ—புத்தி
தொத்தது—உனக்கேயடிமையாக வேண்டும்—எ-று.

தீ-எழுவாய், தொத்தது-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) திதத்தத்தத்தித்த வென்னுந் தாளத்தானடிக்கும் பரமசிவனும், பிரமாவும், தயிரையுண்டு பாற்கடலையும் ஆதிசேடனையும்பாயலாகக்கொண்ட திருமாலும் வணங்குகின்ற முதல்வனே! தெய்வயானை தாசனே! சனனமரணத்திற்கிடமா யெலும்பு முதலிய தாதுகணிறைந்த பொல்லாதவிவ்வுடற்பை தீயில்வேகுங்காலுன்னைத் துதிக்குமென்புத்தியை யுனதடியிணைக்காட்படுத்தவேண்டும்—எ-ம். (ருச)

தீதோ மாணந் தவிரும் பிறப்பறுந் தீயகற்புங் ... ... *
தீதோ மாணம் பரமீது தானவர் சேனைமுற்றுங் ... ... *
தீதோ மாணந் தனபூசு ரர்திரண் டேத்தியமுத் ... ... *
தீதோ மாண மலையாளி யென்றுரை தென்னுறவே ... *

பதப்பொருள்.

தீதோ—தீங்குமாத்திரமோ
மரணம்—இறப்பும்
தவிரும்—ஒழியும்
பிறப்பு—சனனமும்
அறும்—நீங்குமாதலால்
தீய—கொடியதொழிலை
கல்—கற்கின்ற
புந்தீ—மனமே
தோம்—குற்றத்திற்கு
அரண்—இடமாகிய
அம்பரமீது—சமுத்திரத்திலே
தானவர்—சூரருடைய
சேனைமுற்றும்—சேனையனைத்தையும்
தீ—தகித்த

தோமர—கைவேலையுடையோனே
ணந்தன—கிருபையாளனே
பூசுரர்—வேதியர்கள்
திரண்டு—கூட்டமாகக்கூடி
எத்திய—வணங்கத்தக்க
முத்து—சரவணமுத்தையனே
ஈது—இந்த
ஓமரண—மறையோர்செய்வேள்வியி
னவிர்ப்பாகத்திற்குரியவனே
மலையாளி—குறிஞ்சிநிலத்தையாள்ப
வனே
என்றுரை—என்றுதுதிசெய்
தென்றுற—அழகுபெறும்படியாக—
எ-று.

நீ தோன்றுவெழுவாய், உரை-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) தீமையையேகருதுகின்றபுத்தியே! சமுத்ரதின்கண் ணசுரர்கிளையறமாய்த்த வேலையுடையவனே! வேதியர்கடொழத்தக்க சரவணமுத்தானவனே! மறையோர் செய்யும் யாகத்தினவிர்பாகத்திற்குரியவனே! குறிஞ்சிநிலத்திற்கிறைவனான கந்தனே! என்று துதித்தாலுனது தீமைமாத்திரமல்ல, சனனமரணமுமறும்—எ-ம். (௫௫)

தென்ன வனங்கனஞ் சூழ்காத் திரிநக சூலகரத் ... ... *
தென்ன வனங்கனந் தப்பத நீட்டினன் செல்வமுன்பின் ... *
தென்ன வனங்கனன் னீற்றாற் றிருத்திய தென்னவின்னநந்... *
தென்ன வனங்கனங் கைச்சிலைக் கூனையுந் தீர்த்தருளே ... *

பதப்பொருள்.

தென்னவனம்—தென்னஞ்சோலை
கனம்—மேகங்கள் [களையும்
சூழ்—கவிந்திராநின்ற
கா—பூஞ்சோலைகளையுமுடைய
திரிநக—திருத்தணிபரங்குன்று செங்
கோடென்னு மூன்று மலைகளையு
முடையோனே
சூலகர—கையிற் சூலாயுதத்தையுடைய
தென்னவன்—தெற்கிசைத்தலைவ
னாகிய யமனது
அங்கனந்த—உருவழியும்படி
பதநீட்டினன்—திருப்பாதத்தை நீட்
டியுதைத்த பரமசிவனது
செல்வ—மைந்தனே
முன்—முற்காலத்தில்
பின்—பின்னேகூனையுடைய

தென்னவன்—பாண்டியனது
அங்க—உடலை
நன்னீற்றால்—நன்மையைத்தரும்
விபூதியினால்
திருத்தியதென்ன—நிமிர்த்தினது
இன்னம்—இப்போதும் [போல
தென்ன—வன[illegible]
அனங்கன—மன்மதனது
அம்—அழகிய
கை—கையிற்பிடித்த
சிலை—கருப்புவில்லினது
கூனையும்—வளைவையும்
தீர்த்து—நீக்கி
அருள்—மதனென்மேற்பாணப்பிர
யோகஞ்செய்யாதபடி உன்மாலை
யைத்தந்தருளவேண்டும்—எ-று.

நீ-தோன்றுவெழுவாய், தீர்த்தருள்-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) திருத்தணிகை திருப்பரங்குன்று திருச்செங்கோடென்னு மூன்றுமலைகளிலு முறைபவனே! கூற்றையுதைத்த பரமசிவனது மைந்தனே! முன் பாண்டியனது கூனை நிமிர்த்தினதுபோல என்னைவருத்த மன்மதன் கருப்புவில்லை வளைத்தலையுந் தீர்த்தருளவேண்டும்—எ-ம். (ருசு)

தீத்தன் பரவை வெளிநீங்கிச் சேய்தொழச் செல்பதவுத் ... *
தீத்தன் பரவை முறையிட மாங்குறை தீங்குறவே ... *
தீத்தன் பரவைத் தழைக்கவிண் காவெனச் சென்னியின்மேல் *
தீத்தன் பரவையில் வேலத்த னேகுரு சீலத்தனே ... *

பதப்பொருள்.

தீத்தன்—கிரணங்களையுடைய சூரியன்
பரவு—சஞ்சரிக்கின்ற
ஐ—அழகிய
வெளி—ஆகாசத்தையும்
நீங்கி—கடந்து
சேய்—பிள்ளையாகிய பிரமாவும்
தொழ—வணங்கும்படி
செல்—சென்று
பதவுத்தீத்தன்—பாதத்தை யூர்த்தாண்டவமாக வெடுத்த திருமாலும்
பரவை—சமுத்திரமும்
முறையிட—அலறுகையில்
மா—மாவுருக்கொண்டுநின்ற சூரனுல்
குறை-உண்டானகுறைபாட்டையும்
தீங்கு—தீமையையும்
உறவே—முழுதும்
தீத்து—அற்றுப்போகும்படியொழித்து
அன்பர்—அடியார்களுடைய
அவை—கூட்டம்
தழைக்க—அதிகரிக்கும்படி
விண்—அமராபதியை
காவென—காப்பாற்றென்றுசொல்லி
சென்னியின்மேல்—முடியின்மேல்
தீத்தன்—கங்கையைச்சூடிய பரமசிவன்
பரவு—துதித்த
ஐயில்—கூரிய
வேல்—வேலாயுதத்தை
அத்தனே—கரத்திலுடைய முருகக்கடவுளே
குருசீலத்தனே—குருவாகிப் பரமசிவனுக்குப்பிரணவப்பொருளையுபதேசித்த நற்குணக்குன்றமே—எ-று.

(கருத்துரை) திருநெடுமால் முறையிடுகின்றதைக் கண்டுசமுத்திரத்தின்கண் மாவுருக்கொண்டு நின்றசூரனை வதைத்துப் பத்தர்குழாந் துன்பமற்று வாழும்படி யமராபதியைக் காப்பாற்றென்று பரமசிவன் சொல்லுங்கால் வணங்கி யப்படியே முடித்த வேலாயுதனே! அப்பரமசிவனுக்குக் குருவாயுபதேசித்தவனே. (ருள)

சீலங் கனமுற்ற பங்கா கரசல தீரக்கநீ ... ... *
சீலங் கனமுற்ற முத்தூர்செந் தூர சிகண்டியஞ்சு ... *
சீலங் கனமுற்ற வேதனை மேவித் தியங்கினஞ்சீ ... *
சீலங் கனமுற்ற விப்பிறப் பூடினிச் சேர்ப்பதன்றே ... *

பதப்பொருள்.

சீலம்—தயாளத்திலும்
கன—மகத்துவத்திலும்
முற்று—மேற்பட்ட
அபங்கா—பங்கமில்லாதவனே
கர—கோபத்தையுடைய
சலதி—சமுத்திரத்தின்கண்
ரக்க – அசுரக்கூட்டமாகிய
நிசி—இருளை
லங்கன—கடிந்தவனே
முற்றம்—முன்றிலின்கண்
முத்து—முத்துகள
ஊர்—இரைந்திருக்கின்ற
செந்தூர—திருச்செந்தூரில் வாழ்ப வனே
சிகண்டி—மயில்வாகனனே
அம்—அழகிய
சுசீ—பரிசுத்தமானவனே
லங்கனம்—பசியாகிய வக்கினியினால்
உற்ற—பொருந்திய
வேதனை—வருத்தத்தை
மேவி—அடைந்து
தியங்கினம்—மயங்குகின்றேம்
சீசீ—மிகவுமிகழ்ச்சியான
லங்கனம்—பங்கமாம்
முற்ற—முழுதுமாதலால்
இப்பிறப்பூடு—இப்படிப்பட்டசனனத்திலே
இனி—இனிமேலும்
சேர்ப்பது—சேரப்பண்ணுவது
அன்று—நன்றல்ல—எ-று.

இக்கவியிரண்டும் சேர்ப்பதென்னு மொரேயெழுவாயையும் அன்றென்னு மொரோ பயனிலையையுங் கொண்டு முடிந்தன.

(கருத்துரை) பங்கமற்றவனே! சமுத்திரத்தின்கண் ணசுரர்கிளையைமாய்த்தவனே! திருச்செந்தூர் நாயகனே! மயில்வாகனனே! பரிசுத்தமானவனே! உதராக்கினிக்கேயிரைதேடி வருந்துகின்றயிகழ்ச்சிக்கிடமான விச்சனனத்தை யின்னும்யானடையாதிருக்கும்படியொழித்தனன்று-எ-ம். (ருஅ)

சேர்ப்பது மாலய நீலோற் பலகிரித் தெய்வவள்ளி ... *
சேர்ப்பது மாலய முற்றா ரெனப்பலர் செப்பவெப்புச் ... *
சேர்ப்பது மாலய வத்தைமன் யாக்கை சிதைவதன்முன் ... *
சேர்ப்பது மாலய வாசவன் செப்பிய செப்பதத்தே ... *

பதப்பொருள்.

சேர்—நெருங்கியிருக்கின்ற
பதும்—தாமரைகளும்
ஆல—அசைகின்ற
அம்—சலத்தின்கண்
நீலோற்பல—செங்கழுநீர்மலர்கின்ற
கிரி—திருத்தணியில்வாழும்
தெய்வ—தெய்வீகமாகிய
வள்ளி—வள்ளியம்மைக்கு
சேர்ப்ப—தலைவனே
துமா—தும்மலினால்
லயமுற்றார்—மரணமடைந்தார்
என—என்று
பலர்—பலரும்
செப்ப—சொல்ல
வெப்பு—வெதும்புகின்ற
சேர்ப்பது—சிலேத்துமமும்
மால்—மயக்கமும்
அயவத்தை—பஞ்சாவஸ்தைகளும்
மன்—நிலைபெற்ற
ஆக்கை—இவ்வுடல்
சிதைவதன்முன்—அழிவதற்கு முன்னமே
சேர்ப்பது—என்னைச்சேர்த்தருளவேண்டும்

மால்—விஷ்ணுவும்
அய—பிரம்மாவும்
வாசவன்—இந்திரனும்
செப்பிய—புகழ்ந்தோதிய
செ—சிவந்த
பதம்—திருவடித்தாமரையில்—எ-று.

நீ-தோன்றாவெழுவாய், சேர்ப்பது-பயனிலை, அத்து-சாரியை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) திருத்தணி மலையோனே! வள்ளிநாயகனே! வெப்பும் சிலேத்துமமு மயக்கமுமாகிய வவஸ்தைநிறைந்தவென்னுடலழிந்துவிடுவதன் முன்னும் தும்மினவுடனே இறந்தானென்று பலர் சொல்வதன் முன்னும் பிரமா விஷ்ணு இந்திரன் முதலினோர் புகழுநின் பாததாமரையிலென்னைச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும்—எ-ம். (௫௧)

செப்பத் தமதிலை மாற்றார் கொளுமுன்னஞ் செல்வர்க்கிடச் *
செப்பத் தமதிலை யெங்ஙனுய் வார்தெய்வ வேழமுகன் ... *
செப்பத் தமதிலை வாணுத லேக்கினர் சேணில்வெள்ளிச் ... *
செப்பத் தமதிலை வென்றார் குமாரவத் திக்கரசே ... *

பதப்பொருள்.

செப்ப—நடுவுநிலைமையால்
தமது—தங்களுடைய
இலை—இல்வாழ்க்கைக்குரிய மனைவியையும்
மாற்றார்—பகைஞர்கள்
கொளுமுன்னம்—கைப்பற்றிக் கொள்ளுமுன்னமே
செல்வர்க்கு—ஐசுவரியவான்களுக்கு
இட—(வறியோர்க்கு) இட்டுண்ண
செப்பு—சிவந்த
அத்தமது—கையானது
இலை—இல்லையாயின்
எங்ஙன்—எப்படி
உய்வார்—பிழைப்பார்கள்
தெய்வ—தெய்வீகமாகிய
வேழமுகன்—யானைமுகவிநாயகரால்
செப்பு—புகழப்பட்ட
அத்தம—(அவரது) தம்பியே
தில்லை—சிதம்பரநடேசரான
வாள்—ஒளிபொருந்திய
நுதலேக்கினர்—நெற்றிக்கண்ணையுடையவரும்
சேணில்—ஆகாசத்தில்
வெள்ளி—வெள்ளியும்
செப்பு—செம்பும்
அத்த—பொன்னுமான
மதிலை—மதிலையுடைய திரிபுரத்தை
வென்றார்—செயித்தவருமாகியபரமசிவனது
குமார—மைந்தனே
அத்திக்கு—தெய்வயானை நாயகிக்கு
அரசே—தலைவனே—எ-று.

செல்வர்-தோன்றாவெழுவாய், எங்ஙனுய்வார்-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) கணபதிக்கிளையோனே! பாலலோசனருந்திரிபுரதகனருந் தில்லைநடேசருமான பரமசிவனது மைந்தனே! தெய்வயானைநாயகனே! செல்வமுடையார் ஃது நிலையாமையென்றறிந்து மதனுனல்லறஞ் செய்யாதிருப்பாராயி னெப்படிக்கடைத்தேறுவார்கள்—எ-ம். (௫௨)

திக்கா சத்தி தவன்சென்று முன்றி திருமார்வந் ... *
திக்கா சத்தி யிடத்தோ யென்செய்வ தெனத்தருநீ ... *
திக்கா சத்தி விதிர்த்திலை யேலெவன் செய்குவரத் ... *
திக்கா சத்தி யலைவாய் வளர்நித் திலக்கொழுந்தே ... *

பதப்பொருள்.

திக்கர்—திக்குப்பாலகர்களும்
அச—ஆட்டை
திதவன்—நிலைபெற்றவாகனமாகவு டையவக்கினியும்
சென்றுமுன்—முற்காலத்திற் பரம சிவனிடத்திற்போய்
திதிகுமரர்—திதியின்பிள்ளைகளாகிய வசுரர்கள் செய்த
வந்திக்கு—கொடுமைக்கு
அர—சங்கரனே
சத்தி—உமையை
இடத்தோய்—இடதுபாகத்திலுடை யோனே
என்செய்வது—எப்படித்தப்பிப்பிழை ப்போம்
என—என்றுமுறையிடுகையில்
தரும்—அப்பரமசிவனுமக்களித்தரு ளிய
நீதி—(அடியாரிடரை நீக்கும்) நெறி யையுடைய
காசத்தி—திருக்கரத்தின் வேலாயுத த்தை
விதிர்த்திலையேல்—நீயெறிந்தவ்வசு ரர் கிளையை யழிக்காவிடில்
எவன்செய்குவர்—அத்தேவர்களென் னசெய்து பிழைப்பார்கள்
அத்திக்கு—தெய்வயானைக்கு
அரசு—நாயகனே
அத்தி—சமுத்திரத்தின்
அலைவாய்—அலைமோதுகின்றதிருச் செந்திற்பதியில்
வளர்—வளர்கின்ற
நித்திலக்கொழுந்தே—முத்தின் கொ ழுந்தொளியானவனே—எ-று.

அவர்கள்-தோன்றுவெழுவாய், எவன்செய்குவர்-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) தெய்வயானை நாயகனே! திருச்செந்திற்பதியில் வாழுமுத் தொளியானவனே! முன்தேவர்கள் முறையிடக் கேட்டுப்பரமசிவனருளிய வேற்படையை நீர்செலுத்தாவிடி லசுரர்கள் செய்ததீமையைக் கடந்தவர்கள் பிழைப்பதெப்படி—எ-ம். (௬௪)

திலமுந் தயில முநிகர வெங்குந் திகழ்தருசெந் ... *
திலமுந் தயில முருகா வெனுதக் திகைகையினிந் ... *
திலமுந் தயிலமு தத்தா லுருகிய சித்தமவென்னே ... *
திலமுந் தயில் கலவினை மேவித் தியங்குவதே ... *

பதப்பொருள்.

திலமும்—எள்ளும்
தயிலமும்—எண்ணெய்யும்
நிகர—ஒப்பாக
எங்கும்—எவ்விடங்களிலும்
திகழ்தரு—நிறைந்து விளங்குகின்ற
செந்தில—திருச்செந்திற்பதியோ னே
முந்து—ஆயுதவருக்கங் களின்முதன் மையான
அயில்—வேலாயுதத்தையுடையவனே

முருகா—குமாரக்கடவுளே
எனுது—என்று துதித்தோலமிடாது
அத்தி—தெய்வயானைநாயகியினது
நகை—தந்தமாகிய
இன்—இனிய
நித்திலம்—முத்தானது
உந்து—செலுத்துகின்ற
அயில்—நுகரப்பட்ட
அமுதத்தால்—அதராவமுதத்தால்
உருகிய—குழைந்த
சித்த—இருதயத்தையுடையோனே
என்—என்னகாரணம்
எதிலம்—(வழியடிமை யாகிய யாம்) அயலோர்போல
மூந்தயில்—முற்சனனத்தினுல் வந்த
அகல—பெரிதான
வினைமேவி—தீவினையுற்று
தியங்குவது—வருந்துகின்றது--எ-று.

தியங்குவது-எழுவாய், என்-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) தெய்வயானைநாயகியி னதரபானத்தா லுருகுமிருதயனே! எங்கு மெள்ளுமெண்ணெய்யும்போ னிறைந்து விளங்குகின்றவனே! முருகனே! வேலாயுதனே! செந்திற்பதியோனே! என்று துதியாம லுனது வழியடிமையாகிய யாமயலோர் போலப் பழவினையான் மயங்குகின்றதென்ன—எ-ம். (சு௨)

தியங்காப் பொறியுண் டெனுந்தனுத் தீதலு மேதியையூர்... *
தியங்காப் பொறியுண் டவமிலி யேயென்று செப்பலுஞ்சத் *
தியங்காப் பொறியுண் டயன்கைப் படாது திரவெற்புநி ... *
தியங்காப் பொறியுண்டை பண்டுயப் போர்செய்த சேவகனே

பதப்பொருள்.

தியங்கா—மயங்காத
பொறியுண்டெனும்—ஐம்பொறிகளையுடைய
தனு—உடல்
தீதலும்—வேகின்றதும்
மேதியை—எருமைக்கடாவை
ஊர்தி—வாகனமாகவுடைய யமன்
அங்கா—(என்னைக் கொண்டுபோய்) வாயைத் திறவென்றும்
பொறி—யான்செய்தபாவத்திற்காகத் தீயை
உண்—தின்னென்றும்
தவமிலியேயென்று—நற்றவத்தைச் செய்யாத பாவியேயென்றும்
செப்பலும்—சொல்லுதலும்
சத்தியம்—உண்மையாதலால்
கா—இனியாவது காத்தருளும்
பொறியுண்டு—பிரமலிபி யடைந்து
அயன்கைப்படாது — பிரமதேவன் சிருஷ்டிக்குள்ளாகாமற்பிறப்பொழியும்படி
திர—நிலைபெற்ற
வெற்பு—கிரவுஞ்சகிரியை
நிதியம்—சங்கநிதிபதுமநிதியும்
கா—கற்பகத்தருவும்
பொரியுண்டை—செல்வத்திரளையுமுடையபொன்னுலகானது
பண்டு—பூர்வத்தில்
உய—பிழைக்கும்படி
போர்செய்த—போரினைச்செய்துவென்ற
சேவகனே—வீரனே—எ-று.

நீ-தோன்றுவெழுவாய், கா-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) முன் கிரவுஞ்சகிரியைப்பிளந்து தேவலோகத்தைக் காத்த வீரனே! ஐம்பொறிகளையுடைய வுடல் சாம்பலாவதும் செய்த பாவத்துக்குத் தக்கபடி தீப்பொறியையூட்டும் யமதண்டனைக்கு நானுள்ளாவதும் சத்தியம், இனியாவதிவ்வுடற்சுமைகொள்ளாமற் பிறப்பறக்காப்பாற்றவேண்டும்—எ-ம். (சுங)

சேவக மன்ன மலர்கோமுன் னீசொலத் தெய்வவள்ளி ... *
சேவக மன்ன வதனும் புயகிரி செற்றமுழுச் ... ... *
சேவக மன்ன திருவாவி னன்குடிச் செல்வகல்விச் ... *
சேவக மன்ன முனிக்கெங்ங ஞணித் திகைப்புற்றதே ... *

பதப்பொருள்.

சே—இடபவாகனத்தின்
அகம்—மேல்
மன்னு—நிலைபெற்றுவருகின்ற
அமலர்க்கு—பரமசிவனுக்கு
ஓம்—பிரணவப்பொருளை
மூன்—பூர்வத்தில்
நீசொல்—நீயுபதேசிக்க
தெய்வ—தெய்வீகமாகிய
வள்ளி—வள்ளிநாயகியினது
சே—சிவந்த
அகமன்ன—இருதயதாமரைபோன்ற
வதனும்புய—முகாரவிந்தனே
கிரி—கிரவுஞ்சகிரியை
செற்ற—பிளந்த
முழுச்சேவக—ஒப்பற்றவீரனே
மன்ன—தலைவனே
திருவாவினன்குடிச்செல்வ—சிறந்த பழனிப்பதிவாழுங்குமாரக்கடவுளே
கல்விச்சேவகம்—வேதமோதுந்திறத்தையும்
அன்னம்—அன்னவாகனத்தையுமுடைய
முனி—பிரமா
எங்ஙன்—எவ்விதத்தினலே
நாணி—வெட்கி
திகைப்புற்றது—அப்பிரணவப்பொருடெரியாமன் மயங்கினது—எ-று.

திகைப்புற்றது-எழுவாய், எங்ஙன்—பயனிலை, கு—சாரியை, ஏ—அசை.

(கருத்துரை) வள்ளிநாயகி யிருதயதாமரைபோன்ற வதனும்புயனே! கிரவுஞ்சகிரியைப்பிளந்த வீரனே! பழனிப்பதியானே! தலைவனே! பரமசிவனுக்குபதேசித்த பிரணவத்திற்கு வேதமோதுந் திறத்தையுடைய பிரம்மா பொருடெரியாமனுணித் திகைப்புற்றிருந்ததெப்படி—எ-ம். (சுச)

திகைப்படங் கப்புயந் தந்தரு ளாளென் படிங்கணிய ... *
திகைப்படங் கத்தமை யார்செந்தி லாரென்படென்னனுய... *
திகைப்படங் கப்புகல் சேயென்பள் கன்னிகண்ணீர்தாவி ... *
திகைப்படங் கத்தமை யாதெமை யாட்கொளுஞ் சீகரமே... *

பதப்பொருள்.

திகைப்பள்—மயங்குகிறுள்
தங்க—தழுவியுயர்பெற்றிருக்கும்படி
புயம்—தனதுபுயத்தை
தந்தருளான்—தந்துகிருபைசெய்கின்றுனில்லை
என்பள்—என்கிறுள்
திங்கள்—சந்திரனை
நியதிகைப்பள்—நித்தியமுமுபாலம்பனஞ்செய்கிறுள்
தம்—தமது
கத்து—இப்படிவருந்திமுறையிடுதலை
அமையார்—க்ஷமித்திரக்ஷிக்கின்றுரில்லை
செந்திலார்—செந்திற்குமரர்
என்பள்—என்கிறுள்
தென்னன்—கூன்பாண்டியனது
உயதி—(சுர) வருத்தத்தின்
கைப்பு—வெப்பம்

அடங்க—தணியும்படி
புகல்--(தமிழ்வேதமாகியதேவாரத்தை மொழிந்தருளிய
சேயென்பள் — சம்பந்தப்பிள்ளையே யென்றுஞ் சொல்லுகிறாள்
கன்னி—எனதுயிராகிய பெண்ணானவள்
கண்ணீர்தர — கண்ணீர்சோரும்படியாக(ஆதலால்)
விதி—பிரமனது
கைப்படு—கையினாற் சிருஷ்டிக்கப்படுகின்ற
அங்கத்து—உடற்பைக்குள்
அமையாது—இவ்வான்மாவமைக்கப் பட்டுச் சனனமுறாதபடி
எம்—எம்முடைய
ஐ—குலதெய்வமே
ஆட்கொளும் — அடிமைகொண்டருளவேண்டும்
சீகரமே — அழகியகுமாரக்கடவுளே
-எ-று.

நீர்-தோன்றா வெழுவாய், ஆட்கொளும்-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை.) எங்கள் குலதெய்வமானவழகனே ! என்னுயிராகிய பெண்ணவள் செந்திற்பதியான்யான்முறையிடுங்குறையைத்தணிக்கின்றானில்லை அவன் புயத்தைத் தழுவத்தரவு மில்லையென்றும், கூன்பாணடியன்சுரந்தணித்தவனே யென்றும் சொல்லுகிறாள், சந்திரனையுந் தினந்தோறும் வெறுத்து மயங்குகிறாள், இனி இப்படிப்பட்ட சனனமுற்று வருந்தாதவண்ண மாளுடு கொள்ளவேண்டும்-எ-ம். (சுரு)

சீகர சிந்துர வுத்தவெஞ் சூரசெயபுயவ ... ... *
சீகர சிந்துர வல்லிசிங் கார சிவசுதசு ... ... *
சீகர சிந்துர கந்தர வாகன் சிறைவிடுஞ்சு ... ... *
சீகர சிந்துர மால்வினைக் குன்றைச் சிகண்டி கொண்டே ... *

பதப்பொருள்.

சீகரம்—அலைகளையுடைய
சிந்து—சமுத்திரத்தின்கண்
ரவுத்த—இராவுத்தனான
வெம்—கொடிய
சூர—சூரனை
செய—வென்றவனே
புய—உனதுதிருப்புயத்தை
வசீகர-வசீகரித்தலில்வாஞ்சையுள்ள
சிந்துர—திலகத்தையுடைய
வல்லி—வள்ளிநாயகிக்குரிய
சிங்கார—அலங்காரத்தையுடையவனே
சிவசுத—பரமசிவனது மைந்தனே
சுசி—அக்கினியினது
கர—கையிலிருந்தவனே
சிந்துர—வெள்ளையானையையும்
கந்தர—மேகத்தையும்
வாகன் —வாகனமாகக்கொண்டவிந்திரனது
சிறை—சிறையை
விடும்—களைந்த
சுசீகர—பரிசுத்தனே
சிந்து—சிதறவடி
உர—வலிய
மால்—மயக்கத்தைத்தராநின்ற
வினை — இருவினையாகிய
குன்றை—கன்மலையை
சிகண்டிகொண்டு—மயில்வாகனரூடராயென்முன்னெழுந்தருளி-எ-று

நீ-தோன்றாவெழுவாய், சிந்து-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை.) சமுத்திரத்தின்கண் வலியசூரனை வென்றவனே! அழகிய புயாசலனே! வள்ளிநாயகனே! பரமசிவன் மைந்தனே! அக்கினியின் கையிலிருந்தவனே! இந்திரனது சிறையைக் களைந்த பரிசுத்தனே! நீ மயிலேறி வந்தென்வினையாகிய குன்றைப்பொடிபடுத்தவேண்டும்—எ-ம். (சஅ)

சிகண்டிதத் தத்த மரவாரி விட்டத் திதிபுத்ரா ... *
சிகண்டிதத் தத்த நகபூ தரதெய்வ வள்ளிக்கொடிச் ... *
சிகண்டிதத் தத்த மலர்மேற் குவித்திடை செப்புருவஞ் ... *
சிகண்டிதத் தத்த கறபோ பலமென்னுஞ் சேகரனே ... *

பதப்பொருள்.

சிகண்டி—மயில்வாகனத்தை
தத்த—சதிபாய்ந்து செல்லும்படி
தமர—முழங்குகின்ற
வாரி—சமுத்திரத்தின்கண்
விட்டு—நடத்தி
அ—அந்த
திதி—திதியினுடைய
புத்ராசி—பிள்ளைகளாகிய வசுரக்கூட்டங்களை
கண்டித—சேதித்தவனே
தத்த—தந்தத்தையுடைய
நகபூதா—பாம்புபோன்ற திருச்செங்கோட்டுக்கதிபனே
தெய்வ—தெய்வீகமான
வள்ளிக்கொடிச்சி—குறமாதாகியவள்ளிநாயகியை
கண்டு—பார்த்து
இதத்து—இதமாக
அத்தமலர்—உன்கைகளாகியமலரை
மேற்குவித்து—சென்னிமேற்கூப்பி
இடை—பெண்ணே யுன்னிடையினது
செப்பு—சிறப்பித்துச்சொல்லத்தக்க
உரு—வடிவமாகிய
வஞ்சி—வஞ்சிக்கொடியே
கண—விழி
தித—நிலைபெற்ற
தத்து—ஆபத்துகளெல்லாம்
அகல்—நீங்குகின்ற
தபோபலம்—(விரகாக்கினையைத் தணித்தலால் நான்செய்) தவத்தின் பயனே
என்னும்—என்று நலம்புனைந்துரைக்கும்
சேகரனே—தலைவனே—எ-று.

(கருத்துரை) சமுத்திரத்தின்கண் மயிலேறிச்சென்றசுரர்கிளையை மாய்த்தவனே! திருச்செங்கோட்டு மலையாதிபனே! வள்ளிநாயகியை நோக்கிச் சென்னிமேற் கைகூப்பி யுன்னிடைவஞ்சிச் கொடியே! உன்கண்களென்றவப்பயனே என்று நலம்பாராட்டுங் குமாரக்கடவுளே—எ-ம் (சஎ)

சேகர வாரண வேல்வீர வேடச் சிறுமிபத ... ... *
சேகர வாரண மேவும் புயாசல தீவினையின் ... ... *
சேகர வாரண வெற்பாள நாளுந் த்ரியம்பகனார் ... *
சேகர வாரண நின்கையில் வாரணஞ் சிவனென்றே ... *

கந்தரந்தாதி.

பதப்பொருள்.

சே—(அடியார்களை) காத்தலில்
காவா—வஞ்சித்தலில்லாத
ரண—யுத்தத்தில் வலிதங்கிய
வேல்—வேலாயுதத்தையுடைய
வீர—வீரனே
வேடச்சிறுமி — குறச்சிறுமியாகிய வள்ளிநாயகியினது
பத—பாதத்தை
சேகர—முடியிற்றரித்தவனே
வாரணம்—தெய்வயானை
மேவும்—தழுவும்
புயாசல—மலைபோன்றபுயத்தையுடையவனே
தீவினையின்—கொடியவினையின்
சேகு—வயிரத்தை
அர—சங்கரிப்பவனே
ஆரண—வேதம் பூசிக்கின்ற
வெற்பாள—திருச்செங்கோட்டு மலைக்கதிபனே
நாளும்—நாடோறும்
த்ரியம்பகனார் — திரிநேத்திரங்களையுடைய பரமசிவனது
சே—இடபவாகனமாகியவிஷ்ணுவின்
கர—கையிலிருக்கின்ற
வாரணம்—சங்குக்கும்
நின்—உனது
கையில்—திருக்கரத்திலிருக்கின்ற
வாரணம்—கொடியாகியகோழிக்கும்
சீவனொன்றே—இரவுநீடியாமல்விடிதலைக்காட்டித் தொனிசெய்தலாலுங் கூவுதலாலும் பிராணனொன்றாகவேயிருக்குமோ—எ-று.

சீவன்-எழுவாய், ஒன்றே-பயனிலை, ஏ-அசை. (இவ்விரண்டு கவியும் குளகம்)

(கருத்துரை) அடியார்களைக்காக்கும் வேலாயுதத்தை யுடையவனே! வள்ளிநாயகி பதசேகரனே! தெய்வானை தழுவும் புயனே! வயிரமானவினையையொழிப்பவனே! திருச்செங்கோட்டு மலையையுடையவனே! பரமசிவனுக்கிடபவாகனமாகிய விஷ்ணுவின் கையிலிருக்கின்ற சங்கும் உனது கரத்திலிருக்கின்ற கொடியாகிய கோழியும் பொழுது விடிதலைக் காட்டித்தொனி செய்தலுங் கூவுதலுமொன்று யிருத்தலா லவற்றிற்குப் பிராணனு மொன்றாகவே யிருக்குமோ—எ-ம். (சூஅ)

சீவன சத்துரு கன்பாற் பிறப்பறத் தேவருய்யச் ... *
சீவன சத்துரு மிக்குமெய் யோன்கை யிற் சேர்த்தசெவ்வேள்
சீவன சத்துருச் செய்யாண் மருகவெ னுதிடையே ... *
சீவன சத்துரு வெய்தியெய் தாப்பழி சிந்திப்பதே ... *

பதப்பொருள்

சீவன்—பிராணன்
அசத்து-சத்தல்லவாகையால் (சீவனுந் தனுவு மியைந்திருக்கும்போதே)
உருகு—இளகத்தக்க
அன்பால்—பக்தியினால்
பிறப்பு—சனனம்
அற—(சத்தின்னதென்றறிந்து) ஒழியும்படி
தேவர்—தேவர்கள்
உய்ய—பிழைக்கும்படியாய்
சிவன்—சிவகாரணனாபரமசிவனும்
அசத்து—ஆட்டுவாகனத்தையுடைய
உருமிக்கும்—வெப்பத்தைதருகின்ற
மெய்யோன்—தேகத்தையுடையவக்கினியினது
கையில்—கரத்தில்
சேர்த்த—சேர்க்கப்பட்ட
செவ்வேள்—குமாரக்கடவுளே
சீ—பிரகாசம்பொருந்திய

5499

வனசத்து--தாமரைத்தவிசையுடைய
உருச்செய்யாள்—சிவந்த திருமேனி யையுடைய மகாலட்சுமிக்கு
மருக—மருகனே
எனுது—என் றுள்ளத்திருத்தித் தியா னிக்காமல்
இடையே—மத்தியில்
சீவன்—சீவனுனது சத்தாகிய பரத் தையு மசத்தாகிய தன்னையுமறிவ தை விட்டு)
அசத்து—அசத்தாகிய
உரு—(மலபாண்டமாகிய) உடலை
எய்தி—அடைந்து
எய்தாப்பழி — அதற்கேற்கத்தகாத பெரும்பழிகளை
சிந்திப்பது—(என்னிருதயம் சிந்தித் துக்கொண்டவண்ணமே காலங்கழிக்கி ன்றது—எ-று

இருதயம்-தோன்றுவெழுவாய், சிந்திப்பது-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) சீவனசத்தாயிருந்து மவ்வசத்தைப்பற்றிவருந் தீதகல மேம்பட்ட லிய பிறப்பொழியும்படி சத்தாகிய பரனே! தேவர்களைக்காத்த செவ்வேளே! இலக்குமியின் மருகோனே! என்றன்பினுலுருகித் துதியாமலத்தேகம் பிழை த்தற்குரிய சீவனத்தைப்பற்றி யடாத பழியை யென்னிருதயஞ் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறது—எ-ம். (சுகூ)

சிந்துர வித்தக வாரும் புகர்முகத் தெய்வ வெள்ளைச் ... *
சிந்துர வித்தக வல்லிசிங் காரசெந் தூரகுன்றஞ் ... *
சிந்துர வித்தக முத்திக்கு மாய்நின்ற செல்வதுஞ்சா ... *
சிந்துர வித்தக னம்போலு மிங்கிளந் திங்களுமே ... *

பதப்பொருள்.

சிந்துர—திலதந்தீட்டிய
இத்தகவு—இத்தகமைப்பாடு
ஆரும்—நிறைந்திருக்கின்ற
புகர்—புள்ளி பொருந்திய
முக--முகத்தையுடைய
தெய்வ—தெய்வீகமான
வெள்ளைச்சிந்துர—அயிராவதத்தினி டம் வளர்ந்த
வித்தக—அற்புதமான
வல்லி—தெய்வயானைக்கு
சிங்கார—இனிமையானவனே
செந்தூர--செந்திற்பதிக்குநாயகனே
குன்றம்—கிரவுஞ்சகிரியை
சிந்து—பொடிசெய்த
உர—வல்லவனே
வித்தக—சர்வக்கியனே
முத்திக்கும்—மோக்ஷத்திற்கும்
ஆய்—ஆராய்ந்தருள்செய்
நின்ற — அடியவர்கட்கெல்லாந்தாய் போலநின்ற
செல்வ—செல்வனே
துஞ்சா—கண்ணுறங்காமன் முழங்கு கின்றது
சிந்து—சமுத்திரமும்
ரவி—சூரியனுடைய
தகனம்போலும்—காந்தியைப்போல த்தகிக்கின்றது
இங்கு—இவ்விடத்தில் (இடைவிடா மல்)
இளம்—இளமைதங்கிய
திங்களும்--குளிர்ந்தசந்திரனும்-எ-று.

நீ-தோன்றுவெழுவாய், ஆய்-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) சிந்தூரந் தீட்டும் புகர்முகத்தையுடைய வயிராவதத்தினிடம் வளர்ந்த தெய்வயானை நாயகனே! முத்திக்குவித்தகனே! கிரவுஞ்சகிரியைத் தகர்த்த செந்தில்நாயகனே! நிறைந்தசெல்வனே! சமுத்திரமுழங்கியும் சந்திரன் வெப்பத்தைத் தந்தும் என்னை வருத்துவதை நீயாய்ந்தருள்—எ-ம். (எ௰)

திங்களு மாசுண மும்புனை வார்செல்வ னென்னையிரு ... *
திங்களு மாசுண மாக்கும் பதாம்புயன் செந்திலன்னாள் ... *
திங்களு மாசுண மன்போல் விழியுஞ் செழுங்கரும்புந் ... *
திங்களு மாசுண் நன்றான மாற்றமுந் தீட்டினன்றே ... *

பதப்பொருள்.

திங்களும்—சந்திரனையும்
மாசுணமும்—அரவத்தையும்
புனைவார்—தரித்துக்கொள்ளுகின்ற பரமசிவனது
செல்வன்—புதல்வனும்
என—என்னுடைய
ஐயிருதிங்களும்—பத்துமாசமென்னுங்காலவளவுக்குட்பட்டுத்தாயின் கற்பத்திலுறும் பிறவித்துன்பத்தையும்
மா—மிகவும்
சுணமாக்கும்—நீறுகத்தக்கமகத்துவம்பொருந்திய
பதாம்புயன்—திருவடித் தாமரையையுடையவனுமாகிய குமாரக்கடவுளது
செந்தில்—திருச்செந்திற்பதியை
அன்னாள்—ஒத்துவிளங்காநின்றவிம் மங்கையினுடைய
திங்கு—தீமைகளை
அளும்—உண்டாக்கும்
மாசு—(ஆத்துமகோடிகள் செய்யும் பாவங்களாகிய) குற்றத்தை
உள்—ஆராய்கின்ற
நமன்போல்—யமனையொத்த
விழியும்—கண்ணையும்
செழும்—செழுமைதங்கிய
கரும்பும்—கன்னலும்
திம்—தித்திப்பான
களும்—தேனும்
மாசுண—(ஒப்பாகாமையால்) குற்றமுறும்படி செய்கின்ற
நன்றான—மிகவு மினிமையான
மாற்றமும்—மொழியையும்
தீட்டின்—எழுதவுன்னற்கூடுமானால்
நன்று—நன்மையாகும்—எ-று.

மடலூர்தல்-தோன்றுவெழுவாய், நன்று-பயனில்லை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) சந்திரனையுஞ் சர்ப்பாபரணத்தையுந் தரித்த பரமசிவனது மைந்தனாகிய வெண்பிறவியைமாற்றி தமது திருவடியையருளுங் குமாரக்கடவுளது செந்தூரை யன்ன விம்மங்கையினது யமனையொத்த கண்ணையும் தேனினுங் கன்னலினு மினிய மொழியையு முன்னாலெழுதக் கூடுமானலாகும் கூடாததான்மடலூர்த னன்றன்று—எ-ம். (எக)

தீட்டப் படாவினி யுன்னாலென் சென்னி கறைப்பிறப்பில் ... *
தீட்டப் படாவி யவரல்லன் யான்றிக்கு நான்மருப்புத் ... *
தீட்டப் படாவி தமுகா சலன்சிறை விட்டவன்றாள் ... *
தீட்டப் படாவி லணியெ நினைவன் றிசாமுகனே ... *

பதப்பொருள்.

திட்டப்படா—எழுதப்படாது
இனி—இனிமேல்
உன்னல்—உன்னாலே
என்—என்னுடைய
சென்னி—தலையில்விதியை
கறை—உதிரமுதலியவற்றானிறைந்த
பிறப்பில்—கருவிற்சனித்தலினால்
திட்டப்படு—அசுசியை யடைகின்ற
ஆவியவர்—உயிர்களை யுடையவரைப் போல
அல்லன்யான்—யானாகேன்
திக்கு—எட்டுத்திக்குகளிற்சென்று
நான்மருப்பு—தனதுநான்கு கொம்பு களையும்
திட்டு—கூர்மையிடுகின்றதும்
அ—அந்த
படா—படடமும்
வித—சித்திரவிதங்களும்பொருந்திய
முகாசலன் — முகத்தையுமுடைய மலைபோன்ற வயிராவதத்திலேறு கின்ற விந்திரனது
சிறை—சிறையை
விட்டவன்—நீக்கியாண்டகுமாரக்கட வுளினுடைய
தாள்—திருவடித்தாமரையை
திட்ட—அடைய
படா—ஒருகாலுமழிவில்லாத
இவனையே—இப்படிப்பட்டமுருக னையே
நினைவன் — உள்ளத்திலிருத்தித் தியானிப்பேன் (ஆதலால்)
திசாமுகனே—பிரமனே—எ-று.

சென்னி-எழுவாய், திட்டப்படா பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) பிரமாவே! இனி என்னை யுதிர நிறைந்த கருக்குழியி லழுந்துவோரைப்போ னினையாதே, இந்திரனது சிறையைத்தவிர்த்தாண்ட குமாரக்கடவுளது பாததாமரையை யடையும்பொருட்டவனையே தியானித்துக் கொண்டிருக்கிறேனாதலாலெனது தலையுன் கையாலினி யெழுதப்படாது-எ-ம். (எஉ)

திசாமுக வேதனை யன்பாற் கான்றிங் கடங்களவ ... *
திசாமுக வேதனை யீறிலு மீறிலர் சீறுமம்போ ... ... *
திசாமுக வேதனை வெண்கண்ட வேலன் றினைப்புனத்தந் ... *
திசாமுக வேதனை நண்ணுதண் கார்வரை சேர்பவரே ... *

பதப்பொருள்.

திசாமுக—நான்குதிக்கு முகங்களை யுடைய
வேதன்—பிரமனும்
ஐயன்—அவனது பிதாவாகிய விஷ்ணுவும்
பாற்கரன்—சூரியனும்
திங்கள்—சந்திரனும்
தங்கள்—தங்கடங்கள்
அவதி—ஆயசுமுடிந்து
சாம்—இறக்கின்ற
உகவேதனையீறிலும்—யுகாந்தத்திற் றுன்புறுங்காலத்திலும்
ஈறிலர்—அழியார்கள்
சீறும்—கோபித்தொலிக்கின்ற
அம்போதி — சமுத்திரத்தின்கண் தோன்றி
சாமுக—சாமுகத்தையுடையவனும்
வேதனை — தேவர்கட்குத் துன்பத்தைவிளைக்கின்றவனுமாகியசூரனை
வென்கண்ட—புறங்காட்டச்செய்த
வேலன் — வேலாயுதத்தையுடைய முருகன் வாசஞ்செய்கின்ற
தினைப்புன—தினைப்புனங்களையும்
தந்தி—யானைகளின்

சாமுக—கூட்டங்களையும்
வேதனை—மூங்கில்களையும்
நண்ணு—பொருந்தியிருக்கின்ற
தண்—குளிர்ச்சிபொருந்திய
கார்—மேகங்கள் தவழாநின்ற
வரை—பழமுதிர் சோலைமலையை
சேர்பவர்—அடைந்திடைவிடாமற்றி
யானிப்பவர்—எ-று.

சேர்பவர்-எழுவாய், ஈரிலர்-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) சமுத்திரத்தின்கட் சூரனைவென்ற வேலாயுதப்பெருமானுறைந்தருளிய சோலைமலையை யடைபவர் பிரமா விஷ்ணு சந்திர சூரியர்களெல்லாமழியும் யுகாந்தகாலத்திலுந் துன்பமின்றி நித்தியரா யிருப்பார்கள்-எ-ம். (எங)

சேரப் பொருப்பட வித்தே னிறைவன் றிரைசிறையைச் ... *
சேரப் பொருப்பட வல்லவன் சூரைச் சிகரியுடன் ... *
சேரப் பொருப்பட வென்றண்ட ரேத்திய சேவகன்வான்... *
சேரப் பொருப்பட வேணியிற் சேர்த்தவன் செய்தவமே ... *

பதப்பொருள்.

சேர—சேரராசனது
பொருப்பு—கொல்லிமலைச் சாரலையும் வெள்ளிமலைச்சாரலையுமுடைய
அடவி—வனத்தில் வாழ்கின்ற
தேன்—தேன்மொழியையுடையவள்ளிநாயகிக்கு
இறைவன்—காதலனே
திரை—அலையானது
சிறையை—கரையை
சேர்—அழியும்படி
அப்பு—மோதுகின்ற
ஓர்—ஒப்பற்ற
உப்பு—உவர்க்கடலை
அட—வற்றும்படி வேல்விட்ட
வல்லவன்—வல்லவனே
சூரை—சூரனை
சிகரியுடன்—கிரவுஞ்சகிரியுடன்
சேர—அடியோடு
பொரு—போர்செய்து
பட—அழியும்படி
வென்று—செயித்து
அண்டர்—தேவர்களால்
ஏத்திய—துதிசெய்யப்பட்ட
சேவகன்—வீரனே
வான்சேரப்பு—ஆகாயகங்கையை
ஒருப்பட—ஒன்றாக
வேணியில்—சடையின்கண்
சேர்த்தவன்—அடக்கித்தரித்த பரமசிவன்
செய்தவமே—செய்தவமாகிய மைந்தனே—எ-று.

(கருத்துரை) கொல்லிமலை வெள்ளிமலைச் சாரலையுடைய வனத்தில்வாழ்கின்ற வள்ளிநாயகிக்குக் காதலனும் சமுத்திரத்தை வேலால் வற்றும்படி செய்தவனும் சூரனையுங் கிரவுஞ்ச கிரியையும் நிர்மூலமாக வழித்துத் தேவர்களால் துதிக்கப்பட்டவனும் கங்காதராகிய பரமசிவன் செய்தவமென்னு மைந்தனுமாகிய குமாரக்கடவுளே-எ-ம். (எச)

செய்தவத் தாலஞ்சு சிரெழுத் தோதிலந் தீதலருஞ் ... *
செய்தவத் தாலஞ்சு கம்பெறச் சேயுரைக் கேற்றருப்போய்ச் *
செய்தவத் தாலஞ்சு வைக்கனி யீன்றதென் னேம்வினையே *
செய்தவத் தாலஞ்சு கின்றன மும்மலச் செம்மல்கொண்டே *

பதப்பொருள்.

செய்தவத்தால் — அழகியதவத்தினுலாவது
அஞ்சுசீரெழுத்து—சிறந்தபஞ்சாக்ஷரத்தை
ஓதிலம்—துதிக்கின்றேமில்லை
தீது—தீமை
அலரும்—விளையும்
செய்—நரகபூமி
தவ—அழிந்துபோகவும்
தாலம்—உலகெல்லாம்
சுகம்—நன்மையை
பெற—அடையவும்
சேயுரைக்கு — சம்பந்தப்பிள்ளையாக வவதரித்துத்திருவாய்மலர்ந்தருளியதேவாரத்தினுல்
ஏற்றுருப்போய்—ஆணுருமாறி
செய்த—சிவந்த
அத்தாலம்—அப்பெண்ணுருவாகிய பனை
சுவைக்கனி—இனியபழத்தை
ஈன்றது—தந்தது
என்னேம் — என்று துதிக்கின்றேமில்லை
வினையேசெய்து-தீவினையேபுரிந்து
அவத்தால்—வந்ததுன்பத்தினுல்
அஞ்சுகின்றனம்—அச்சமுற்றிருக்கின்றனம்
மும்மலச்யெம்மல்கொண்டு — மும்மலமாகிய போர்வையைத் தரித்துக் கொண்டு—எ-று.

யாம்-தோன்றுவெழுவாய், அஞ்சுகின்றனம்-பயனிலை, (இவ்விரண்டு கவியும் குளகம்)

(கருத்துரை) நெஞ்சமே! உலகத்தார் நரகமெய்தாம லின்பத்தையடையவும் ஆண்பனை பெண்பனையாகிப் பழத்தைக் கொடுக்கவும் சம்பந்தரா யவதரித்துத் தேவாரத்தை யருளிச்செய்த குமாரக்கடவுளைத் துதியாமலும் அவரது பஞ்சாக்ஷரத்தை யனுஷ்டிக்காமலும் தவத்தில் முயலாமலும் தீவினைத் தொடர்பால் மும்மலப் பிணிப்புண்டு யாமவத்தின் முயன்று அஞ்சுகின்றனம்—எ-ம். (எரு)

செம்மலை வண்டு கடாங்க மாவென்ற திண்படைவேற் ... *
செம்மலை வண்டு வசவார ணத்தனைச் செப்பவுன்னிச் ... *
செம்மலை வண்டு தவந்தமிழ்ப் பாணதெண் டீங்கையில்வாய் *
செம்மலை வண்டு விருப்புறு மோவிது தேர்ந்துரையே ... *

பதப்பொருள்.

செம்—சிவந்தநிறத்தையுடைய
மலை—கிரவுஞ்சகிரியையும்
வண்டு—சங்கினங்கள்
உகள்—உலாவுகின்ற
தரங்கம்—கடலின்கண்
மா—மாவடிவாய்நின்றசூரனை
வென்ற—செயித்த
திண்—திண்ணிய
படைவேல்— வேலாயுதத்தையுடைய
செம்மலை—கடவுளை
வண்—வளப்பமிகுந்த
துவசவாரணத்தனை — கோழிக்கொடியையுடைய குமாரக்கடவுளை
செப்ப—புகழ்ந்துபாட
உன்னி—நினைத்தும்
செம்மலை—மனதைப்புதைத்துவிடா [தே

வண்டு—குற்றம்
தவு—நீங்கிய
அம்—அழகிய
தமிழ்ப்பாண—தமிழ்ப்பாணனே
தெள்—தெளிந்தும்
தீம்—இனிப்புற்றும்
கையில்—கரத்தில்
வாய்—வாய்ப்பினும்
செம்மலே—பழமையாகிய பூவை
வண்டு—சுரும்பினங்கள்
விருப்புறுமோ—இச்சிக்குமோ
இது—இதை
தேர்ந்து—ஆராய்ந்து
உரை—அக்கடவுளைப்பலகாலும்புகழ்ந்துபாடு—எ-று.

நீ-தோன்றாவெழுவாய், உரை-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) குற்றமின்றி யின்னிசைபாடும் பாணனே! வண்டுகள் அன்றலர்ந்த மலர்களைவிட்டுப் பழமையாகிய மலர்களை விரும்புமா? அத்தன்மையள் யானென்றறிந்து நீ கிரவுஞ்சகிரியையும் சமுத்திரத்தில் மாவடிவாய் நின்ற சூரனையும் வென்ற கோழிக்கொடியோனான கந்தசுவாமியினது திருப்புகழைக் குறைவின்றிப் பலகாலும் புகழ்ந்துபாடுவாயாக—எ-ம். (௭௬)

தேரை விடப்பணி யேறேறி முப்புரஞ் செற்றபிரான் ... *
தேரை விடப்பணி சூராரி யென்க தெரிவையர்பால் ... *
தேரை விடப்பணி வாய்ப்படு மாறு செறிந்தலகைத் ... *
தேரை விடப்பணித் தென்றோடி யென்றுந் திரிபவரே ... *

பதப்பொருள்.

தேரை—தேவர்களெல்லாங்கூடிச்செய்ததேரை
விட—அச்சுமுறியும்படி
பணி—செய்து
ஏறு—இடபவாகனத்தின்மேல்
ஏறி—இவர்ந்து
முப்புரம்—திரிபுரத்தை
செற்ற—நகைத்தெரித்த
பிரான்—பரமசிவனுக்கு
தோ—பிரணவப்பொருள் தெளியச்செய்த
ஐ—சுவாமியே
விள்—சொல்லத்தக்க
தப்பு—குற்றத்தால்
அணி—நெருங்கிய
சூராரி—சூரசங்காரனே
என்க—என்றுதுதிக்கக்கடவீர்கள்
தெரிவையர்பால்—காமவாஞ்சையால்பரத்தையரிடத்தில்
தேரை—தேரையானது
விட—விஷத்தையுடைய
பணி—பாம்பினது
வாய்—வாயில்
படுமாறு—அகப்பட்டாற்போலும்
செறிந்து—சிக்கிக்கொண்டு
அலகைத்தேரை—பேய்த்தேரென்னுங்கானலை
விடு—ஊறுகின்ற
அப்பு—சலமானது
அணித்தென்று—சமீபமாயிருக்கின்றதென்று
ஓடியென்றும்—எப்போது மோடியோடி
திரிபவரே—அலைந்துதிரிகின்றவர்களே—எ-று

நீங்கள்—தோன்றாவெழுவாய், என்க-பயனிலை.

(கருத்துரை) பாம்பின்வாய்ப்பட்ட தேரைபோல மாதராது மயக்கத்திலக ப்பட்டுக் கானலை நீரென்றெண்ணிச் செல்பவர் போலவர்கள் பொய்யின்பத் தைநம்பி வருந்துவோரே! அதைவிட்டுத்தேவர்கள் கட்டிச்சமைந்த தேரைமு றித்து இடபமேறித் திரிபுரமெரித்த பரமசிவனது சுவாமியே! சூரசங்கார னே! என்று துதியுங்கள்—எ-ம். (எஎ)

திரிபுரத் தப்புப் புவிதரத் தோன்றி சிலைபிடிப்பத் ... *
திரிபுரத் தப்புத் தலைபட நாண்டொடுஞ் சேவகன்கோத் ... *
திரபுரத் தப்புத் திரமான் மருக திருக்கையம்போ ... *
திரிபுரத் தப்புத் துறையா யுதவெனச் செப்புநெஞ்சே ... *

பதப்பொருள்.

திரி—நீயென்றுந்திரிவாயாக
புரத்து—பூரநாளில்
அப்பு—கடல்சூழ்ந்த
புவி—பூவுலகத்தை
தர—பெற்றருளும்படிக்கு
தோன்றி—அவதரித்த வுமாதேவி
சிலை—தன்னுள்பாகமாகிய விடதுகரத்தால் மேருவாகிய வில்லை
பிடிப்ப—பிடித்துக்கொள்ள செய்து
திரிபுரத்து—முப்புரத்தின்மேல்
அப்புத்தலைபட—விஷ்ணுவாகியபாணத்தைப் பிரயோகஞ்செய்யும் பொருட்டு
நான்—தனதுபாகமாகிய வலதுகரத்தால் வாசுகியாகியநாணை
தொடும்—ஏறிட்ட
சேவகன்—பரமசிவனது
கோத்திரி—திருச்செங்கோட்டுமலையை
புரத்து—நகரமாகக்கொண்ட
அப்புத்திர—அந்தமைந்தனே
மான்மருக—திருமான்மருகோனே யென்றும்
திருக்கை—திருக்கையென்னு மீனையுடைய
அம்போதி—சமுத்திரத்தின்கண்
ரிபு—அசுரராகியசத்துருக்களது
ரத்தப்புத்துறை—இரத்தங்களையே புதியவுறையாகத் தோய்ந்த
ஆயுதவென—வேலாயுதத்தையுடையவனே யென்றும்
செப்பு—புகழ்ந்து சொல்லி
நெஞ்சே—மனமே—எ-று.

நீ-தோன்றுவெழுவாய், திரி-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) நெஞ்சமே! பூரநாளிற்பிறந்த லோகமாதாவாகிய பார்வதி வில்லைப்பிடித்துக்கொள்ள நாணேறிட்டுத திரிபுரத்தின்மேல் விஷ்ணுவாகிய பாணப்பிரயோகஞ்செய்த பரமசிவனது மைந்தனாகிய திருச்செங்கோட்டு மலையாதிபனே! திருமான்மருகோனே! சமுத்திரத்தில் அசுரரைவதைத்த வேலாயுதனே! என்று சொல்லிக்கொண்டு நீ திரிவாயாக—எ-ம். (எஅ)

செப்பா ரமுதலை மன்னோ திகனங் குரும்பைமுலை ... *
செப்பா ரமுதலை கண்கா னகைமுருந் தீரிருகண் ... *
செப்பா ரமுதலை வாவியிற் சென்றபி ரான்மருகன் ... *
செப்பா ரமுதலை வேர்களை வான்வரைச் சீரினுக்கே ... *

பதப்பொருள்.

செப்பு—சொல்லானது
ஆரமுது—ஆரமுதம்போலும்
அல்—இருணிறமும்
ஐ—அழகும்
மன்—நிலைபெற்ற
ஓதி—கூந்தலானது
கனம்—மேகம்போலும்
குரும்பை—குரும்பையொத்த
முலை—தனமானது
செப்பு—செப்புப்போலும்
ஆர்—முத்துக்களையுடைய
முது—பழமையாகிய
அலை—கடல்போலும்
கண்—விழியானது
கால்—ஒளிதங்கிய
நகை—பல்லானது
முருந்து—மயிலிறகினடிபோலும்
ஈரிருகண்—நான்குகண்களையுடைய
செ—சிவந்த
பாராமுதலை—பெரியமுதலைவாயிற் சிக்கிய வானையை
வாவியில்—தடாகத்தின்கண்
சென்ற—ரக்ஷிக்கும்படி விரைந்து போன
பிரான்—திருமாலின்
மருகன்—மருகோனும்
செப்பார—மிகவுந் தன்னைப்புகழ்ந்து துதிப்பவர்களது
முதலை—பிறப்பின் மூலத்தை
வேர்களைவான்—நிர்மூலமாக்குவோனுமாகிய குமாரக்கடவுளது
வரைச்சீரினுக்கு — மலையில்வாழுமங் கைக்கு—எ-று.

செப்புமுதலிய-எழுவாய், ஆரமுதமுதலிய-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) தடாகத்தின்கண் முதலைவாயிற்சிக்கியயானையைரக்ஷித்ததிருமான் மருகோனுந் தன்னைத்துதிப்பவர்களது பிறப்பையொழிப்பவனுமான குமாரக்கடளினது மலையில்வாழு மங்கைக்கு மொழி-அமுதமும், கூந்தல்—மேகமும், தனம்-செப்பும், கண்—கடலும் போன்றிருக்கின்றன—எ-ம். (எக)

சீராம ராம சிவசங்க ரா நுந் திருமுடிக்குச் ... ... *
சீராம ராம துகரத் துழாயென்பர் தெண்டிரைமேற் ... *
சீராம ராம னிறந்திறக் கத்தொட்ட சேய்கழற்குச் ... *
சீராம ராம னிமையோர் மகுடச் சிகாவிம்பமே ... ... *

பதப்பொருள்.

ஸ்ரீ—இலகுமிக்குநாயக...
ராம—அழகிய
ராம—திருமாலே
சிவசங்கரா—பரமசிவனே
நும்—உங்கள்
திருமுடிக்கு — அழகியசென்னிகளுக்கு
சீர்—சிறந்ததன்மையாவது
ஆம்—கங்காசலத்தோடே
அரா—அரவாபரணமும்
மதுகர—தேன்பொருந்திய
துழாய்—திருத்துழாய்மாலையும்
என்பர்—என்றுசொல்லுவார்கள்
தெள்—தெளிந்த
திரைமேல் — அலையையுடையகடலின்கண்
சீரா—கவசத்தை
மராம—மாமரமாய்நின்றசூரனது
நிறம்—மார்பை
திறக்க—பிளக்கும்படி
தொட்ட—தனதுமெய்யிற்புனைந்த
சேய்கழற்கு—முருகக்கடவுளது திருவடிக்கு
சீராம்—சிறப்பாயமைந்திருக்கும்

அரா—நெருங்கிய
மன் — நிலைபெற்ற
இமையோர்—தேவர்களுடைய
மகுட—கிரீடமணிந்த
சிகாவிம்பம் — வட்டவடிவாகிய தலைகள்—எ-று.

சிகாவிம்பம்-எழுவாய், சீராம்-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) பரமசிவனே ! யுமது திருமுடிக்குக் கங்கையும்பாம்பும் மாலையாம், திருமாலே யுமது திருமுடிக்குச் சிறந்த திருத்துழாய் மாலிகையாம், மெய்யிற் கவசத்தையணிந்து சமுத்திரத்தின்சண்சூரனைவென்ற குமாரக்கடவுளது திருவடிக்கோ தேவர்களது முடித்தலைகளே மாலையாம்—எ-ம்.

சிகாவல வன்பரி தப்பாடு செய்யுஞ்செவ் வேலவிலஞ் ... *
சிகாவல வன்பரி வூரார் மதனித் திலஞ்சலரா ... ... *
சிகாவல வன்பரி யங்கங் குழல்பெற்ற தேமொழிவஞ் ... *
சிகாவல வன்பரி யானல மன்றிலுந் தென்றலுமே ... *

பதப்பொருள்.

சிகாவல—மயில்வாகனனே
அன்பர்—தனக்கன்புள்ளவடியார்க்கு
இதப்பாடுசெய்யும்—இன்னருள்செய்கின்ற
செவ்வேல் — அழகியவேலாயுதத்தையுடையவனே
இலஞ்சிகாவல — இலஞ்சிப்பதியைக் காத்தளிப்பவனே
வன்பரிவூரார் — என்னையவர்தூற்றுமிவ்வூரினராகிய கொடியவர்களும்
மதன்—மன்மதனும்
நித்திலம்—முத்துவிளைகின்ற
சலராசி—சமுத்திரமும்
கா—சோலையும்
அலவன்—சந்திரனும்
பரியங்கம்—கட்டிலும்
குழல்—புல்லாங்குழலும்
பெற்ற—என்னைப்பெற்றவளாகிய
தேமொழி—இனியமொழியையுடைய
வஞ்சி—தாயின்
காவு—காவலும்
அல—இவையெல்லாம் பெரிதல்ல
வன்—வலிய
பரியானலம்— வடமுகாக்கினிபோன்றுவருத்துகின்றன
அன்றிலும்—(காமசின்னமாகிய) அன்றிற்பட்சியும்
தென்றலும் — (தேராகிய) தென்றற்காற்றும்—எ-று.

அன்றிலும்-தென்றலும்-எழுவாய், பரியானலம்-பயனிலை, ஏ—அசை.

(கருத்துரை) மயில்வாகனனே! அன்பர்க்கருளும் வேலாயுதனே! இலஞ்சிப்பதியோனே! எனக்கு பகைவராகியவூராராலும், காமனாலும், கடலாலும், சோலையினாலும், கட்டிலினாலும், வேய்ங்குழலாலும், தாயின்காவலாலும்உண்டாகுமிடர் பெரிதல்ல, அன்றிலும் தென்றலுமே வடவாமுகாக்கினி போன்றிருக்கின்றன ஆகையா லெனக்கருள்செய்ய விதுசமயம்—எ-ம். (அக)

தென்றலை யம்பு புனைவார் குமார திமிரமுந்நீர்த் ... *
தென்றலை யம்பு யமின்கோ மருக செழுமறைதேர் ... *
தென்றலை யம்பு சகபூ தரவெரி சிந்திமன்றல் ... *
தென்றலை யம்பு படுநெறி போயுயிர் தீர்க்கின்றதே ... *

பதப்பொருள்.

தென்—வண்டுகளிசைபாடுகின்ற	தென்றலை—தெற்கின் கண்ணதாகிய
தலை—சிரசின்கண்	அம்—அழகிய
அம்பு—கங்கையை	புசக—பாம்புபோன்ற
புனைவார்—அணியும் பரமசிவனது	பூதர — திருச்செங்கோட்டுமலையாதிபனே
குமார—மைந்தனே	எரி—அக்கினியை
திமிர—இருணிறமுடைய	சிந்தி—கொட்டிக்கொண்டு
முந்நீர்—கடல்சூழ்ந்த	மன்றல்—வாசனைதோய்ந்த
தென்—அழகிய	தென்றல்—தென்றற்காற்றுனது
தலை—பூதேவிக்கும்	ஐயம்பு—என்தேகத்தில் பஞ்சபாணங்களும்
அம்புயம்—செந்தாமரைப்பூவில் வாசஞ்செய்கின்ற	படு—தைத்த
மின்—சீதேவிக்கும்	நெறி—புண்வழியே
கோ—நாயகனாகிய திருமாலினது	போய்—நுழைந்து
மருக—மருகோனே	உயிர்—என்னுயிரை
செழு—செழுமைதங்கிய	தீர்க்கின்றது — (வருத்தி) நீக்குகின்றது—எ-று.
மறைதேர்—நான்கு வேதங்களுந்துதிக்கின்ற	

தென்றல்-எழுவாய், தீர்க்கின்றது-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) கங்கையைச்சூடியபரமசிவனது மைந்தனே! பூதேவிசீதேவிகளினாயகனான திருமான் மருகோனே! வேதங்கள் துதிக்கின்ற பாம்புபோன்ற திருச்செங்கோட்டு மலையில் வாழ்பவனே! காமபாணந்தைத்த புண்வழியே தென்றற்காற் றென்னுடலினுழைந் துயிரை வருத்துகின்றது-எ-ம்.(அஉ)

தீரா கமல சவிகித போக மெனத்தெளிந்துந் ... ... *
தீரா கமல மெனக்கரு தாதசென் சேயுவநூல் ... ... *
தீரா கமல குகரம் பொறுப்ப னெனத்திருக்கண் ... *
தீரா கமல மாவே கருகச் சிவந்தவனே ... ... *

பதப்பொருள்.

தீரா—நீங்காமல்	என்—என்னகாரணம்
கமல — விஷ்ணுவினதுநாபிக்கமலத்தில்	சேய்—குமாரக்கடவுளே
ச—சனித்தபிர்ம்மா	அவம்—பயனின்மையான
விகிதபோகமென—எழுதியதலைவிதிப்பிராப்தமென்று	நூல்—சாஸ்திரங்களை
தெளிந்தும்—அறிந்திருந்தும்	தீர்—நீங்கிய
தீ—என்னறிவானது	ஆகம — பரிசுத்தமான வாகமமுரைத்தோனே
ராகம்—இச்சையினால்	லகு — (அக்கினியானவ னிப்பொறி) அற்பமானது
அலமென— இனியப்பயனுடையோமல்லேமென்று	கரம்—கையில்
கருதாதது — சிந்தியாதது	பொறுப்பன் — தாங்கிக்கொள்வேன்
	என—என்று சொல்ல

திருக்கண்—உனது சிறந்தவிழியினாலே
தீ—அவ்வக்கினியினது
ராகம்— காந்தியோடுற்றசிவந்தநிறமெல்லாம்
அலமரவே—வருத்தமுற்றே
கருக—கருகும்படி
சிவந்தவனே—கோபித்தவனே-எ-று.

அறிவு—எழுவாய், கருதாததென்-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) குமாரக்கடவுளே! பரிசுத்த வேதாகமமொழிந்தோனே! இக்கனற்பொறி லகுவானது நான் கரத்திற்றாங்கிக் கொள்வேனென்று வன்மை பேசின வக்கினியின் வீறடங்கி யுடல் கருகக்கோபித்த விழியையுடையவனே! கமலோற்பவனான பிரம்மா விதியினநுபவந்தவறாதென்றுதெளிந்தும், எனதறிவானதாசைபயன்படுவதன்றென்றுகருதாததென்ன-எ-ம். (அரு)

சிவசிவ சங்கர வேலா யுததினை வஞ்சிகுறிஞ் ... ... *
சிவசிவ சங்கர வாமயில் வீர செகந்திருக்கண் ... ... *
சிவசிவ சங்கர மாவை யெனுந்திற லோய்பொறைவா ... *
சிவசிவ சங்கர மான்பட்ட வாவொளி சேர்ந்தபின்னே ... *

பதப்பொருள்.

சிவ—ஏகவஸ்துவான
சிவ—பரமசிவனிடத்தில்
சம்—உற்பவித்த
கர—திருக்கரத்தில்
வேலாயுத — வேலாயுதத்தையுடைய முருகோனே
தினை—தினைப்புனத்தையுடைய
வஞ்சி—பெண்ணாகிய
குறிஞ்சி—குறிஞ்சிநிலத்தில்
வசி—வாசஞ்செய்கின்ற வள்ளிநாயகியினது
வசங்கரவா—பக்கத்தை விட்டகலாத
மயில்வீர—மயிலேறுஞ் சேவகனே
செகம்—உலகத்தின்கண்
திரு—சிறந்த
கண்—விழியினால்
சிவ—கோபி
சிவ—கோபி
சங்கர—எல்லாரையுமழிக்கின்ற
மாவை — சூரனுருக்கொண்ட மாமரத்தை
எனும் — என்று வேலாயுதத்தையேவும்
திறலோய்—வீரனே
பொறைவாசி — மிகுந்த பொறுமையென்னும் பாணத்தின்
வசிவசம்—கூர்மையினிடத்தில்
கர—கோபமுதலிய
மான்பட்ட — மிருகங்கள் விழுந்துவிட்டன
ஒளி — உனது திருவருளாகிய பிரகாசம்
சேர்ந்தபின் — என்னிற்கலந்தவுடனே—எ-று.

கரமான்-எழுவாய், பட்ட-பயனிலை, ஏ-அசை, ஆ-அசை.

(கருத்துரை) ஏகவஸ்துவான பரமசிவனது மைந்தனாகியவேலாயுதத்தையுடையோனே! தினைப்புனத்தில் வாழ்கின்ற வள்ளிநாயகனே! மயிலேறும் வீரனே! மாவடிவாய்நின்ற சூரனைவென்ற வீரனே! நின்றிருவருளின் பிரகாசத்தினால் எனது கோபமென்னும் மிருகம்பொறுமையென்னுமாயுதத்தாலழிந்த தன்மையதாயிற்று—எ-ம். (அச)

சேந்த மாரத்துடர் தானவர்சேனையைத் தெண்டிரைக்கண் *
சேந்த மாரத்துடன் கொன்றசெவ் வேல திருமுடிமேற் ... *
சேந்த மாரத்துட ரச்சூடி மைந்த திளைத்திளைத்தேன் ... *
சேந்த மாரத்துட ரின்னாரி யென்னுமிச் சேறுபுக்கே ... *

பதப்பொருள்.

சேந்த—கந்தனே
மாரத்துடர்—கடப்ப மாலிகையைப் புனைந்து
தானவர்சேனையை—அசுரர் கூட்டங்களை
தெள்—தெளிந்த
திரை—அலையையுடைய கடலினிடத்தில்
கண்சேந்து—விழிகள்சிவந்து
அ—அந்த
மாரத்துடன்—மாமரமாய் நின்ற சூரனுடன்
கொன்ற—வதைசெய்த
செவ்வேல—சிவந்த வேலாயுதத்தையுடையோனே
திருமுடிமேல்—அழகிய சிரசின்கண்
சே—இளமையான
இந்து—சந்திரனையும்
அம்—கங்காசலத்தையும்
அரா—சர்ப்பத்தையும்
துள்—துள்ளலை
தர—கொடுக்கும்படி
சூடி—தரித்தபரமசிவனது
மைந்த—புதல்வனே
திளைத்து—மூழ்கி
இளைத்தேன் — மெலிந்து வருந்தினேன்
சே—என்னைக்காத்தருள்வாய்
தமரா—சுற்றத்தாராக
துடர்—பற்றிய
இல்—மனைவாழ்க்கையும்
நாரி—பெண்ணுசையும்
என்னும் — என்று சொல்லப்பட்ட
இச்சேறு—இந்தச்சேற்றில்
புக்கு—பிரவேசித்து—எ-று.

நீ-தோன்றுவெழுவாய், சே-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) கடப்பமாலையைப்புனையுஞ் சேந்தனே! சமுத்திரத்தின்கண் மாமரமாய்நின்ற சூரனோடு அசுரர்கிளையை யழித்த வேலாயுதனே! சந்திரனையும் கங்கையையும் சர்ப்பாபரணத்தையும் தரித்த பரமசிவனது மைந்தனே! என்னைச் சூழ்ந்திராநின்ற சுற்றத்தார் மனைவி மனை என்னுஞ் சேற்றில்மூழ்கி வருந்துகின்றேன், இனியாகிலுமென்னைக் காப்பாற்றவேண்டும்—எ-ம். (அ௫)

சேறலைத் தாறலைக் கப்பா லெழுந்து செழுங்கமுகிற் ... *
சேறலைத் தாறலைக் குஞ்செந்தி லாய்சிந்தை தீநெறியிற் ... *
சேறலைத் தாறலைத் தீர்க்குங் குமார திரியவினைச் ... *
சேறலைத் தாறலைக் கத்தகு மோமெய்த் திறங்கண்டுமே ... *

பதப்பொருள்.

சேறு—சேற்றை
அலைத்து—உழக்கி
ஆறு—ஆற்றினின்றும்
அலைக்கப்பாலெழுந்து — அலைகளுக்கு மேலெழும்பி
செழும்—செழுமைதங்கிய

கமுகில்—கமுகமரத்தில்
சேல்—சேற்கெண்டையானது
தலை—அக்கமுகின் றலையிலிருக்கின்ற
தாறு—குலைகளை
அலைக்கும் — அலைக்காநின்ற வளப்பத்தையுடைய
செந்திலாய்—திருச்செந்திநாயகனே
சிந்தை — என்மனதானது
தீநெறியில் — கொடியமார்க்கத்தில்
சேறலை—செல்லுதலையும்
தாறு—அளவுபடாத
அலை — அக்கினியானவிருளையடைதலையும்
தீர்க்கும்—நீக்கியருளுகின்ற
குமார—குமாரக்கடவுளே
திரிய—மாறுபடும்படி
வினை—இருவினையாகிய
சேறு—சேற்றின்கண்
அலைத்து—துன்பப்படுத்தி
ஆறலைக்கத்தகுமோ — வழிப்பறிப்போர்போ லென்னுயிரைக் கவரத்தகுமோ
மெய்த்திறம் — உனதருளி னுண்மைத்திறத்தை
கண்டும்—கண்டதுவே பற்றாயிருக்கவெண்ணுகிற வென்னை—எ-று.

நீ-தோன்றாவெழுவாய், ஆறலைக்கத்தகுமோ-பயனிலை.

(கருத்துரை) சேற்றையுழக்கி யாற்றினின்று மலைகளுக்குமேலெழும்பிக் கமுகின்குலையை யலைக்குஞ் செந்திற்பதியோனே! அடியார்களது அக்கியானவிருளைநீக்கி யவரை நன்னெறியிற் செலுத்துங் குமாரக்கடவுளே! உன்னருளின் றிறத்தைக்கண்டறிந்தவென்னை யிருவினைச்சேற்றினுட்படுத்தலாகுமோ—எ-ம். [தவிர்த்தாளவேண்டுதல் - குறிப்பு.] (அசு)

திறம்பா டுவர்தண் புனத்தெய்வ மேயென்பர் சேதத்துமாந் *
திறம்பா டுவர்முது நீரெனக் காய்பவர் செந்தினைமேல் ... *
திறம்பா டுவரிதழ் கண்டுரு காநிற்பர் செப்புறச்செந் ... *
திறம்பா டுவரி லிவர்வல் லவர்நஞ் செயல்கொள்ளவே ... *

பதப்பொருள்.

திறம்—நமதுவெற்றியை
பாடுவர்—துதிக்கின்றார்
தண்—தண்ணிய
புன—புனத்தில்வாழும்
தெய்வமே—தேவதையே
என்பர்—என்றழைக்கின்றார் (அவரியாரெனில்)
சேதத்து—கேட்டையுடைய
மாந்திறம்—வலிபொருந்திய மாமரமாய்நின்ற சூரன்றன்கிளையோடு
பாடு—அழிந்தான்
உவர்—உவர்ப்பையுடைய
முது—பழமையாகிய
நீர்—கடலின்கண்ணே
என-என்று(தேவர்கள்சொல்லும்படி)
காய்பவர்—கோபித்தவராகும்
செம்—சிவந்த
தினைமேல்—தினைப்புனத்தின்கண்
திறம்பாள் — நீங்காதிருக்கின்றவளாகிய வள்ளிநாயகியே யுனது
துவர்—பவழம்போன்ற
இதழ்கண்டு—அதரத்தைப்பார்த்துக்கொண்டே
உருகாநிற்பர்—மனமுருகி நிற்கின்றார்
செப்புற—ஏதோவொருவார்த்தை சொல்லுவதற்காகவே
செந்தில்—செந்திற்பதியென்னும்
தம்பாடு—தம்மிடத்தில்
வரில்—வருவாரானால்
இவர்—இப்பேர்ப்பட்டவர்
வல்லவர்—சாமர்த்தியரே
நம்—நமது
செயல்—உபசாரச்செய்கையை
கொள்ள—பெற்றுக்கொள்வதற்கு எ-று.

இவர்-எழுவாய், வல்லவர்-பயனிலை.

(சூ)

(கருத்துரை) நாயகியே! சமுத்திரத்தின்கண் சூரனைகிளையோடு அழிந்தானென்று தேவர்கள் சொல்லும்படி வதைத்தவர், வந்தேதோவொரு வார்த்தைசொல்லும்பொருட் டிங்கேநமது வெற்றியைப்புகழுகின்றார், புனத்தெய்வமேயென்றழைக்கின்றார், தினைப்புனத்திலிருக்கு முனது பவழநிறம்போன்ற விதழைப் பார்த்து மனதுருகி நிற்கிறார், இவர் தமதுசெந்திற்பதியில் வருவாராஞல்நாம் செய்யு முபசாரத்தைப்பெற வல்லவர்தாம்--எ-ம். (அஎ)

செயலங் கைவாளை யிறைகோயி லைச்சிவ னாரமுதைச் ... *
செயலங் கைவாளை முனிகொண்டல் வாளியைத் தேவர்பிரான்
செயலங் கைவாளை முனைவேலை யன்னவிச் சேயுறையுஞ் ... *
செயலங் கைவாளை யுகள்செந்தில் வாழ்பவள் சேல்விழியே. *

பதப்பொருள்.

செயல்—சேற்றிலுண்டாகின்ற
அம்—அழகிய
கை—ஒப்பற்ற
வாள்—ஒளிபொருந்திய
ஐ—சிரேஷ்டமான
இறை—பிரம்மாவின்
கோயிலை-ஆலயமாகியதாமரையையும்
சிவனார்—பரமசிவனுண்ட
அமுதை—விஷத்தையும்
செய—வெற்றிபொருந்திய
லங்கை—இலங்காபுரியினது
வாளை—பிரகாசத்தினழகை
முனி—கோபித்த
கொண்டல்—மேகநிறத்தையுடைய ஸ்ரீராமரது
வாளியை—பாணத்தையும்
தேவர்பிரான்—தேவர்களுக்குத் தலைவனாகிய விந்திரனது
செயல்—போர்புரிகின்ற
அங்கை—அங்கையிற்பற்றிய
வாளை—வாளாயுதத்தையும்
முனை—கூர்மைபொருந்திய
வேலை—வேலாயுதத்தையும்
அன்ன—ஒத்துவிளங்காநின்றன
இச்சேயுறையும் — இக்குமாரக்கடவுளமர்ந்தருளிய
செய்—வயலையுழுகின்ற
அலம்—கலப்பையை
கை—கோபித்துமோதி
வாளை—வாளைமீன்கள்
உகள் — புரளுகின்ற (வளப்பத்தையுடைய)
செந்தில்—திருச்செந்திற்பதியில்
வாழ்பவள்—வாழும்பெண்ணினது
சேல்—சேற்கெண்டைபோன்ற
விழி—கண்களிரண்டும்—எ-று.

விழி-எழுவாய், அன்ன-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) குமாரக்கடவுளமர்ந்தருளிய திருச்செந்திற்பதியில்வாழும் பெண்ணினது கண்கள் பிரம்மாவுக் குறைவிடமாகிய தாமரையையும், இலங்கையை யழித்த ஸ்ரீராமரது பாணத்தையும், பரமசிவனுண்ட நஞ்சையும், இந்திரன் கைவாளையும் ஒத்து விளங்குகின்றன—எ-ம். (அஅ)

சேலையி லாருந் தவன்சூல மேறச் சினத்தவன்கண் ... *
சேலையி லாருந் திவனேறு பவையா சிந்திரியச் ... *
சேலையி லாரும் பராபரி புக்குறச் சிக்கெனுமிச் ... *
சேலையி லாருந் திறையிட் டனர்தங்கள் சித்தங்களே ... *

பதப்பொருள்.

சேலை—அசோகமரத்தை
இலார்—இல்லிடமாக வுடையவமணர்கள்
உந்து—உயர்ந்த
அ—அந்த
வன்—வலிய
சூலம்—கழுவில்
ஏற—ஏறியழியும்படிக்கு
சினத்தவன் — சம்பந்தப்பிள்ளையாய்த்தேவாரம்பாடிசெயித்தவன்
கண்—விழியானது
சேல்—சேற்கெண்டைக்கும்
ஐயில்—வேலுக்கும்
ஆர்—ஒப்பாகிய
உந்தி—கான்யாற்றையுடைய
விஞேற்பவை— வனத்திலுற்பவித்த வள்ளிநாயகிக்கு
அரசு—தலைவனானகுமாரக்கடவுள்
இந்திரியச்சேலை — பஞ்சேந்திரியச் செய்கைகளை
இலார்—நீக்கியதபோதனர்கட்கும்
உம்பர்—தேவர்கட்கும்
ஆப—துன்பத்தைவிளைத்த
ரிபு—சத்துருவாகிய சூரனை
குற—குற்றும்படி
ச்க்கெனும்—இறுக்கிக்கட்டிய
இச்சேலையில்—பீதாம்பரக்கச்சையில்
ஆரும்—மாதர்களெல்லாம்
திறையிட்டனர் — கப்பமாக சமர்ப்பித்தார்கள்
தங்கள்—தங்கடங்கள்
சித்தங்கள் — இருதயங்களை—எ-று.

ஆரும்-எழுவாய், திறையிட்டனர்-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) சம்பந்தப்பிள்ளையா யவதரித்துச் சமணரைக் கழுவேறும்படி செய்தவனும், வள்ளிநாயகிக்குத் தலைவனுமாகிய குமாரக்கடவுள் தேவர் முதலியோரை வருத்திய சூரனை வெல்லும்படியழகியவரையிற் கட்டிய பீதாம்பரக் கச்சையினிடத்தில் மாதர்களெல்லாருந் தங்கடங்க ளிருதயங்களைக் கப்பமாக சமர்ப்பித்தார்கள்—எ-ம். (அக)

சித்தத் தரங்கத்தர் சித்தியெய் தத்திரி கின்றதென்னர்ச் ... *
சித்தத் தரங்கத்தர் சந்ததி யேசெந்தி லாய்சலரா ... *
சித்தத் தரங்கத்த ரக்கரைச் செற்றகந் தாதிங்களிஞ் ... *
சித்தத் தரங்கத்தர் சேயா ரணத்தந் திகிரியையே ... *

பதப்பொருள்.

சித்த—இருதயமானது
தரங்கத்தர் — நிலைப்படாமலலைபோற்புரளுந் தன்மையையுடையவர்
சித்தி—மோக்ஷத்தை
எய்த—அடையும்படி
திரிகின்றது—அலைந்து திரிகின்றது
என்—என்னகாரணம்
அர்ச்சித்து—பூசைசெய்தே
அத்தர்—சுவாமியாகிய
அங்கத்தர் — எலும்பைமாலையாகவணிந்த பரமசிவனது
சந்ததியே—மைந்தனே
செந்திலாய்—திருச்செந்திற்பதியோனே
சலராசி—சமுத்திரத்தின்கண்
தத்தரம் — தங்கடங்கள் வலிமையை
கத்து—ஆர்ப்பரித்துச்சொல்லிய
அரக்கரை—அசுரரை
செற்ற—செயித்த
கந்தா—முருகனே
திங்கள்—சந்திரன்
இஞ்சி—மதிலின்கண்
தத்து—தவழுகின்ற
அரங்கத்தர்—திருவரங்காநாதருடைய
சேய்—பிள்ளையாகிய (பிரம்மாவின்)
ஆரண—வேதம்பூசிக்கின்ற
தந்தி—பாம்புபோன்ற வாழும்
கிரி — திருச்செங்கோட்டு மலையில்
ஐ—சுவாமியே—எ-று.

திரிகின்றது-எழுவாய், என்-பயனிலை, ஏ-அசை.

கந்தரந்தாதி.

(கருத்துரை) திருச்செந்திற்பதிக்கதிபனே! சமுத்திரத்தின்கண் அரக்கரை மாய்த்தோனே! கந்தனே! வேதம்பூசித்த திருச்செங்கோட்டுமலையில் வாழ்கின்றவனே! பரமசிவனது மைந்தனே! சித்தநிலையற்றவர்கள் வெளிப்பூசைசெய்து மோக்ஷத்தையடையும்படி அலைந்துதிரிகின்ற தென்னகாரணம்—எ-ம். (௯0)

திகிரி வலம்புரி மாற்கரி யார்க்குப தேசஞ்சொன்ன ... *
திகிரி வலம்புரி செய்யா ரிலஞ்சிசெந் தூர்கனதந் ... *
திகிரி வலம்புரி வேறும் படைத்தருள் சேய்தணியில் ... *
திகிரி வலம்புரி சூடிய வாநன்று சேடியின்றே... ... *

பதப்பொருள்.

திகிரி—சக்கராயுதத்தை
வலம்—வலதுகரத்தில்
புரி—தரித்த
மாற்கு—விஷ்ணுவுக்கு
அரியார்க்கு—அறிதற்கரிதான பரமசிவனுக்கு
உபதேசஞ்சொன்ன—ஓங்காரப்பொருளையுபதேசித்தருளிய
திகிரி — சுவாமிமலையென்னுந் திருவேரகத்தையும்
வலம்புரி—சங்கினங்கள்
செய்—வயல்களின்கண்
ஆர்—நிறைந்திருக்கின்ற
இலஞ்சி— திருவிலஞ்சிப்பதியையும்
செந்தூர்—திருச்செந்தூரையும்
கன—மேகங்கள் தவழாநின்ற
தந்தி—பாம்புபோன்ற
கிரி—திருச்செங்கோட்டுமலையையும்
வலம்—திருவலத்தையும்
புரிவேறும்—மற்றை ஸ்தலங்களையும்
படைத்தருள்—தனக்குறைவிடமாகக்கொண்டருளிய
சேய்—குமாரக்கடவுளது
தணியில்—திருத்தணிகையில்
திகிரி—மூங்கிலானது
வலம்புரி—நந்தியாவட்டத்தை
சூடியவா—சூடியவிதத்தின்குறி
நன்று—நன்றாவிருக்கின்றது
சேடி—தோழியே
இன்று—இன்றையத்தினம்—எ-று.

சூடியவா-எழுவாய், நன்று-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) தோழியே! பரமசிவனுக்குபதேசித்த சுவாமிமலை, திருவிலஞ்சி, திருச்செந்தூர், திருச்செங்கோட்டுமலை, திருவலம், இவைமுதலாகிய பல வேறுஸ்தலங்களிலுமுறைந்தருளிய குமாரக்கடவுளது திருத்தணிகை மலையில் மூங்கிலின்மேல் நந்தியாவட்டத்தைச் சூடியிருக்குங்குறி நன்றாயிருக்கின்றது—எ-ம். (௯௧)

சேடி வணங்கு வளைத்தோ ளெனப்புணர் சேயவட ... *
சேடி வணங்கு திருத்தணி காவல நின்செருக்காற் ... *
சேடி வணங்கு கொடியிடை யாரையென் செப்புமுலை ... *
சேடி வணங்கு தலைக்களி றீந்தது செல்லநில்லே ... *

பதப்பொருள்.

சேடு—அழகியதாகும்
இ—இந்த
அணங்கு—மங்கையினது
வளை—வளையலையணிந்த
தோளென—தோளென்று மிகவுமகிழ்ந்து
புணர்—முன்வேண்டின காலத்தென்னை மணம்புணர்ந்த
சேய—முருகனே
வடசேடி — வடக்கின்கண்ணதாகிய விஞ்சையருலகம்
வணங்கு—வழிப்படத்தக்க
திருத்தணி—திருத்தணிகைக்கு
காவல—தலைவனே
நின்—நினது
செருக்கால்—செருக்கினால்
சேடி—கர்வித்திருக்கின்ற
வணங்கு—துவளாநின்ற
கொடி—கொடிபோன்ற
இடையாரை—இடையையுடையபரத்தையரை
என்செப்பு—நிந்தித்துப் பேசவேண்டியகாரண மென்னவிருக்கின்றது
முலைச்சேடு — எனதுகொங்கையின் றிரக்ஷியை
இவணம்—இம்படி திரட்சியின்மையாகும்படி
குதலை—மழலைச்சொல்லையுடைய
களிறு—என்பாலன்
ஈந்தது—தந்துவிட்டது (ஆதலால்)
செல்ல—என்னிடத்து வராமற்செல்லும்படி
நில்—தூரமாகநில்லு—எ-று.

நீ—தோன்றுவெழுவாய், நில்-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) தணிகைமலையில் வாழ்வோனே! பண்டென்னை மிகவு மழகுடையவளென்று மணம்புணர்ந்தசேயோனே! நீ இப்போது கலந்தகளிப்பான் மிகுதியடைந்த பரத்தையரை யான் நிந்தித்துப்பேசவேண்டியகாரணமென்ன விருக்கின்றது, எனது யௌவனபருவத்தை யிம்மழலைச்சொல்லையுடைய பாலகன் வேறு படுத்தினனாதலா லப்பரத்தையர்பாற்றானேசெல், என்பால்வர வேண்டியதில்லை—எ-ம். (கூஉ)

செல்லலை யம்பொழில் சூழ்செந்தி லானறியானிறைகைச் ... *
செல்லலை யம்பொழி லெங்கணு மேற்ப வெனத்தெறித்த ... *
செல்லலை யம்பொழி லங்கைக் கருடிரு மாணிறம்போற் ... *
செல்லலை யம்பொழி லர்கவ மாதுயிர் சேதிப்பதே ... *

பதப்பொருள்.

செல்—மேகத்தை
அலை—அசைக்கின்ற
அம்—அழகிய
பொழில்சூழ்—சோலைசூழ்ந்த
செந்திலான்—திருச்செந்திற் பதியையுடையவன்
அறியான்—அறிகின்றானில்லை
இறை—பரமசிவனது
கை—கரத்தில்
செல்லல்—போகாதே
ஐயம்—பிச்சைக்கு
பொழிலெங்கணும்—உலகமெங்கும்
ஏற்ப—இரக்கும்படியாய்
என—என்று
தெறித்த — தமதிரத்தத்தை பிரமகபாலத்திற்றெறித்தவரும்
செல்லல்—துன்பத்தையும்
ஐயம்—பயத்தையும்
பொழில்—பெருமையையுமுடைய
லங்கைக்கு—இலங்காபுரிக்கு
அருள்—உண்டாக்கினவருமாகிய
திருமால்—ஸ்ரீராமரது

நிறம்போல்—நீலநிறத்தைப்போல
செல்—நடக்கின்ற
அல்—இராக்காலத்தில்
ஐயம்பு—மன்மதனது பஞ்சபாணமானது
ஒழி—அழியும்படி
லாகவம்—மிகவுநொய்யதான
மாதுயிர்—மங்கையினுயிரை
சேதிப்பது—வதைக்கின்றதை-எ-று.

செந்திலான்-எழுவாய், அறியான்-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை] பரமசிவனது கையிலிருக்கின்ற பிரம்மகபாலத்தில் தமதிரத்தைப் பலியாகவார்த்தவரும், இலங்காபுரியைச்செயித்தவருமான விஷ்ணுவின்னிறம் போலிருண்ட விராக்காலத்திற் காமபாணங்க ளிம்மங்கையினுயிரைப் பிளக்கின்றதைச் செந்திநாயகனறியானோ—எ-ம். (௬௩)

சேதிக் கனைத்து களதாக்கு நோக்கினன் செல்வசெந்திற்... *
சேதிக் கனைத்து நிலைபெறச் சூரங்கஞ் சீரங்கமால் ... *
சேதிக் கனைத்து வரிதோ யயில்கொடெற் சேர்க்கவந்தாற்...*
சேதிக் கனைத்து வருமா மறலி திறலினையே ... ... *

பதப்பொருள்.

சேது—சிவந்த
இக்கனை—கருப்புவில்லையுடையமன்மதனை
துகளதாக்கும்—சாம்பலாகும்படியெரித்த
நோக்கினன் — நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவனது
செல்வ—மைந்தனே
செந்திற்சே—திருச்செந்தூர் முருகனே
திக்கனைத்தும்—திசைகளெல்லாம்
நிலைபெற—நிலைபெற்றிருக்கும்படியாயும்
சூர்—சூரனுடைய
அங்கம்—உடலை
சீரங்கம்—திருவரங்கத்தில் வாசஞ்செய்கின்ற
மால்—விஷ்ணுவினது
சே—பிள்ளையாகியபிரம்மா
திக்க—திகைக்கும்படி
னைத்து—அழித்து
உவரி—சமுத்திரத்தில்
தோய்—மூழ்கிய
அயில்கொடு—வேலாயுதத்தைக்கொண்டு
எற்சேர்க்கவந்தால்—என்னையமபடாள் கட்டிக்கொண்டுபோகவந்தால்
சேதி —கண்டிப்பாயாக
கனைத்துவரும்—கனைத்துக் கொண்டுவராநின்ற
மாமறலி—பெரியயமனது
திறலினை—உக்ரவல்லமையை-எ-று.

நீ-தோன்றுவெழுவாய், சேதி-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனை யெரித்த நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவனது மைந்தனே ! திருச்செந்திற்பதியில்வாழ்கின்றசுவாமியே ! நீபிரமன்றிகைக்கவும் திக்குகளெல்லா நிலைபெறவும் சூரனைவென்று சமுத்திரத்திற்றோய்ந்த வேலாயுதத்தினாலே என்னைக் கட்டிக்கொண்டு போகவரும் யமனது வலியைச் சேதிக்கவேண்டும்—எ-ம். (௬௪)

திறவா வனக புரிவாச னீக்கச் சிகரிநெஞ்சந் ... *
திறவா வனச முனியைவென் றோய்தென் றிசைத்திருச்செந் *
திறவா வனமயி லோயந்த காலமென் சிந்தைவைக்கத் ... *
திறவா வனநின் றிருவான தண்டைத் திருவடியே ... *

பதப்பொருள்.

திறவு—திறவுகோல்
ஆ—ஆனவனே
அனக—பாவமற்ற
புரி—கைலாயத்தினது
வாசல்—கதவை
நீக்க—திறக்க
சிகரி—கிரவுஞ்சகிரியினது
நெஞ்சம்—மார்பை
திறவு—பிளந்து
ஆ—ஆச்சரியமாக
வனச—தாமரையில்வாசஞ்செய்கின்ற
முனியை—பிரமனையும்
வென்றோய்—செயித்தவனே
தென்றிசை—தெற்கின் கண்ணதாகிய
திருச்செந்தில்—திருச்செந்தூரில்
தவா—நீங்காதமர்ந்தருளுகின்ற
வன—அழகிய
மயிலோய்—மயில்வாகனத்தையுடையவனே
அந்தகாலம்—என்னுடல் கெடுமனித்தியகாலத்தில்
என்சிந்தை—எனதுசிந்தனையை
வைக்க—ஒருவழிப்படுத்திச்சேர்ப்பதற்கு
திறவாவன—அடைக்கலஸ்தானமெவையெனில்
நின்—நினது
திருவான—சிறப்பையுடையனவாகிய
தண்டை—தண்டையையணிந்த
திருவடி—திருவடியே—எ-று.

திருவடி—எழுவாய், திறவாவன-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) கயிலாயத்தின் கதவைதிறக்கும்படி செய்கின்றவனே! கிரவுஞ்சகிரியைப்பிளந்து பிர்ம்மாவையும் வென்றோனே! தெற்கின்கண்ணதாகிய திருச்செந்தூரில் வாழும் மயில்வாகனனே! என்னனித்திய காலத்திலுனது தண்டையணிந்த தாளே யென்சிந்தையை வைக்குமடைக்கலஸ்தானமாம்—எ-ம். (கூரு)

திருக்கையம் போதிகளோகஞ் சமோநஞ்ச மோதிருமால் *
திருக்கையம் போசெய்ய வேலோ விலோசனந் தென்னனங்கத்
திருக்கையம் போருகக் கைந்நீற்றின் மாற்றித்தென் னூல்சிவபத்
திருக்கையம் போக வுரைத்தோன் சிலம்பிற் சிறுமிதற்கே. *

பதப்பொருள்.

திருக்கை— திருக்கையென்னுமீனையுடைய
அம்போதிகளோ—சமுத்திரங்களோ
கஞ்சமோ—தாமரையோ
நஞ்சமோ—விஷமோ
திருமால்—விஷ்ணுவினது
திருக்கை—திருக்கரத்திலிருக்கின்ற
அம்போ—பாணமோ
செய்ய—சிவந்த
வேலோ—வேலாயுதமோ
விலோசனம்—கண்
தென்னன்—கூன்பாண்டியனது
அங்கத்திருக்கை—முதுகின் கூனை
அம்போருகம்—தாமரைமலர்போன்ற

கைந்நீற்றின் — கரத்திற்றரித்ததிரு நீற்றினல்
மாற்றி—நீக்கி
தென்னூல்—தமிழ்நூலாகிய
சிவபத்தி—சிவபத்தியைவிளைவிக்கும்
ருக்கு—ருக்கு வேதசாரமாகிய (தேவாரத்தை)
ஐயம்போக—பரசமயநூல்களினலுண்டாகுஞ்சந்தேகநிவர்த்தியாக
உரைத்தோன்—சம்பந்தப்பிள்ளையாயவதரித்துத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய குமாரக்கடவுளது
சிலம்பில்—மலையின்கண்ணிருக்கின்ற
சிறுமிதற்கு — சிறியாளாகிய கன்னிக்கு—எ-று.

விலோசனம்-எழுவாய், சமுத்திரமுதலிய-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை). முன் சம்பந்தமூர்த்தியா யவதரித்துத் திருநீற்ருற் சமணமதம் பூண்டிருந்த பாண்டியனது கூனைமாற்றியும், எச்சமயம் பெரிதோவென்னு மையமற்றுச் சைவமே பெரிதென்று நம்பும்படி தமிழ்வேதமாகிய தேவாரத்தை மொழிந்தருளிய குமாரக்கடவுளது மலையின்கண் வாழும் கன்னியினதுகண் சமுத்திரமோ! தாமரையோ! விடமோ! அம்போ! வேலோ!—எ-ம்.

சிறுமிக் குமர நிகர்வீர பகிரச் சிதையுயிர்த்துச் ... *
சிறுமிக் குமர சரணமென் னீருய்விர் செந்தினைமேற் ... *
சிறுமிக் குமர புரைத்துநின் ருேன்சிலை வேட்டுவனெச் ... *
சிறுமிக் குமர வணிமுடி யான்மகன் சீரடிக்கே ... ... *

பதப்பொருள்.

சிறு—சிறிதான
உமிக்கும்—குற்றுமியையாயினும்
மரநிகர்வீரபகிர— பிறர்க்கிட்டுண்ணமனங்கூடாமன் மரம்போன்றிருப்பவரே
சிதை—அழிந்துபோவதும்
உயிர்—பிராணனுக்கு
துச்சில்—ஒதுக்கிடமுமாகியவிவ்வுடலின்கண்
துமி—ஒருதும்மலுண்டாகுமக்காலையினும்
குமர—குமரனே
சரணம்— உனக்கடைக்கலம்
என்னீர்—என்றுசொல்லுங்கள்
உய்விர்—பிழைப்பீர்கள்
செம்—சிவந்த
தினைமேல்—தினைப்புனத்தில்வாசஞ்செய்த
சிறுமிக்கு—வள்ளிநாயகிக்கு
மரபு—தமதுமரபின்வழிகளை
உரைத்து—எடுத்துரைத்து
நின்ருேன் — குறையிரந்துநின்றவனும்
சிலை—வில்லையுடைய
வேட்டுவன்— வேடத்திருமேனியையுடைய கண்ணப்பநாயனர்
எச்சில்—ஊன்முதலியவற்றை முன்ருசிபார்த்துநிவேதித்தவெச்சிலை
து—உவப்புடனேயுண்டவராகிய
மிக்கும்—மேன்மையாக
அரவு—சர்ப்பாபரணத்தை
அணி—தரித்த
முடியான்—முடியையுடையபரமசிவனது
மகன் — மைந்தனுமாகியகுமாரக்கடவுளினது
சீரடிக்கு— சிறப்பையுடையதிருவடியைக் கருதிக்கொண்டே—எ-று.

நீர்-தோன்ருவெழுவாய், உய்விர்-பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) சிற்றுமியுமீயாமன் மரம்போன் றிருப்பவர்களே நீங்கள்! பிழைப்பதெப்படி நீர் தும்முங்காலையிலாவது தினைப்புனத்தின் கண்வள்ளி யம்மையினிடத்துத் தமது மரபையோதி நின்றவனும் கண்ணப்பநாயனார் நிவேதித்த வெச்சிலையினிதாகக்கொண்ட பரமசிவன் மைந்தனுமாகிய கந்த சுவாமியின் றிருவடியைக் கருதிக் குமரனே சரணமென்றீராஞல் பிழைப்பீர் கள்—எ-ம். (கஎ)

சீரங்க ராக மறமோது திகிரி செங்கைகொண்ட ... ... *
சீரங்க ராக மருகந்த தேசிக செந்தினைமேற் ... ... *
சீரங்க ராக தனகிரி தோய்கந்த செந்தமிழ்நூற் ... ... *
சீரங்க ராக விநோதவென் பார்க்கில்லை தீவினையே ... ... *

பதப்பொருள்.

சீரம்—கலப்பையையும்
கரா—முதலையின்து
கம்—தலையை
அற—அறும்படி
மோது—அமர்செய்த
திகிரி—சக்கரத்தையும்
செம்—சிவந்த
கை—கரத்தில்
கொண்ட—தரித்திருக்கும்
சீரங்கர்—திருவரங்கத்தையுடைய திருமாலும்
ஆகமர்—ஆகமவேதத்தையருளிய பரமசிவனும்
உகந்த—விரும்பத்தக்க
தேசிக—அழகனே
செம்—சிவந்த
தினைமேல்—தினைப்புனத்தில் வாழும்
சீர்—சிறந்த வள்ளிநாயகியினது
அங்காரக—சாந்தணிந்த
தனகிரி—தனவாகியமலையை
தோய்—தழுவிய
கந்த—குமாரக்கடவுளே
செந்தமிழ்நூல்—செவ்வியதமிழ்ப் பநுவலின்
சீரங்க—சீர்முதலியவெட்டுறுப்புக் குரிய பாவலனே
ராகவிநோத—கீதத்திலுல்லரசனே
என்பார்க்கு—என்று நாடோறுந் துதிக்கின்றவர்கட்கு
இல்லைதீவினை—கொடியவினை சேராது—எ-று

தீவினை-எழுவாய், இல்லை-பயனிலை ஏ-அசை

(கருத்துரை) கலப்பையாயுதத்தையும சக்ராயுதத்தையுமுடையதிருமான் மருகோனே! சுந்தரனே! தினைப்புனத்தில் வாழ்கின்ற வள்ளிநாயகியைத்தழு வுங்கந்தனே! இயலிசை முதலிய தமிழ்நூற்குரிய விநோதனே! என்றுதுதிப் பவர்கட்குத் தீவினையில்லை--எ-ம் (கஅ)

தீவினை யற்ற சினந்தீ ரகத்துண்மெய்த் தீபநந்தம் ... ... *
தீவினை யற்ற வநந்தா தெடுத்தனஞ் செந்தினைமேல் ... ... *
தீவினை யற்ற புனமான் கொழுநன் செழுங்கழகத் ... ... *
தீவினை யற்ற வடியார்க் கருள் பெருஞ் செல்வனுக்கே... ... *

பதப்பொருள்.

தீ—அக்கினியானவன்
வினையற்ற—தீக்ஷண்ணியமாகத்தகிக் கின்ற தன்செய்கையற்றதுபோல்
சினந்தீர்—கோபநீங்கிய
அகத்துள்—நமதுசாந்த விருதயத்துள்
மெய்—உண்மையாகிய
தீபம்—ஞானவிளக்கை
நந்தந்தீவினை--நம்முடையதீவினை யாகிய
அல்--இருளானது
தவ--கெடும்படி
நந்தாது--அவிந்துபோகாமல்
எடுத்தனம்--ஏற்றிவைத்தோம்
செம்--சிவந்த

தினைமேல்--தினைப்பயிர்விளைவில்
தீ--தீய்ந்துபோகும்
வினையற்ற--செய்கையில்லாத
புன--புனத்தில்வாழும்
மான்-மான்போன்றகண்ணையுடைய
வள்ளியம்மைக்கு
கொழுநன்--நாயகனாகிய
செழும்--செழுமைதங்கிய
கனகத்தீவினை-பொன்மயமாய்ப்
பிரகாசிக்கின்றமோக்ஷவுலகத்தை
அற்ற--பாசபந்தங்கணீங்கிய
அடியார்க்கு--தமதடியார்கட்கு
அருள்--கொடுத்தருள்கின்ற
பெரும்--பெரிய
செல்வனுக்கு--அருணிறைந்தசெல்வ
னுக்கு -எ-று.

யாம்-தோன்றாவெழுவாய், எடுத்தனம் பயனிலை, ஏ-அசை

(கருத்துரை) வளப்பமிகுந்த தினைப்புனத்தில் வாழ்கின்ற வள்ளியம்மைக்கு நாயகனும், பற்றற்ற வடியார்க்கு மோக்ஷவுலகத்தை யளிப்பவனுமாகிய குமாரக்கடவுளுக்கு நமதுசாந்தவிருதயத்தகழியிலுண்மையாகிய ஞானவிளக்கை ஏற்றிவைத்தோம்--எ-ம். (கூகூ)

செல்வந் திகழு மலநெஞ்ச மேயவன் றெய்வமின்னூர் ... *
செழ்வந் திகழு நமதின்மை தீர்க்கும்வெங் கூற்றுவற்குச் ... *
செல்வந் திகழுந் திருக்கையில் வேறினை காத்தசெல்வி ... *
செழ்வந் திகழு மணவாள னல்குந் திருவடியே ... ... *

பதப்பொருள்.

செல்--அங்குசென்று
வந்தி--வணக்கஞ்செய்
கழுமலம்-குமாரக்கடவுளானவர்முன்
சம்பந்தப்பிள்ளையாயவதரித்தருளி
யசீகாழிப்பதியின்கண்
நெஞ்சமே--இருதயமே
அவன்--அவரது
தெய்வ--தெய்வீகமாகிய
மின்--தெய்வயானை
ஊர்--ஏறிவருகின்ற
செல்--மேகவாகனமானது
வந்து--வந்து
இகழும்--[பிறரால்] இகழப்படும்
நமது-நம்முடைய
இன்மை--இல்லாமையாவும்
தீர்க்கும்- நீக்கிவிடும்
வெம்--கொடிய
கூற்றுவற்கு--யமனுக்கு
செல்--நம்மேனடப்பதாகிய
வந்தி--கொடுமையை
கழும்--துடைத்துவிடும்
திருக்கையில்--[முருகக்கடவுளது]
திருக்கரத்தின்
வேல்--வேலாயுதமானது
தினைகாத்த--தினைப்புனங்காவல்
பூண்டசெல்விவள்ளிநாயகியினது
செல்வம்--பெருஞ்சிறப்பாக
திகழும் [நிறைந்து] பிரகாசிக்கின்ற
மணவாளன்--நாயகனாகியகந்தசுவாமி
யானவர்
நல்குந்திருவடி--தனது திருவடிதாம
ரையை நமக்குத்தந்தருள்வார்
---எ-று.

நீ-தோன்றாவெழுவாய், வந்தி பயனிலை, ஏ-அசை.

(கருத்துரை) நெஞ்சமே! தெய்வயானையினது வாகனமாகியமேக நமது வறுமையைத் தவிர்க்கும் குமாரக்கடவுளதுவேலாயுதம் நமக்குவரும்யமதண்டனையைநீக்கிவிடும் வள்ளிநாயகிக்கு மணவாளராகிய கந்தசுவாமி தமது திருவடித்தாமரையைத் தந்தருளுவார் ஆதலால் நீயக்கடவுண்முன் சம்பந்தப்பிள்ளையா யவதரித்த சீகாழியிற்சென்றவரைவணங்கு--எ-று. [கOO]

கந்தரந்தாதி மூலமும் உரையும் முற்றிற்று.